

การเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายของเยาวชน
ที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์

ณัฐพงษ์ กระจ่าง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสถาปัตยกรรมธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2545

ISBN 974-281-764-2

**THE IMITATION BY YOUTHS OF SEXUALLY DEVIANT BEHAVIOR OF
HOMOSEXUALITY PORTRAYED IN TELEVISION DRAMA**

NATTHAPONG KRAJANG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIRMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF BUSINESS COMMUNICATION ARTS
GRADUATED SCHOOL, DHURAKIJBUNDIT UNIVERSITY

2002

ISBN 974-281-764-2

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือมากมายจากหลายฝ่าย โดยเริ่มจากการขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาของข้าพเจ้า ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ ที่ได้คอยช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะและแก้ไขข้อบกพร่องตลอดมา

ศาสตราจารย์สุกัญญา สุกบรรทัด ประธานกรรมการ ในการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ รองศาสตราจารย์วิภา อุตมฉันทน์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และรองศาสตราจารย์ ดร. อรวรรณ ปิณฑน์ โอวาท กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งทุกท่านได้ให้คำปรึกษาและชี้แนะในการทำวิจัยครั้งนี้ ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรา พงษ์ปัญญา อดีตหัวหน้าโปรแกรมวิชา นิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ ฉะเชิงเทรา และอาจารย์สุรางคนา ณ นคร อาจารย์ประจำ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ข้าพเจ้าให้ความเคารพนับถือทั้งสองท่านมากและเป็น ผู้ให้กำลังใจ จนผลงานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จได้ในที่สุด

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง สำหรับคุณแม่สุภาพร กระจ่าง และน้องสาวณัฐนิ กระจ่าง ซึ่งทั้งสอง ได้คอยเป็นกำลังใจที่ดี จนทำให้ข้าพเจ้าสามารถผ่านวิกฤตต่าง ๆ มาได้ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

รวมทั้ง ดร. นรินทร์ กรินชัย นักจิตวิทยา สถาบันจิตวิทยาออนไลน์ และคุณทริกา ธิดาทิตย์ ผู้ จัดละครชื่อดังทางช่อง 3 ที่ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความคิดเห็นในครั้ง นี้ และที่จะขาดเสียไม่ได้ต้อง ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 30 คน ที่ได้เสียสละเวลาในการให้สัมภาษณ์ครั้งนี้ ซึ่งใช้เวลาต่อ คนในการสัมภาษณ์ประมาณ 3 - 4 ชั่วโมง

นอกจากนี้ ขอขอบคุณที่ น้อง และเพื่อนรักทุก ๆ คนที่ได้ให้ความรัก ความเอาใจใส่ ความห่วงใย ความช่วยเหลือ ตลอดจนกำลังใจและสร้างพลังในการทำวิจัยครั้งนี้

ที่สำคัญต้องขอขอบคุณกำลังใจของข้าพเจ้าเอง ที่ได้มานะ บากบั่นและอดทน มาจนถึงวันนี้ วันที่ได้เป็นมหาบัณฑิตอันทรงเกียรติ

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะประโยชน์ต่อครอบครัว สังคมส่วนรวม ตลอดจนการทำงานของสื่อมวลชนที่จะเฝ้าคอยระแวดระวังการนำเสนอผลงานของตนเองที่อาจส่งผลกระทบต่อเยาวชนไทยได้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๘
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๑๐
สารบัญภาพ.....	๑๑
บทที่ 1	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์.....	5
สมมติฐาน.....	5
ปัญหาคำวิจัย.....	5
นิยามศัพท์.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
2. ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกลักษณ์ทางเพศ.....	7
พฤติกรรมเบี่ยงเบน.....	7
พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ.....	7
เอกลักษณ์ของรักร่วมเพศ.....	9
สาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ.....	11
การเลียนแบบ.....	13
การเลียนแบบผ่านสื่อมวลชน.....	15
กระบวนการเรียนรู้จากตัวแบบของเบนคูรา.....	15
กลไกของการเลียนแบบ.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแม่แบบและการเลียนแบบ.....	18
แนวคิดและทฤษฎีอิทธิพลของสื่อมวลชน.....	19

สารบัญ (ต่อ)

3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	26
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	27
หลักเกณฑ์ในการชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แบบ ร้ ก ร ่วม เพ ศ ช า ย	27
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	30
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
4. ผลการศึกษาวิจัย.....	32
ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์.....	32
ข้อมูลด้านจิตวิทยา.....	38
ข้อมูลพฤติกรรมชมรายการละครโทรทัศน์.....	49
ข้อมูลอิทธิพลของรายการละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเลียนแบบและการแสดงออก พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบร้ ก ร ่วม เพ ศ ช า ย.....	75
5. สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	93
สรุปผลการวิจัย.....	93
การอภิปรายผล.....	96
ปัญหาและอุปสรรคในการวิจัย	103
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	104
บรรณานุกรม.....	106
ภาคผนวก.....	111
คำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์	112
ประวัติผู้เขียน	116

สารบัญตาราง

ตารางที่

1. จำนวนร้อยละของอายุกลุ่มตัวอย่างชาย.....	32
2. จำนวนร้อยละของระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างชาย.....	33
3. จำนวนร้อยละของรูปแบบสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างชาย.....	33
4. จำนวนร้อยละลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างชาย.....	34
5. จำนวนร้อยละลักษณะครอบครัวในวัยเด็กของกลุ่มตัวอย่างชาย.....	34
6. จำนวนร้อยละสถานภาพบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย.....	35
7. จำนวนร้อยละอาชีพของบิดาของกลุ่มตัวอย่างชาย.....	35
8. จำนวนร้อยละอาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย.....	36
9. จำนวนร้อยละระดับการศึกษาของบิดาของกลุ่มตัวอย่างชาย.....	36
10. จำนวนร้อยละระดับการศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย.....	37
11. จำนวนร้อยละรายได้เฉลี่ยรวมบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย.....	37
12. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก จำแนกตามอายุ	88
13. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก จำแนกตามระดับการศึกษา	89
14. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก จำแนกตามรูปแบบสถานศึกษา	89
15. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย	89
16. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก จำแนกตามลักษณะครอบครัว	90
17. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา	90
18. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา	91

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่

19. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก
 จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา 91

20. จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก
 จำแนกตามรายได้รวมบิดามารดา 92

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่

1. แบบจำลองการสร้างเอกลักษณ์แบบรักร่วมเพศของเบอร์เกอร์.....	9
2. องค์ประกอบกระบวนการของการเรียนรู้จากการสังเกตของแบนดูรา.....	17
3. แบบจำลองเชิงฟังก์ชันของบอลล์ โรทซ์และเดอเฟลอร์ ว่าด้วยผลของ ก ๑ ร สื่อสารมวลชน.....	22
4. ภาพแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างชายที่มีความรู้สึกเริ่มชอบเพศเดียวกัน.....	39
5. ภาพแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างชายที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน.....	42
6. ภาพแสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างชายที่เริ่มมีพัฒนาการรักร่วมเพศตั้งแต่ เริ่มชอบเพศเดียวกัน	44
7. ภาพแสดงบทบาทพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างชายที่เริ่มมี เพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน	46
8. ภาพแสดงบุคลิกลักษณะของเพศชายในกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจ.....	47
9. ภาพแสดงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย.....	49
10. ภาพแสดงการเปิดรับสื่อมวลชนและติดตามเนื้อหาเกี่ยวกับ พฤติกรรมชายรักร่วมเพศ	50
11. ภาพแสดงการปลูกฝังพฤติกรรมรักร่วมเพศชายจากการชมรายการโทรทัศน์	51
12. ภาพแสดงการเปิดรับชมรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ที่นำเสนอเนื้อหา เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย	53
13. ภาพแสดงความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ ในรายการทางโทรทัศน์	54
14. ภาพแสดงการเลียนแบบรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ที่นำเสนอเนื้อหา เกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ	56
15. ภาพแสดงการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ	57
16. ภาพแสดงการชมรายการละครโทรทัศน์เรื่องต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ	59

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่

17. ภาพแสดงการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศในละครโทรทัศน์	60
18. ภาพแสดงความสนใจในการดูตัวละครชายที่มีบทบาทรักร่วมเพศ	62
19. ภาพแสดงถึงการระลึกบทบาทการแสดงออกของตัวละครชายแบบรักร่วมเพศ	63
20. ภาพแสดงการจดจำรายละเอียดการแสดงออกของตัวละครชายแบบรักร่วมเพศ.....	65
21. ภาพแสดงความพึงพอใจในบุคลิกลักษณะของตัวละครชายที่มีพฤติกรรม แบบรักร่วมเพศ	66
22. ภาพแสดงความพึงพอใจในการเลียนแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครชาย ที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศชาย.....	67
23. ภาพแสดงการเปรียบเทียบตนเองของกลุ่มตัวอย่างกับตัวละคร ที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศชาย.....	69
24. ภาพแสดงความพึงพอใจในการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ หลังจากชมละครโทรทัศน์.....	72
25. ภาพแสดงการตัดสินใจที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมหลังจากชมละครโทรทัศน์ ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย	74
26. ภาพแสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการแต่งกายของกลุ่มตัวอย่างชาย	77
27. ภาพแสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการแสดงออกลักษณะท่าทาง ของกลุ่มตัวอย่างชาย	78
28. ภาพแสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการตัดสินใจในการแปลงเพศ และการใช้วัตถุแปลกปลอมต่อร่างกายของกลุ่มตัวอย่างชาย	81
29. ภาพแสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการรวมกลุ่มหรือสังสรรค์กัน ของกลุ่มตัวอย่างชาย	83
30. ภาพแสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการรวมกลุ่มเพื่อแสวงหาผู้ชาย ของกลุ่มตัวอย่างชาย	84
31. ภาพแสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการแสดงละครในบทบาท เพศหญิงของกลุ่มตัวอย่างชาย.....	86
32. ภาพแสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการแสดงออก	

ด้านการเป็นผู้นำเชียร์กีฬาของกลุ่มตัวอย่างชาย.....88

DRPU

ชื่อวิทยานิพนธ์	การเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายของเยาวชน ที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์
ชื่อนักศึกษา	นายณัฐพงษ์ กระจ่าง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ดวงกมล ชาติประเสริฐ
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์ธุรกิจ
ปีการศึกษา	2544

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการเลียนแบบและการแสดงออกของเยาวชนหลังจากชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้แนวทางการศึกษากลไกของการเลียนแบบจากต้นแบบที่เป็นสื่อมวลชน และใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนชายในเขตกรุงเทพมหานครอายุระหว่าง 15 – 22 ปี จำนวน 30 คน ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายที่ไม่แสดงออกต่อสังคม แต่รับรู้กันภายในครอบครัวและเพื่อนที่สนิทเท่านั้น ซึ่งได้ศึกษาจากการชมละครโทรทัศน์ที่มีการแสดงออกของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายอย่างชัดเจนจำนวน 8 เรื่อง โดยกลุ่มตัวอย่างต้องติดตามชมละครดังกล่าวตั้งแต่ 5 เรื่องขึ้นไป

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่ร้อยละ 77 มีความพึงพอใจที่จะเลียนแบบนักแสดงชายจากละครโทรทัศน์ และร้อยละ 60 พร้อมจะตัดสินใจทันทีที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหลังจากชมละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย ซึ่งพฤติกรรมการแสดงออกจากการเลียนแบบนั้นพบว่า มีการเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนมาจากการรับชมรายการละครโทรทัศน์นั้นเกิดขึ้นจริง และสามารถเชื่อได้ว่าสื่อก่อให้เกิดการเลียนแบบได้จริง การเลียนแบบของเยาวชนที่เบี่ยงเบนทางเพศนั้นเกิดในลักษณะเทียบเคียง (Identification) เพราะถ้าวิเคราะห์จากแนวความคิดของแบนดูรา (Bandura) ก็จะเห็นว่าภาพของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในรายการละครโทรทัศน์นั้น สื่อได้กระทำหน้าที่ในลักษณะ Observation Learning การแสดงพฤติกรรมจากการสังเกตของสื่อ และ Disinhibitory Effect การที่ใช้สื่อมวลชนเป็นแม่แบบในการแสดงออก จนประสบผลสำเร็จ

อิทธิพลของรายการละครโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกพบว่า กลุ่มตัวอย่างชาย จะมีการเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหลังจากการรับชมละครโทรทัศน์นั้นเกิดขึ้นจริง กล่าวคือ จะมีการแสดงออกโดยการเลียนแบบการแต่งตัว ใช้สีสันทันของเสื้อผ้าเป็นหลัก บางคนก็พึงพอใจที่จะใช้เครื่องสำอาง ลิปสติก เขียนคิ้ว ทำผมทรงแปลก ๆ และการแปลงโฉมตัวเองให้เป็นจุดเด่น การแสดงออกลักษณะท่าทางของกลุ่มตัวอย่างพบว่า จะเลียนแบบจากสีหน้า ท่าทาง แววตา และการใช้น้ำเสียงของตัวละคร บางคนมีการแสดงออกในลักษณะที่กระตุ้นกระตุ้นเช่นกัน รวมทั้งบางคนจะตัดสินใจแปลงเพศ ตลอดจนการใช้วัตถุปลอมต่อร่างกายด้วย นอกจากนี้การรวมกลุ่มหรือสังสรรค์กันพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการที่จะกระทำกิจกรรมดังกล่าว เพราะเป็นการสนทนากันเฉพาะกลุ่ม เพื่อหาทางออกในการปลดปล่อยและพูดคุยในเรื่องเพศเดียวกัน ส่วนการแสดงออกในลักษณะของเพศหญิงไม่ว่าจะเป็นการเล่นละครในบทบาทของเพศหญิงหรือการเป็นเซียร์ลีดเดอร์ พบว่ามีผลต่อกลุ่มตัวอย่างชายบางคนเท่านั้น

Thesis title   The imitation by youths of sexually deviant behavior of male homosexuality
                    portrayed in television drama
Name   Mr.Natthapong Krajang
Thesis Adviser Dr.Duang-kamol Chartprasert
Department   Business Communication Arts
Academic Year 2001

ABSTRACT

This research aims to study the imitation and expressive behaviors of youths after having been exposed to television drama that portrayed sexually deviant behavior of male homosexuality. Using qualitative approaches, the study examines imitation mechanisms from models found in the mass media. Data collection was done through in-depth interviews with selected samples of 30 male youths residing in the Bangkok Metropolitan Area between the age of 15-22 who exhibit a certain level of sexually deviant behavior of male homosexuality. These samples do not reveal their sexual orientation to the general public but only do so within limited circles of family and close friends. The interviews were carried out after these male youths had viewed a selected number of television drama that carried explicit content about sexually deviant behavior of male homosexuality. Eight drama series were selected for the study and the samples were required to view at least five of the selected series.

The study finds that 77 per cent of the studied samples are satisfied to imitate male characters from the selected drama series while 60 per cent said they were ready to expose their sexual orientation to the public after viewing the selected series. Furthermore, the study finds that imitative behaviors following the models in the mass media actually took place in the samples. In other words, the mass media really have the imitative effect on the studied youths. The characteristic of imitation by these sexually deviant youth was found to be close to their own identification/identity. By applying

Bandura's perspective to the portrayal of male homosexuality in the selected television drama, the mass media are found to perform their function in terms of observative learning and disinhibitory effect.

As for the effects of television series on the expressive behaviors of youths, the studied samples really exhibited imitative behaviors of male homosexuality after having viewed the selected drama series. The imitative behaviors are expressed in their dressing, colors of their outfit, hairstyles, and make-ups. Some decided to transform their physical appearance to make themselves distinct. In terms of expression, the samples imitated the homosexual characters in the watched drama series in the following manner – acting femininely, undergoing a sex change, and deciding to use implants in their bodies. In addition, the social gathering of the sampled youths was found to be inspired from the need to discuss about homosexual-related matters or to release the pressure from being homosexuals. With respect to the portrayal of feminine roles or the role of a cheerleader, the study finds these to have effects on a small number of the studied samples.

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในลักษณะรักร่วมเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ชอบเพศเดียวกัน พบมากที่สุดในจำนวนพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากลักษณะที่คนทั่ว ๆ ไปเขาประพฤติกันเกิดได้ทั้งในชายและหญิง แต่จะพบในชายมากกว่า สัดส่วนประมาณ 3 ต่อ 1 (สมภพ เรื่องตระกูล , 2524 : 266) ถ้าระหว่างชายต่อชายด้วยกันจะเรียกว่า homosexuality และระหว่างหญิงด้วยกันจะเรียกว่า lesbianism (มณีรัตน์ เพ็ญวุฒิราญ , 2530 : 23)

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในลักษณะรักร่วมเพศชายแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ตามสภาพจิตใจคือ พวกโฮโมเซ็กซ์ชวลแบบอีโกไดสโทนิค (Egodystonic Homosexual) เป็นพวกที่ไม่พอใจในความเป็นรักร่วมเพศหรือจำใจเป็นมักมีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพรักร่วมเพศของตนให้เป็นเหมือนชายปกติทั่วไป และพวกโฮโมเซ็กซ์ชวลแบบอีโกซินโทนิค (Egosyntonic Homosexual) เป็นพวกที่ยอมรับหรือพอใจในความเป็นรักร่วมเพศของตน ทางสมาคมจิตแพทย์ในสหรัฐอเมริกาถือว่าพวกแรกเป็นความผิดปกติทางจิตใจที่ต้องรักษา ส่วนพวกที่สองไม่ถือว่าเป็นความผิดปกติไม่ต้องเข้ารับการรักษา (เกษม ต้นติผลาชีวะ , 2529 : 51)

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในลักษณะรักร่วมเพศชายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมานานหลายศตวรรษ ซึ่งปรากฏหลักฐานต่างๆ ในวรรณกรรม ภาพวาด ภาพแกะสลักบนแผ่นโลหะในยุคโบราณของอียิปต์ กรีก และ โรมัน (อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม , 2529 : 83) บุคคลที่สำคัญในประวัติศาสตร์อย่าง อริสโตเติล จูเลียตซีซาร์ อะเล็กซานเดอร์มหาราช โซคอฟสกีและไมเคิลแองเจโล ล้วนมีพฤติกรรมเป็นคนรักร่วมเพศด้วยกันทั้งนั้น (ชุมศักดิ์ พุกษาพงษ์ , 2529 : 14)

สำหรับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในลักษณะรักร่วมเพศชายที่เกิดขึ้นในประเทศไทยนั้น สมัยโบราณไม่ปรากฏหลักฐานให้เห็นชัดเจนมากมายนัก ที่พอจะมีให้เห็นเป็นตัวอย่างในสมัยรัชกาลที่ 3 ได้กล่าวถึงพฤติกรรมรักร่วมเพศของกรมหลวงรักษัรณเรศ เสนาบดีผู้ใหญ่ว่า ท่านเป็นผู้ที่รักสองเพศแต่ นิยมผู้ชายมากกว่า เพราะไม่ยุ่งกับภรรยาเลยตั้งแต่คลุกคลีกับนายละครซึ่งเป็นชาย (ถิรนนท์ อนวัช และอนุสรณ์ บุญชิต , 2529 : 164)

ในสังคมต่างประเทศจะเห็นว่า การยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นอยู่กับแต่ละยุคสมัย แต่ละสังคมและวัฒนธรรมของชาติต่างๆ ในอียิปต์และกรีกโบราณพฤติกรรมรักร่วมเพศชายไม่ถือว่าเป็นเรื่องที่น่าอับอาย (จุมพต สายสุนทร , 2526 : 60) ในญี่ปุ่นถือว่าเป็นสิ่งที่ปกติที่ปฏิบัติกันในหมู่

ในปัจจุบันสังคมตะวันตกได้มีการยอมรับพฤติกรรมรักร่วมเพศเพิ่มมากขึ้น เพราะมาตรฐานทางวัฒนธรรมได้เปลี่ยนไปตามกาลเวลาและในปี ค.ศ.1973 สมาคมจิตแพทย์แห่งสหรัฐอเมริกาได้ยกเลิกพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นความเจ็บป่วยอย่างหนึ่ง และในสหรัฐอเมริกาเองก็ได้มีผู้สนับสนุนให้มีกฎหมายการยอมรับการเป็นรักร่วมเพศระหว่างผู้ใหญ่สองคนที่ยินยอมต่อกัน ยกเลิกการไล่ออกจากงานของรัฐ (Coleman and Broen อ้างใน ประพนอม สโรชมาน , 2524 : 177) แต่บางรัฐในอเมริกาก็ยังไม่ยอมรับการสมรสระหว่างรักร่วมเพศด้วยกัน (จุมพต สายสุนทร , 2526 : 62)

อย่างไรก็ตามสำหรับสังคมไทยเมื่อยุคสมัยสังคมวัฒนธรรมได้เปลี่ยนไปตามกาลเวลา พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไม่ได้ถูกมองว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายในสังคมอีกต่อไป แต่เป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคมทำให้มาตรฐานของสังคมเสียไป ดังนั้น จึงทำให้ผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศประสบกับสภาวะปัญหาหลายด้าน ทั้งการยอมรับของสังคม ปัญหาทางด้านจิตใจ ปัญหาทางครอบครัว เพื่อนร่วมงาน และปัญหาอื่น ๆ อีกมากมายหลายอย่าง (ทัศนท กานต์ ดวงรัตน์ , 2539 : 3)

แต่เดิมมีความเชื่อกันว่าปัจจัยทางสภาพแวดล้อมทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศขึ้น นายแพทย์วัลลภ ปิยะมโนธรรม ได้กล่าวถึงสาเหตุของการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไว้ว่า “สาเหตุของการเกิดรักร่วมเพศนั้นมาจาก สิ่งกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อมภายนอกกายมาเร้าอารมณ์ทางเพศที่มีอยู่แล้วภายในกาย จนเกิดเป็นภาวะเชื่อมโยงสัมพันธ์เป็นเงื่อนไขกันขึ้นมาสิ่งกระตุ้นที่มักเร้าพฤติกรรมทางเพศ ทำให้เยาวชนไทยเกิดอารมณ์ความรู้สึกรักร่วมเพศที่เบี่ยงเบนไป แบ่งออกเป็น 3 แหล่งใหญ่ ๆ ด้วยกันคือ หนึ่ง-เริ่มจากการอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัว สอง-การเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมที่โรงเรียนและสาม-อิทธิพลของสภาวะสังคมที่กำหนดเงื่อนไขของพฤติกรรมของคนเรามา”

มีนักวิจัยให้ความสนใจถึงสาเหตุที่แท้จริงของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศกันมาก ซึ่งก็ยังหาข้อสรุปที่ลงตัวไม่ได้ว่ามาจากไหน แต่เราทราบกันคืออยู่แล้วเกี่ยวกับโครโมโซมของมนุษย์ว่า ผู้ชายจะมีโครโมโซมเป็น XY ส่วนผู้หญิงจะมีโครโมโซมเป็น XX ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่จากการศึกษาของคนที่มีโครโมโซมที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในลักษณะชายรักชายพบว่า มีโครโมโซม XY เหมือนกับชายทั่วไปแต่ที่เส้นโครโมโซม X ของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนประเภทนี้ปรากฏมีส่วนหนึ่งที่มีความแตกต่างจากโครโมโซม X ของผู้ชายปกติส่วนนั้นเรียกว่า Xq28 ซึ่งเป็นส่วนที่ได้รับจากแม่ ถ้าจากการค้นพบดังกล่าวก็หมายความว่ามีการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ยังมีแนวคิดที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับเรื่องนี้อีกว่า มีการค้นพบในเซลล์สมองส่วนไฮโปธาลามัสที่มีชื่อว่า Third Interstitial Nucleus of the Anterior Hypothalamus หรือ INAH3 นั้นจะมีขนาดแตกต่างกันในผู้หญิงและผู้ชาย โดยที่ผู้หญิงจะมีขนาดของ INAH3 เล็กกว่าในผู้ชายถึง 3 เท่า สำหรับผู้ที่มีการผิดปกติของเบี่ยงเบนทางเพศชายรักชายก็เช่นกัน จะมีขนาด INAH3 นี้เล็กกว่าในผู้ชาย 3 เท่า และนั่นทำให้เกิดแนวคิดที่ว่าลักษณะของร่างกายอาจมีส่วนกำหนดการแสดงออกทางจิตก็เป็นได้ อาจจะบอกได้ว่า การที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศชายรักชายนั้นเป็นเรื่องของกรรมพันธุ์ (โตมร ศุขปรีชา, 2538 : 162)

ปัจจุบันปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นปัญหาของความผิดปกติทางเพศที่สังคมกำลังเฟื่องฟูว่าเป็นปัญหาใหญ่ ที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียทางศีลธรรม เป็นปัญหาด้านกฎหมาย และเป็นต้นเหตุของอาชญากรรมทางเพศ (จารุวรรณ กันทะนิตย์ , 2531 : 5)

ในต่างประเทศมีผู้ศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจังและมีการสำรวจจำนวนคนรักร่วมเพศไว้ ทำให้พอที่จะทราบถึงความแพร่หลายของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ อย่างเช่น การศึกษาของ Kinsey

Kinsey ได้ศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศในชายหญิงผิวขาวชาวอเมริกัน พบว่า ชาย 37% เคยมีประสบการณ์รักร่วมเพศ และ 4% มีพฤติกรรมรักร่วมเพศตลอดชีวิต อัตรานี้มีทั้งเพศชายและหญิงจำนวนเท่า ๆ กัน แต่หญิงจะมีประสบการณ์รักร่วมเพศน้อยกว่า Kinsey ประมาณว่ารักร่วมเพศมีอยู่ประมาณ 4% ของพลเมืองทั้งหมด (เกษม ดันดิพลลาชีวะ , 2529 : 51) โดยเฉลี่ยแล้วรักร่วมเพศชายจะมีประมาณ 5% และรักร่วมเพศหญิงมีประมาณ 2% (อุทิศศิลป์ ศรีแสงนาม , 2529 : 85)

ในประเทศไทยนั้นความแพร่หลายของกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น ยังไม่มีผู้ใดที่ทำการสำรวจไว้อย่างจริงจัง แต่สามารถดูได้จาก การเก็บข้อมูลของนักจิตวิทยาบางกลุ่ม

จากรายงานนักจิตวิทยาปี 2515 - 2519 พบว่า มีผู้มาขอรับบริการที่ศูนย์สุขวิทยาจิตเกี่ยวกับปัญหา รักร่วมเพศ มีมากขึ้นตามลำดับ มีทั้งพวกที่เคยมีและไม่เคยมีประสบการณ์กับเพศเดียวกันมาก่อน จากการศึกษาพบว่า เป็นชาย 85% หญิง 15% ระดับอายุ 20 - 30 ปี มากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา (อริน พินิจวารักษ์ , 2527 : 39)

ถ้าดูสถิติคนไข้ที่มาปรึกษาปัญหารักร่วมเพศ พอประมาณได้ว่าเมืองไทยมีไม่ต่ำกว่า 5% ในกรุงเทพฯ มีบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศประมาณ 40% โดยดูจากจำนวนรักร่วมเพศแถวพัฒนาพงษ์ สนามหลวงและจำนวนจดหมายที่เขียนมาถามเกี่ยวกับรักร่วมเพศ (สุรพงษ์ อำพันวงษ์ และคณะ , 2525 : 185)

นายแพทย์อุทิศศิลป์ ศรีแสงนาม ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวว่า คนไข้ที่มานั้นมีเกย์ทุกฐานะ ตั้งแต่รวยที่สุด ระดับปริญญาเอก ระดับ

ในปัจจุบันจะสังเกตเห็นว่าผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศ มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในสังคม เนื่องจากปัจจุบันคนที่มีพฤติกรรมแบบนี้กล้าที่จะแสดงออกเปิดเผยตัวกันมากขึ้น

สื่อสารมวลชนในปัจจุบัน ไม่ว่าจะในรูปของสิ่งพิมพ์ การกระจายเสียง หรือการกระจายภาพทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ ล้วนมีผลต่อกลุ่มรักร่วมเพศ ในแง่ที่ทำให้คนส่วนหนึ่งมีความกล้าในการเปิดเผยตนมากขึ้นเพราะมีตัวอย่างให้เห็น และทราบว่ามีคนจำนวนอีกไม่น้อยที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเหมือนตน ความอับอายที่จะประกาศตนจึงลดน้อยลง (ไพฑูริย์ เครือแก้ว 2525 : 168)

ปัจจุบัน “รักร่วมเพศ” กำลังเป็นที่สนใจและกล่าวถึงทั้งสาธารณชนและสื่อมวลชนอย่างแพร่หลาย ท่าทีของสังคมที่มีต่อรักร่วมเพศได้เปลี่ยนแปลงไปมาก (จารุวรรณ กันทะนิตย์ , 2531 : 7)

ในปี พ.ศ. 2517 สมาคมจิตแพทย์อเมริกาได้ประกาศว่า พวกรักร่วมเพศไม่ใช่คนผิดปกติแต่อย่างไร จะถือว่าผิดปกติก็ต่อเมื่อพฤติกรรมของเขานำมาซึ่งปัญหาความยุ่งยากทางจิตใจ เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต มีอาการซึมเศร้าคิดฆ่าตัวตาย หรือไม่พอใจกับสภาพของตน (สมภพ เรื่องตระกูล , 2524 : 267) และการยอมรับรักร่วมเพศมีมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างเช่น ในอเมริกาได้ยอมรับรักร่วมเพศเป็นตำราครั้งแรกในรัฐซานฟรานซิสโก (ทศ โขติวัฒน์ตระกูล , 2526 : 2)

เรื่องราวเกี่ยวกับ “รักร่วมเพศ” ในอดีตต้องปกปิดกันเพราะเป็นเรื่อง ที่น่าอับอายแต่ในสังคมปัจจุบันไม่เป็นเรื่องที่ลึกลับอีกต่อไป เพราะเรื่องเกี่ยวกับรักร่วมเพศได้มีการเปิดเผยและปรากฏตามสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือโทรทัศน์ มีการตีพิมพ์ เผยแพร่ให้สัมผัสอย่างเปิดเผยตนเองมากขึ้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ได้รับการยอมรับและยกย่องทางสังคมทั้งนั้น

นอกจากนี้ ยังมี การเปิดเผยตัวในการแสดงออกทางโทรทัศน์ ไม่ว่าจะในรูปแบบของ ตัวละคร พิธีกร ดารา นักแสดงหรือในนวนิยายที่จะสอดแทรกพฤติกรรมของกลุ่มรักร่วมเพศเข้าไปมีบทบาทโดดเด่นร่วมอยู่ด้วย รวมทั้งยังมีหนังสือ นิตยสาร ที่เสนอเรื่องราวของกลุ่มคนรักร่วมเพศโดยเฉพาะออกมาเผยแพร่อย่างเปิดเผยและกว้างขวางมากในปัจจุบัน

การเผยแพร่เรื่องราวเกี่ยวกับ “รักร่วมเพศ” ทางสื่อมวลชน ซึ่งอาจจะเป็นการเสนอแนวคิดของพวกรักร่วมเพศเองหรือเสนอความรู้สึกนึกคิดของคนทั่วไปที่มีต่อรักร่วมเพศ ทั้งในทางเห็นอกเห็นใจหรือเยาะหยันนั้น ทำให้บุคคลได้รับรู้ถึงความคิดและพฤติกรรมของคนรักร่วมเพศและทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจ ลดอคติหรือความรังเกียจเดียดฉันท์ลง เห็นว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา นำไปสู่การมีทัศนคติที่ดีและยอมรับบุคคลรักร่วมเพศในที่สุด (จารุวรรณ กันทะนิตย์ , 2531 : 7)

ปัจจุบัน ผู้จัดรายการละครโทรทัศน์ได้สอดแทรกเรื่องราวของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศอย่างเปิดเผย โดยเฉพาะพฤติกรรมรักร่วมเพศแบบชายรักชาย ซึ่งมีปรากฏให้เห็นมาก เพื่อให้รายการละครโทรทัศน์มีอรรถรส สีสันและดึงดูดความสนใจจากผู้ชมยิ่งขึ้น บางครั้งไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบที่ตามมาว่าเยาวชนที่ได้ดูละครโทรทัศน์ดังกล่าวจะเกิดการลอกเลียนแบบหรือเอาแบบอย่างหรือไม่

ดังนั้น ผู้วิจัยต้องการศึกษาว่าบทบาทการแสดงออกของตัวละครชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศในละครโทรทัศน์นั้น จะมีผลต่อการรับรู้ถึงมโนทัศน์ที่มีส่วนกระตุ้นหรือผลักดันให้เยาวชนเหล่านั้นได้มีการเลียนแบบต่าง ๆ ออกมาให้ปรากฏต่อสังคมอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาถึงลักษณะการเลียนแบบและการแสดงออกของเยาวชนหลังจากชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย

สมมติฐาน

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ทำให้เยาวชนเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบและการแสดงออกอย่างเปิดเผยต่อสังคมได้

ปัญหาคำวิจัย

การชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีบทบาทของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย ส่งผลทำให้เยาวชนเกิดการเลียนแบบและการแสดงออกอย่างเปิดเผยต่อสังคมหรือไม่ อย่างไร

นิยามศัพท์

1. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมทางเพศที่กระทำผิดไปจากบรรทัดฐานของสังคม กล่าวคือ การมีพฤติกรรมทางเพศในลักษณะมีความผูกพันรักใคร่ในเพศเดียวกัน

2. พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบ“รักร่วมเพศชาย” หมายถึง ลักษณะรักร่วมเพศที่ชายมีความสัมพันธ์กับชายด้วยกัน มีความรู้สึกชอบพอกัน มีความรู้สึกอยากอยู่ใกล้กัน อยากแตะเนื้อต้องตัวกัน อาจมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์ก็ได้

3. การเลียนแบบ หมายถึง การแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างใดอย่างหนึ่งตามแบบที่ให้เห็นในละครโทรทัศน์ โดยจะมีการแสดงออกทั้งวาจาและการกระทำอย่างเปิดเผย ซึ่งเป็นการ

4. สื่อมวลชน ในที่นี้จะหมายถึงวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ให้ภาพและเสียงเหมือนจริง จะศึกษาเฉพาะรายการละครโทรทัศน์ เท่านั้น

5. รายการละคร จะศึกษาเฉพาะละครโทรทัศน์ที่มีนักแสดงที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบ “รักร่วมเพศชาย” ที่แสดงออกอย่างชัดเจน ได้แก่

5.1 ชายไม่จริง หญิงแท้	ออกอากาศทางช่อง 3
5.2 ท่านชายกำมะลอ	ออกอากาศทางช่อง 3
5.3 ปัญญาชนก้นครัว	ออกอากาศทางช่อง 3
5.4 รักเล่ห์เพทุบาย	ออกอากาศทางช่อง 3
5.5 ไม้แปลกป่า	ออกอากาศทางช่อง 3
5.6 เมืองมายา	ออกอากาศทางช่อง 5
5.7 สะพานดาว	ออกอากาศทางช่อง 7
5.8 กามเทพเล่นกล	ออกอากาศทางช่อง 7

6. เยาวชน หมายถึง เพศชายซึ่งมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอายุระหว่าง 15–22 ปี ที่ไม่แสดงออกหรือเปิดเผยต่อสังคม แต่รับรู้กันภายในครอบครัวหรือเพื่อนสนิทเท่านั้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. งานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อบิดา มารดาและผู้ปกครองของเยาวชนชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งจะได้ทราบถึงอิทธิพลของ “สื่อมวลชน” ว่ามีส่วนกระตุ้นให้เยาวชนชายที่มีพฤติกรรมดังกล่าวได้แสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศต่อสาธารณชนในลักษณะใดบ้าง

2. ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสื่อมวลชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการที่จะกลั่นกรองการเสนอภาพลักษณ์ของผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในสังคมที่ปรากฏทางรายการละครโทรทัศน์ไม่ให้เป็นการนำเสนอในลักษณะของการชี้นำหรือแนะแนวทางในการปฏิบัติต่อเยาวชนโดยตรง

3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษางานวิจัยในแง่มุมอื่น ๆ ต่อไปที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

บทที่ 2

ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกลักษณ์ทางเพศ

เอกลักษณ์ทางเพศเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคลว่าใครคือเพศชายและเพศหญิง ได้มีผู้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า

สุทัศน์ ยิ้มแย้ม (2524 : 19) “บุคลิกของบุคคลที่แสดงถึงความเป็นชายและหรือความเป็นหญิง โดยที่มีลักษณะของความเป็นชายและความเป็นหญิง อาจจะแสดงออกทางพฤติกรรม ลักษณะการพูด วิธีการแสดงออกความรู้สึกและอารมณ์ การประกอบอาชีพ หารายได้เลี้ยงชีพ และมาตรฐานต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดโดยสังคมที่บุคคลสังกัดอยู่”

Zucker and Green (1986 : 589) “การรับรู้หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อตนเองในการเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย”

ดังนั้น เอกลักษณ์ทางเพศ หมายถึง ความรู้สึก แนวคิด พฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อความเป็นผู้ชาย ผู้หญิง ตามระบบการทำงานทางสรีระร่างกายและชีวภาพกับปทัสฐานทางสังคม

พฤติกรรมเบี่ยงเบน

พฤติกรรมเบี่ยงเบน หมายถึง การละเมิดบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดขึ้น ลักษณะบรรทัดฐานเป็นแนวทางให้สมาชิกในสังคมยึดถือปฏิบัติ อาจจะแสดงออกในรูปของกฎ ระเบียบ แบบแผน หรือพฤติกรรมที่บุคคลจะต้องปฏิบัติตาม (Becker, 1963 ; 3-5)

ฉะนั้น พฤติกรรมทางเพศที่บุคคลจะต้องปฏิบัติตามสังคม คือชายหรือหญิง มีความผูกพันรักใคร่กับเพศตรงกันข้าม

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ชอบเพศเดียวกัน พบมากที่สุด ในจำนวนพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากลักษณะที่คนทั่ว ๆ ไปเขาประพฤติกัน เกิดได้ทั้งในชายและหญิง แต่ชายจะมีมากกว่า สัดส่วนประมาณ 3 ต่อ 1 ถ้าระหว่างชายด้วยกัน เรียกว่า homosexuality ระหว่างหญิงด้วยกันเรียกว่า lesbiamism (สมภพ เรื่องตระกูล , 2524 : 266)

พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในลักษณะ “รักร่วมเพศ” มีหลายท่านได้ให้คำจำกัดความดังนี้ ประνομ สโรชมาน “การมีความใคร่กับคนเพศเดียวกัน”

สมภพ เรื่องตระกูล “การมีความสุขทางเพศกับคนที่มีความเพศเดียวกัน”

ทิส โขติวัฒน์ตระกูล “การที่บุคคลมีเพศสัมพันธ์ หรือต้องการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีความเพศเดียวกันกับตน”

สุวัทนา อารีพรรค “รักร่วมเพศมี 2 แบบ คือรักร่วมเพศแท้ (exclusively homosexual) หมายถึง พวกที่มีการปฏิบัติทางเพศเฉพาะกับเพศเดียวกันเท่านั้น ส่วนรักสองเพศ (bisexual) หมายถึง พวกที่มีกิจกรรมทางเพศกับทั้งเพศเดียวกันและเพศตรงข้าม”

ดังนั้น รักร่วมเพศ หมายถึง การมีความสุขทางเพศกับคนที่มีความเพศเดียวกัน ซึ่งไม่ได้หมายถึงการปฏิบัติกิจกรรมไปตามที่คนทั่วไปเข้าใจ แต่อาจเป็นความพึงพอใจที่หยุดอยู่แค่นั้น ใกล้เคียงคู่หู หรือสัมผัส และต้องกับคนที่ตนเองชอบเท่านั้น อาจกล่าวได้ว่า ถ้าผู้ใดมีความรู้สึกทางเพศกับเพศเดียวกันไม่ว่าจะเป็นขั้วมากหรือขั้วน้อย เช่นดังที่กล่าวมาแล้ว ก็ถือว่าเป็น “รักร่วมเพศ”

รักร่วมเพศแบ่งออกเป็น 2 อย่างด้วยกันคือ

1. รักร่วมเพศชาย (Male Homosexuality) หรือจะใช้เรียกเพศที่ 3 ว่า เกย์และโฮโมเซ็กซ์ชวล
2. รักร่วมเพศหญิง (Female Homosexuality) จะเรียกว่า เลสเบียน

ทฤษฎีรักร่วมเพศชายของนที ธีระโรจนพงษ์ ผู้ซึ่งสัมผัสชีวิตรักร่วมเพศชายมากกว่า 37 ปี ได้แบ่งกลุ่ม “รักร่วมเพศชาย” ออกเป็น

1. กลุ่มรักร่วมเพศชายที่แยกตามพฤติกรรมการแสดงออกของบุคลิกภายนอก แบ่งเป็น
  - 1.1 กลุ่ม A หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่มีบุคลิกภายนอกแข็งแกร่งเหมือนผู้ชายเต็มตัว
  - 1.2 กลุ่ม B หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่มีบุคลิกภายนอกมีลักษณะสุภาพ เรียบร้อย ไม่ถึงกับกระตือรือร้น หากสังเกตให้ดีจากบุคลิกภายนอกพบว่า เป็นชายรักร่วมเพศ
  - 1.3 กลุ่ม C หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่มีบุคลิกภายนอกกระตือรือร้นหรือที่เรียกว่า “ออกสาว” สังเกตได้ง่ายว่าเป็นรักร่วมเพศเพราะกลุ่มนี้จะแต่งกายเลียนแบบหญิง
2. กลุ่มรักร่วมเพศที่แยกตามบทบาทของพฤติกรรมทางเพศ แบ่งเป็น
  - 2.1 กลุ่ม a หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุก จะชอบเป็นฝ่ายกระทำ
  - 2.2 กลุ่ม b หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับจะชอบเป็นฝ่ายกระทำและถูกกระทำพอ ๆ กัน

2.3 กลุ่ม c หมายถึง ชายรักร่วมเพศที่มีพฤติกรรมทางเพศเป็นฝ่ายรับเหมือนผู้หญิงที่ชอบถูกกระทำ

เอกลักษณ์ของรักร่วมเพศ

ภาพที่ 1

แบบจำลองการสร้างเอกลักษณ์ของรักร่วมเพศของเบอร์เกอร์

D
P
U

แบบจำลองของการสร้างเอกลักษณ์ทางเพศของรักร่วมเพศ ซึ่งเบอร์เกอร์ ได้อธิบายตามภาพว่าประกอบด้วยมิติเวลา ซึ่งจะรวมงานย่อย ๆ ที่แน่นอน ต่อเนื่องกันไป และบางครั้งก็มีการคาบเกี่ยวกัน อีกอันหนึ่งคือ มิติงาน ประกอบด้วย 3 งานหลัก ซึ่งเกิดขึ้นอย่างเป็นอิสระต่อกันในขบวนการสร้างเอกลักษณ์ของรักร่วมเพศ ได้แก่ งานเกี่ยวกับเพศ ได้แก่ ความสัมพันธ์ทางเพศ งานปฏิกิริยาของสังคม ได้แก่ การประทับตราโดยคนอื่น ๆ งานการสร้างเอกลักษณ์ ได้แก่ การสบสนในเอกลักษณ์, การประทับตราตนเอง, การสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่ม, การจัดเอกลักษณ์, การต่อสู้และการยอมรับตนเอง

ถ้าจะสรุปแบบจำลองของขบวนการสร้างเอกลักษณ์ของรักร่วมเพศ งานการสร้างเอกลักษณ์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เริ่มต้นจากการสับสนในเอกลักษณ์ของตนเองและจะมีการสร้างงานอื่น ๆ ตามออกมา

จะเห็นได้ว่า รักร่วมเพศมักเริ่มเป็นระยะวัยรุ่นและจะเป็นระยะที่มีการสับสนในเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งจะก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล จนกระทั่งสามารถเริ่มจัดเอกลักษณ์ของตนเองได้ แต่วัยรุ่นรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะยังไม่ผ่านพ้นช่วงการจัดเอกลักษณ์นี้ไปได้ เนื่องจากเป็น ช่วงเวลาที่ยาวนาน อยู่ในช่วงที่พยายามปกปิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทำให้เกิดผลเสียต่อจิตใจของวัยรุ่นรักร่วมเพศมาก

บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ค้นพบตัวเอง โดยมีขั้นตอนของการพัฒนาการ 3 ขั้นคือ

1. การเริ่มมองตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ ในขั้นนี้จะเป็นขั้นที่ยากที่สุด จะเริ่มตั้งแต่การอยู่คนเดียว รู้สึกว่าการเป็นรักร่วมเพศต้องเป็นความลับ จะมีความคิดเหล่านี้วนเวียนอยู่ตลอดเวลาและจะมีความคิดที่ว่าเขาเป็นรักร่วมเพศมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยจะค่อย ๆ เริ่มทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ เช่น อ่านหนังสือ ดูภาพยนตร์ และหาความรู้จากบุคคลที่เป็นรักร่วมเพศ แต่ในที่สุดเขาก็สามารถตัดสินใจเองได้ว่าเป็นรักร่วมเพศ

2. การพบปะกับบุคคลรักร่วมเพศคนอื่น ๆ ในขั้นนี้จะรู้สึกผิด เกิดความสับสนในเอกลักษณ์ ความลับในเรื่องของการเป็นรักร่วมเพศ และความคับข้องใจทางเพศ จะเริ่มลดลง จะพบว่าเขาแตกต่างไปจากคนปกติ แต่ก็ยังมีความยินดีที่เป็นรักร่วมเพศ เขาจะพบปะกับบุคคลรักร่วมเพศคนอื่น ๆ และบาร์เกย์จะเป็นสถานที่สำคัญในการพบปะกัน

3. การขยายความสัมพันธ์ไปสู่กลุ่มบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่รักร่วมเพศ ในขั้นนี้จะเริ่มมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่รักร่วมเพศ เปิดเผย ยอมรับเกี่ยวกับการเป็นรักร่วมเพศของตนเอง และพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเองด้วย จะช่วยในเรื่องของการปรับตัวและแก้ไขปัญหของรักร่วมเพศได้ สามารถเผชิญหน้าและกล้าเปิดเผยการเป็นรักร่วมเพศของตนได้

สาเหตุของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

อรรถชัย ชื่นมนุชย์ (2518 : 164 - 170) และวัลลภ ปิยะมโนธรรม (2529) ได้กล่าวถึงสาเหตุใหญ่ที่กระตุ้นความรู้สึกกร่วมเพศขึ้นได้นั้น แบ่งสาเหตุใหญ่ ๆ 3 ประการ ดังนี้

1.สภาพทางครอบครัว

ซึ่งเกิดจากการอบรมเลี้ยงดู, ความไม่สมดุลในครอบครัว, การอคติของคนในครอบครัวที่มีต่อเพศของเด็ก, บุคลิกภาพของบิดา, การรักลูกแบบลำเอียง, ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร, ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตร, ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในครอบครัว, การที่ครอบครัวมีความเคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีมากเกินไป เหล่านี้เป็นสาเหตุของการที่เด็กอาจจะเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้โดยทั้งรู้ตัวและไม่รู้ตัว

2.สภาพแวดล้อมทางโรงเรียน

สามารถที่จะปลูกฝังเด็กให้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ไม่น้อยไปกว่าการเลี้ยงดูจากทางบ้านของตัวเอง นอกจากนี้ยังมีสาเหตุอื่น ๆ ภายในโรงเรียนที่ทำให้เด็กเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ได้แก่ การขาดแบบอย่างของบุคลิกภาพผู้ชายในโรงเรียนอนุบาล/ประถม, เกิดจากการที่ครูหรือเพื่อนล้อเลียน จะเป็นลักษณะของการถูกกระตุ้นให้เกิดการย่ำคิด สงสัยตัวเอง ขาดความเชื่อมั่น, ระบบการศึกษาของโรงเรียน, ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกัน, การจัดกิจกรรมของโรงเรียน, การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียนหรือการอยู่ในกลุ่มที่มีแนวโน้มเป็นรักร่วมเพศด้วยกัน

3.สภาพแวดล้อมทางสังคม

จะเป็นส่วนที่กระตุ้นหรือผลักดันให้เด็กเกิดการกระทำที่เลียนแบบอาจจะมาจากแบบอย่างทางเพศจากสื่อมวลชน โดยเฉพาะจากตัวแสดงในโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือหนังสือ เมื่อคนแสดงชายทำท่าทางเหมือนผู้หญิงซึ่งมักจะทำให้ผู้ชมรู้สึกชอบใจ พอใจ สนุกสนาน เรียกร้องความสนใจ เป็นเรื่องเด่นได้ เด็กชายที่ขาดแบบอย่างจากบิดา จากครูผู้ชายอยู่แล้ว ก็อาจเลือกแบบผู้แสดงชาย แต่ทำทางกระดุกกระดิงมาเป็นแบบอย่างของตนเองไว้เพราะความมีแนวโน้มอยู่ก่อนแล้ว โดยเฉพาะถ้าคนแสดงนั้นมีชื่อเสียง มีคนชื่นชอบชื่นชมมาก เด็กก็จะยิ่งเกิดการจำในแบบอย่างได้มาก นอกจากนี้ อาจเกิดจากประสบการณ์ในการมีรักร่วมเพศมาก่อน การมีประสบการณ์ไม่ดีกับเพศตรงกันข้าม, เกิดจากค่านิยมทางสังคมที่ไม่เหมาะสม เกิดจากการพัฒนาบทบาทของผู้หญิงในปัจจุบัน เกิดจากระบบสังคม เศรษฐกิจ สังคมไทยในปัจจุบัน เป็นลักษณะกึ่งทุนนิยม เรื่องรักร่วมเพศกลายเป็นธุรกิจ กึ่งการค้าชนิดหนึ่ง ทำให้สังคมเปิดโอกาสมากขึ้นในการเปิดเผยแสดงตน เกิดความต้องการให้สังคมยอมรับ เกิดจากผลของลัทธิความต้องการเป็นคนเด่นในสังคมปัจจุบัน

จะเห็นว่าสาเหตุใหญ่ ๆ 3 ประการดังกล่าว มีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ไม่มากนักน้อย ซึ่งสาเหตุต่าง ๆ จะเป็นลูกโซ่สืบต่อเนื่องกันมา

การเกิดรักร่วมเพศนั้นสามารถอธิบายด้วยทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์

ฟรอยด์ได้กล่าวว่า การเป็นรักร่วมเพศนั้นเกิดการชะงักงันของการพัฒนาการอายุในเบี่ยงเบนทางเพศตามมาภายหลัง Phallic Stage ในช่วงอายุประมาณ 4-5 ปี ในช่วงนี้เด็กจะมีความรู้สึกความต้องการทางเพศ มีความรักและอยากใกล้ชิดกับพ่อแม่ที่เป็นเพศตรงกันข้าม โดยที่ทั้งเด็กชายและเด็กหญิงจะอิจฉาพ่อแม่ซึ่งเป็นเพศเดียวกับตนเอง ซึ่งเรียกว่าเป็นปมออดิปุส แต่ในที่สุดเด็กก็จะผ่านขั้นนี้ไปได้และปรับตัวตามแบบแผนของพ่อแม่เป็นเพศเดียวกับตนเอง แต่ถ้าเด็กก็ยังมีความรักฝังตรึงอยู่กับพ่อแม่ที่ต่างเพศกับตน ทั้งยังประพฤตินิสัยแบบทำให้บทบาทของเพศตนเองสับสน จะทำให้เกิดพฤติกรรมหลัง

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

เชลได้อธิบายการเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศว่าเป็นการเรียนรู้ในกระบวนการเรียนรู้เดียวกันกับการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นการเรียนรู้สังเกตสิ่งรอบตัวและการแสดงออกจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ขึ้นมา

ในการเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศนั้น เด็กจะเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ด้วยเงื่อนไขการเสริมแรงและการลงโทษ จากการสังเกตแล้วกระทำตามอย่างหรืออาจเรียนรู้ทั้งสองอย่างควบคู่กันไป ซึ่งการเรียนรู้จะเกิดในระยะต้นหรือช่วงวัยเด็ก และพ่อแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ ยังมีพี่น้อง เพื่อน ครู นักแสดงที่เด็กชื่นชอบ หรือใครก็ได้ที่เด็กสังเกตพฤติกรรมมา ก็จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เช่นกัน ดังนั้นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่เกิดขึ้นจึงเกิดจากการที่เด็กได้เรียนรู้ที่ไม่ถูกต้อง

3. ทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญา

โคลเบอร์กได้อธิบายเกี่ยวกับพัฒนาการทางเพศว่าเป็นผลมาจากความคิดและการกำหนดพฤติกรรมทางเพศของเด็กจะเกิดขึ้นเพราะเขามีความคิดเป็นของตนเองว่าเป็นชายหรือหญิงและจะมีพฤติกรรมทางเพศเป็นไปตามนั้น

การพัฒนาพฤติกรรมทางเพศเริ่มจากอายุ 2 - 3 ปี เด็กสามารถจะบอกได้ว่าตนเองเป็นชายหรือหญิง โดยการรับรู้จากการบอกของคนรอบข้าง เมื่อเขาอายุมากขึ้นจะทราบว่าเพศเป็นสิ่งที่คงที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้และจะเรียนรู้พฤติกรรมความเป็นหญิงหรือชาย จากการสังเกตและการกระทำตามอย่างบทบาทของชายหรือหญิงที่เขาพบเห็นจากสภาพแวดล้อมรอบตัวเขา แต่การแสดงพฤติกรรม

4. ทฤษฎีประสบการณ์

ไบเบอร์ ได้กล่าวว่า ปัญหาที่ได้รับจากครอบครัวที่มีส่วนทำให้เกิดรกร่วมเพศในตัวบุคคล โดยถือว่ารกร่วมเพศเกิดจากประสบการณ์ โดยศึกษาจากชายรกร่วมเพศ 106 คน พบว่าพฤติกรรมของ บิดามารดามีอิทธิพลต่อเด็ก คือมารดาใกล้ชิดกับลูก ให้ความสนใจ สนับสนุน ให้ความสำคัญครอบงำมากเกินไป ทำให้ลูกมีความอ่อนแอ ไม่สมกับความเป็นชาย มารดาที่ใช้เวลาอยู่กับลูกชายนาน ๆ มักจะส่งเสริมให้ ลูกชายต่อต้านบิดา โดยไม่รู้ตัวทำให้มารดามีแนวโน้มที่จะชักจูงให้ลูกหลงผิดได้

อีกทั้งการที่พ่อแม่จะเน้นพาบุตรชายตั้งแต่เล็กจนโต เรียกร้องความสนใจตลอดเวลา มีความใกล้ชิดสนิทสนมกับลูกมากเกินไป อาจจะเป็นในด้านการแต่งตัว กอดจูบลูกชาย แต่ ขณะเดียวกันจะข่มขู่การวางอำนาจเหนือพ่อ ทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อลูกชาย ทำให้ลูกชายมองว่าพ่อ เป็นแบบฉบับที่ไม่ดีในการเป็นตัวอย่างที่จะเลียนแบบ ทำให้เป็นแบบฉบับของครอบครัวที่ทำให้เด็ก เกิดพฤติกรรมรกร่วมเพศได้ในเวลาต่อมา

นอกจากนี้สมโภชน์ สุขวัฒนา ได้มองทฤษฎีประสบการณ์นี้เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อม ซึ่งหมายถึง ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับใกล้ชิดระหว่างบิดามารดาและพี่น้องในครอบครัว นิสัยใจของบุคคลในครอบครัว เหล่านี้ถือเป็นสิ่งแวดล้อมที่ทำให้เกิดแรงจูงใจให้เด็กเกิดพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศได้ นอกจากนี้ประสบการณ์ในระยะวัยรุ่น เด็กจะได้รับความรู้ที่ผิด ๆ หรือการ ทดลองทางเพศซึ่งกันและกัน มีการสำเร็จความใคร่ให้แก่เพศเดียวกัน จะมีส่วนทำให้เกิดความพึง พอใจและยอมรับ ก็จะเป็นแรงผลักดันให้เกิดภาวะรกร่วมเพศได้ในภายหลัง

5. ทฤษฎีพาร์สัน

ได้เสนอทฤษฎีการพัฒนาคูคลิกภาพไว้ว่า โลกทางสังคมของเด็กจะประกอบไปด้วยมารดา และเด็กเท่านั้น ถ้าบิดาไม่ได้สัมพันธ์กับเด็ก ความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและเด็กจะขยายวงกว้าง ออกไป โดยมีเหตุผลว่า มารดาปฏิบัติสัมพันธ์กับลูก 2 ลักษณะ คือพฤติกรรมด้านการแสดงออกทาง อารมณ์และความรู้สึกในขณะที่เลี้ยงดูกับพฤติกรรมการแสดงการกระทำ การใช้พลังกำลัง เครื่องกลต่าง ๆ แต่มารดาจะเน้นการแสดงออกทางอารมณ์มากกว่า ตามแนวคิดนี้ บิดามารดาจะต้องมีความ รับผิดชอบในการแนะนำเด็กในเรื่องบทบาททางเพศ เพื่อให้ปรับตัวให้เข้ากับโลกปัจจุบัน

การเลียนแบบ

จากทฤษฎีการเรียนรู้ของแบนดูรา (Bandura.1977 : 213 – 256) ได้กล่าวไว้ว่า พฤติกรรม แปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในบุคคล ซึ่งไม่เคยปฏิบัติเช่นนั้นมาก่อนเลย บางครั้งเราไม่สามารถอธิบาย

การเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning)

Bandura มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเรานั้นเกิดขึ้นจากการสังเกตจากตัวแบบ ซึ่งจะแตกต่างจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่ต้องอาศัยการลองผิดลองถูก เพราะนอกจากจะสูญเสียเวลาแล้ว ยังอาจมีอันตรายได้ในบางพฤติกรรม ในการเรียนรู้โดยการผ่านตัวแบบนี้ ตัวแบบเพียงคนเดียว สามารถที่จะถ่ายทอดทั้งความคิดและการแสดงออกได้พร้อม ๆ กัน และเนื่องจากคนเรานั้นใช้ชีวิตในแต่ละวันในสภาพแวดล้อมที่แคบ ๆ ดังนั้นการรับรู้เกี่ยวกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ของสังคมจึงผ่านมาจากประสบการณ์ของผู้อื่น โดยการได้ยินและได้เห็น โดยไม่มีประสบการณ์ตรงมาเกี่ยวข้อง คนส่วนมากรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของสังคมโดยการผ่านทางสื่อแทบทั้งสิ้น

Fischer @ Gochros (1975) และ Ross (1981) ได้สรุปหน้าที่ของตัวแบบออกเป็น 3 ลักษณะด้วยกันคือ

1. ทำหน้าที่สร้างพฤติกรรมใหม่

ในกรณีนี้ เป็นกรณีที่มีผู้สังเกตตัวแบบนั้นยังไม่เคยได้มีการเรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าวมาก่อนเลยในอดีต เช่น พฤติกรรมการพูดของเด็ก หรือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับทักษะในการช่วยตนเอง เป็นต้น

2. ทำหน้าที่เสริมพฤติกรรมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น

เป็นกรณีที่ผู้สังเกตตัวแบบเคยเรียนรู้พฤติกรรมมาบ้างแล้วในอดีต ตัวแบบก็จะทำหน้าที่เป็นแรงจูงใจให้ผู้ที่เคยเรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าวพยายามพัฒนาให้ดีขึ้น

3. ทำหน้าที่ยับยั้งการเกิดของพฤติกรรม

ในกรณีที่ผู้สังเกตมีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์หรือยังไม่เคยมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์มาก่อน ตัวแบบก็จะทำให้พฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์นั้นลดลงหรือไม่เกิดขึ้น

ตัวแบบนี้แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทด้วยกันคือ

1. ตัวแบบที่เป็นบุคคลจริง ๆ (Live Model)

คือตัวแบบที่บุคคลได้มีโอกาสสังเกตและปฏิสัมพันธ์โดยตรง

2. ตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Model)

ตัวแบบที่เสนอผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ การ์ตูน หรือหนังสือนวนิยาย เป็นต้น

การเลียนแบบผ่านสื่อมวลชน

แบนดูรา (Bandura, A., 1973 : 60) ได้รวบรวมวิธีการเรียนรู้ทางสังคมที่เกิดขึ้นโดยผ่านสื่อมวลชนออกเป็น 3 แบบ คือ

1. Observation Learning

ผู้เปิดรับข้อมูลรู้จักแบบแผนใหม่ ๆ ของการแสดงพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลาของการนำเสนอ จากตัวสื่อ

2. Inhibitory Effect

การที่ได้เห็นต้นแบบถูกลงโทษจะช่วยลดแรงจูงใจของผู้เลียนแบบที่จะกระทำให้น้อยลง เนื่องจากจะรู้สึกคล้ายกับได้รับการลงโทษไปด้วย

3. Disinhibitory Effect

สื่อมวลชนที่ให้แบบอย่างของต้นแบบที่รับรางวัล เนื่องจากกล้าแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่สังคมห้ามปรามไม่ให้ฝ่าฝืน ก็สามารถทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมสวนกระแสของสังคมได้

จากพฤติกรรมเลียนแบบที่กล่าวข้างต้น เมื่อนำมาพิจารณาการเลียนแบบพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนจากการรับชมรายการละครโทรทัศน์ ก็จะให้เห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่าในกรณีที่เยาวชนเชื่อว่าสื่อก่อให้เกิดการเลียนแบบได้จริง ก็จะเห็นว่าการเลียนแบบของเยาวชนที่เบี่ยงเบนทางเพศนั้นเกิดในลักษณะเทียบเคียง (Identification) หรือเป็นไปแบบชั่วคราว (Imitation) เพราะถ้าวิเคราะห์จากแนวคิดของแบนดูราก็จะเห็นได้ว่าภาพของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในรายการละครโทรทัศน์นั้น สื่อได้กระทำหน้าที่ในลักษณะ Observation Learning และ Disinhibitory Effect อย่างประสบผลสำเร็จ

กระบวนการเรียนรู้จากตัวแบบของแบนดูรา

แบนดูรา (Bandura, 1977 : 22 - 27) เชื่อว่าการเรียนรู้ในลักษณะของการเลียนแบบเท่านั้นที่จะนำไปสู่การสร้างค่านิยมทางศีลธรรมของเด็ก และรูปแบบทางสังคม (Social Model) แม้แบบมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้มาก เมื่อบุคคลได้เห็นแม่แบบก็สามารถรับรู้สัญลักษณ์ของการกระทำและสามารถแสดงพฤติกรรมนั้นได้เหมาะสม กระบวนการเรียนรู้จากแม่แบบนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) ซึ่งมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. กระบวนการให้ความสนใจ (Attentional Process)

ลักษณะของแม่แบบและการแสดงออกของแม่แบบที่จะช่วยให้บุคคลเกิดความสนใจ คือมีความคล้ายคลึงกับผู้สังเกตในเรื่อง เพศ เชื้อชาติ เจตคติ ชื่อเสียง ความสามารถ แต่ขณะเดียวกันก็ทำให้

2.กระบวนการจำ (Retention Process)

การจำรายละเอียดต่าง ๆ ของพฤติกรรมของแม่แบบได้ก็จะสามารถลอกเลียนแบบได้ ดังนั้น การเสนอแม่แบบโดยให้มีการใช้คำพูดและการเสนอแม่แบบให้เป็นเรื่องราว จะเป็นตัวชี้แนะให้ผู้สังเกตระลึกถึงพฤติกรรมของแม่แบบได้ง่ายขึ้น เมื่อได้รับสิ่งเร้าที่เหมือนหรือคล้ายกับที่กระตุ้นแม่แบบ

3.กระบวนการแสดงออก (Motor Reproduction Process)

เป็นการถ่ายโอนจากความสนใจและการจำแม่แบบมาเป็นการแสดงพฤติกรรมเลียนแบบแม่แบบ การให้ข้อมูลย้อนกลับจากแม่แบบหรือจากสังคม จะทำให้การแสดงออกถูกต้อง กระบวนการแสดงออกนี้ขึ้นอยู่กับสมรรถภาพทางด้านสรีระของแต่ละบุคคลด้วย

4.กระบวนการจูงใจ (Motivational Process)

บุคคลจะแสดงพฤติกรรมลอกเลียนแม่แบบหรือไม่นั้นเกิดจากการเรียนรู้ จากการสังเกตแม่แบบ ถ้าพฤติกรรมของแม่แบบได้รับผลกระทบที่พึงพอใจ หรือสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งเร้าที่ไม่พึงพอใจได้ แนวโน้มที่บุคคลจะเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบสูง เพราะคาดหวังว่าจะได้รับผลกระทบดังเช่นที่ตัวแบบได้รับ

จากกระบวนการในการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบทั้ง 4 ข้อดังกล่าว สามารถสรุปออกมาเป็นแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 2

องค์ประกอบกระบวนการของการเรียนรู้จากการสังเกต ของเบนคูรา

D
P
U

กลไกของการเลียนแบบ (Mechanisms of Imitation)

มิลเลอร์และโดลลาร์ด (Miller and Dollard) ได้กล่าวถึงการเลียนแบบว่าประกอบด้วยกลไกรวม 3 ประการ คือ (Shaw and Castanzo. 1970 : 55 –61)

1. พฤติกรรมที่เหมือนกัน (Same behavior)

ซึ่งเป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าของบุคคลสองคนด้วยวิธีการเหมือนกัน อันเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับทั้งสองซึ่งอาจเป็นการเลียนแบบหรือไม่ก็ได้

2. พฤติกรรมการเลือกอย่างอิสระ (Matched – dependent behavior)

ขบวนการนี้เป็นการที่บุคคลหนึ่งกระทำพฤติกรรมตามตัวแบบ (matched) โดยสามารถเลือกพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของตัวแบบเพื่อเป็นเครื่องชี้นำให้กระทำพฤติกรรมตามตัวแบบนั้นได้อย่างอิสระ (dependent) ดังตัวอย่าง

	<u>พฤติกรรมของตัวแบบ</u>		<u>พฤติกรรมของผู้เลียนแบบ</u>
<u>สิ่งเร้า</u>	ความต้องการลูกกวาด		ความต้องการลูกกวาด
<u>เครื่องชี้นำ</u>	เสียงเดินของพ่อ	dependent	การยับยั้งของตัวแบบ
<u>การตอบสนอง</u>	วิ่ง	matched	วิ่ง
<u>รางวัล</u>	กินลูกกวาด		กินลูกกวาด

3. การลอกแบบ (Copying)

เป็นการเลียนแบบที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น เพราะการลอกแบบนี้เป็นการตอบสนองของบุคคลต่อเครื่องชี้นำของความเหมือน (sameness) และความแตกต่าง (difference) ซึ่งเกิดจากการกระทำของเขาเองกับของตัวแบบ ผู้สังเกตจะประมวลพฤติกรรมของตัวแบบ รวมทั้งพฤติกรรมของตัวเองที่กระทำผ่านมาแล้ว และที่เป็นอยู่เพื่อประเมินความคล้ายคลึงระหว่างพฤติกรรมของตนและของตัวแบบ จนสามารถเลือกพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกับตัวแบบมากที่สุด และใช้สิ่งนั้นเป็นเครื่องชี้นำสำหรับการเลือกตอบสนองในคราวต่อไป การลอกแบบเป็นพฤติกรรมทางสังคมแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นจากแรงขับ ซึ่งอาจมีพื้นฐานมาจากความวิตกกังวล ความต้องการในการยอมรับในสังคม หรือความต้องการรางวัล อันเกิดจากการได้รับประสบการณ์ หรือทักษะใหม่ๆ จากผู้อื่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแม่แบบและการเลียนแบบ

แบนดูรา โรส และโรส (Bandura, Rose and Rose. 1962 : 57-58) ได้ทดลองการใช้แม่แบบโดยให้แม่แบบเป็นภาพยนตร์ที่แสดงถึงผลของความก้าวร้าวแก่เด็กที่เป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ให้แม่แบบที่ได้รับผลโดยการลงโทษอย่างรุนแรง กลุ่มที่ 2 ให้แม่แบบที่ได้รับผลโดยได้รับการยอมรับและมีสิ่งกระตุ้นคืออาหาร และกลุ่มที่ 3 ให้แม่แบบที่ไม่ได้รับผลตอบสนองใดๆ ผลการ

แบนดูรา(Bandura, 1965 : 589-595) ได้ศึกษาอิทธิพลของการเสริมแรงที่มีต่อการเลียนแบบของเด็กในระดับอายุ 3.6 ปี ถึง 6 ปี จำนวน 66 คน (ชาย 33 คน และหญิง 33 คน) โดยให้เด็กดูโทรทัศน์ซึ่งเป็นเรื่องของการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่าง ๆ ของตัวแบบ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะเห็นตัวแบบซึ่งได้รับผลจากการกระทำต่างกันคือ กลุ่มที่ 1 เห็นตัวแบบถูกลงโทษ (model - punished) กลุ่มที่ 2 เห็นตัวแบบได้รับรางวัล (model - rewarded) และกลุ่มที่ 3 ตัวแบบไม่ได้ผลตอบแทนเลย (no-consequence) ผลการศึกษาพบว่า เด็กกลุ่มที่ 1 จะมีการเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบนี้มากกว่า กลุ่มที่ 2 และ 3

แมคเดวิด (McDavid. 1964 : 165-174) ได้ทำการศึกษาถึงลักษณะของแม่แบบซึ่งมีอิทธิพลต่อการเลียนแบบของเด็กนักเรียนระดับอนุบาล อายุระหว่าง 4-5 ปี จำนวน 32 คน โดยผู้เป็นแม่แบบแสดงวิธีเล่นเครื่องเล่นชนิดหนึ่ง แบ่งเป็นกลุ่มที่ 1 คุณแม่แบบที่แสดงการเล่นเหมือนกันทุกครั้ง กลุ่มที่ 2 คุณแม่แบบแสดงวิธีเล่นแบบเดิมเป็นส่วนใหญ่และเปลี่ยนวิธีเล่นสลับกันไป ส่วนกลุ่มที่ 3 คุณแม่แบบแสดงวิธีเล่นสลับกันตลอดเวลา สำหรับกลุ่มควบคุมให้ฝึกเล่นด้วยตนเอง หลังจากทำการทดลองแล้วจึงให้เด็กเล่นเกมนี้ด้วยตนเอง ผลปรากฏว่าลักษณะตัวแบบมีผลต่อความสามารถของเด็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มมีความสามารถดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2522 : 50-55) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แม่แบบเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมบางอย่าง พบว่า การเลียนแบบจากแม่แบบที่ดีเป็นวิธีการที่ดีวิธีหนึ่งในการส่งเสริมและพัฒนาคุณจริยธรรม ซึ่งทำให้ผู้ถูกทดลองแสดงพฤติกรรมตามแม่แบบได้

แนวคิดและทฤษฎีอิทธิพลของสื่อมวลชน

สื่อมวลชนสามารถกระจายข่าวได้อย่างกว้างขวางไปสู่ประชาชนเป็นจำนวนมาก ทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ ซึ่งโดยหน้าที่ของสื่อมวลชนจะเสนอข่าวสารข้อเท็จจริง อันเป็นประเด็นหรือปัญหาที่กระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวม สื่อมวลชนในระบอบประชาธิปไตยจะเป็นผู้ที่คอยท้วงติงผู้ปกครองประเทศเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชน นอกจากนั้นก็จะเสนอการให้การศึกษา การเผยแพร่โฆษณา การให้บริการสาธารณะ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อชีวิตความ

เบนคูรา ศึกษาถึงทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม สามารถอธิบายสมมติฐานและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความก้าวร้าวจากโทรทัศน์ที่มีผลต่อผู้ชม ทำให้เกิดการแสดงออกในลักษณะการเลียนแบบ ซึ่งผู้ชมสามารถเรียนรู้ เข้าใจและจดจำได้

การเข้าใจการแสดงออกทางร่างกายนั้นเป็นปัจจัยเอื้อให้เกิดการเก็บสะสมเหตุการณ์นั้น แต่การวิเคราะห์ในเชิงประจักษ์เกี่ยวกับกระบวนการรับรู้เกี่ยวกับการจดจำเหตุการณ์ความก้าวร้าวทางโทรทัศน์นั้น รู้แต่เพียงว่าการแสดงความก้าวร้าวในโทรทัศน์เป็นเหตุการณ์เดี่ยว ๆ ที่มีผลต่อการจดจำของผู้ชมที่นานกว่า 6 เดือน และการเฝ้าดูการแสดงความก้าวร้าวทางโทรทัศน์นี้ มีแนวโน้มให้เกิดการเลียนแบบได้ทางตรง

เจอเนอร์ ได้ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาในรายการโทรทัศน์ที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวร้าวที่เกิดขึ้นบ่อยในโทรทัศน์ซึ่งค่อนข้างสูงมาก พบว่ามีพฤติกรรมความก้าวร้าวในลักษณะการทำร้ายร่างกายที่ปรากฏให้เห็นโดยทั่วไป ซึ่งมีโอกาสทำให้เกิดการเลียนแบบได้ค่อนข้างสูง

ไมเคิล รัช และฟิลิป เอทอฟ ศึกษาพบว่า สื่อมวลชนมีบทบาทอย่างมากในการให้ความรู้ ความเข้าใจ ค่านิยม ความเชื่อ ทศนคติ ซึ่งมีผลต่อการสั่งสมประสบการณ์และพัฒนาบุคลิกภาพ และมีบทบาทในกระบวนการขัดเกลาทางสังคมและการเรียนรู้แก่บุคคล นักวิชาการทางสังคมวิทยา มนุษยวิทยา รัฐศาสตร์ หรือทางการสื่อสารมวลชนต่างก็ยอมรับบทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อชีวิตมนุษย์ด้วยกันทั้งนั้น

โรเจอร์และซูเมคเกอร์ กล่าวว่า สื่อมวลชน อันได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ เป็นต้น เป็นแหล่งข่าวซึ่งอาจเป็นบุคคลเดียวหรือมากกว่านั้น สามารถนำข่าวสารไปยังผู้รับจำนวนมากได้อย่างรวดเร็ว เป็นการเพิ่มพูนความรู้ และแพร่กระจายข่าวสาร รวมทั้งเปลี่ยนทัศนคติที่บุคคลมีอยู่ได้

สื่อมวลชนจะให้ข่าวสารและข้อเท็จจริงต่างๆ อันเป็นการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจแก่บุคคล ซึ่งจะยังผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลได้ สื่อมวลชนเป็นเพียงสถาบันหนึ่งในสังคม ซึ่งมีสถาบันอื่นๆ อีกมากมายที่ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของคนในสังคม ดังนั้น อิทธิพลที่สื่อมวลชนที่มีต่อสังคมและประชาชนจึงเป็นอิทธิพลที่มีเงื่อนไขและขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ อีกมาก

โรเซฟ ที เคลปเปอร์ ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนไว้ดังนี้

1. สื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลต่อประชาชนโดยตรง แต่จะมีอิทธิพลโดยอ้อม ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1.1 ความมีใจโน้มเอียง คือ ประชาชนจะมีความคิดเห็น ค่านิยม และความโน้มเอียงที่จะประพฤติปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ก่อนที่จะมาสัมผัสกับสื่อมวลชน

1.2 การเลือกรับสาร ประชาชนจะเลือกรับสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและ ความสนใจของตนและจะเลือกตีความหมายของสารตามความเชื่อ และค่านิยมที่ตนมีอยู่เดิม

1.3 อิทธิพลของบุคคล บางครั้งข่าวสารจากสื่อมวลชนจะผ่านสื่อบุคคลหรือผู้นำความคิดเห็นก่อนจะไปถึงประชาชน ผู้นำความคิดเห็นมักสอดแทรกความรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปด้วย ทำให้มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชนอยู่มาก

1.4 กลุ่มและบรรทัดฐานของกลุ่ม

1.5 ระบบสื่อมวลชน

2. สื่อมวลชนจะเป็นเพียงแรงเสริมที่สนับสนุนทัศนคติ รสนิยม ความมีใจโน้มเอียง ตลอดจนแนวโน้มด้านพฤติกรรมของประชาชนให้เข้มแข็งขึ้น และพร้อมที่จะแสดงออกมาเมื่อมีแรงจูงใจหรือเมื่อโอกาสเหมาะสม

3. สื่อมวลชนอาจเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนได้เล็กน้อย และมักเป็นทัศนคติที่ยังไม่มั่นคง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝังรากลึกหรือเปลี่ยนไปในทางตรงข้ามนั้นเป็นไปได้ยาก อาจเปลี่ยนได้บ้าง แต่ต้องใช้เวลาและบุคคลต้องได้รับข่าวสารเพียงพอ อย่างไรก็ตาม อิทธิพลของในด้าน การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลมีความโน้มเอียงที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ก่อนแล้ว

4. สื่อมวลชนสามารถสร้างทัศนคติให้แก่ประชาชนได้ ในกรณีที่บุคคลไม่เคยมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน และต้องได้รับสารที่เสนอเรื่องราวในแนวเดียวกันบ่อยๆ เป็นอิทธิพลในลักษณะสะสม ไม่ใช่อิทธิพลที่ก่อให้เกิดผลทันทีทันใด

บอลล์ โรทีซ และเคอเฟลอร์ ได้เสนอแบบจำลองเชิงฟังก์ชันที่แสดงให้เห็นถึงการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างสังคม สื่อมวลชน ผู้รับสารและผลของการสื่อสาร โดยสื่อมวลชนเป็นระบบสารสนเทศที่สำคัญในกระบวนการของการดำรงไว้ การเปลี่ยนแปลงและการขัดแย้งของกิจกรรมเชิงสังคม ในระดับสังคมระดับกลุ่ม ระดับปัจเจกบุคคล ผู้รับสารจะต้องพึ่งพาสารสนเทศจากสื่อมวลชน แบบจำลองนี้จึงแสดงความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวแปร 3 กลุ่มคือ ระบบสังคม ระบบสื่อมวลชน และผู้รับสาร ซึ่งชี้ให้เห็นถึงผลของการสื่อสารซึ่งขึ้นอยู่กับปฏิสัมพันธ์ของกลุ่มตัวแปรดังกล่าว คือ

1. ในด้านความคิด ทำให้ผู้รับสารมีการกำหนดเรื่องที่จะนำมาพิจารณาสร้างความแจ่มชัดเกี่ยวกับค่านิยม ความรู้ ความเชื่อ และทัศนคติ

2. ในด้านความรู้สึก ทำให้ผู้รับสารเกิดการเพิ่มหรือลดกำลังใจ ตลอดจนทำให้เกิดความวิตกกังวลในปัจเจกบุคคล ในกลุ่ม หรือในสังคม

3. ในด้านพฤติกรรม ทำให้ผู้รับสารเกิดการตัดสินใจและลงมือปฏิบัติ

ดังนั้น สารสนเทศจากสื่อมวลชนจึงมีความสำคัญต่อผู้รับสารในสังคมมาก เนื่องจากการเปิดรับสื่อแต่ละครั้งจะทำให้ผู้รับสารได้รับผลกระทบต่อความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมดังกล่าวแบบจำลองต่อไปนี้

ภาพที่ 3

แบบจำลองเชิงฟังก์ชันของบอลล์ โรคิชและเดอเฟลอร์ ว่าด้วยผลของการสื่อสารมวลชน

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาผู้รับสารคือ “เด็ก” ซึ่งแม้ว่าเด็กจะมีการบริโภคสื่อมากมายหลายรูปแบบ แต่จากงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องพบว่าเด็กไทยมักใช้เวลาว่างให้หมดไปกับกิจกรรมเพื่อการบันเทิงและจากการวิจัยของ ผศ.สุกัญญา ติระวณิช พบว่ากิจกรรมที่เด็กชอบทำมากที่สุดเมื่อมีเวลาว่างคือการดูโทรทัศน์ พบว่าเด็กส่วนใหญ่ติดโทรทัศน์อย่างมาก ถ้าขาดโทรทัศน์เด็กจะรู้สึกหงายไม่มีความสุขและจะไปหาดูจากที่อื่นมากกว่าที่จะหันไปทำกิจกรรมอื่น

การที่สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อความคิด ทักษะคิด ตลอดจนพฤติกรรมของเด็กและทำหน้าที่เหมือนพี่เลี้ยงเด็กในยุคสังคมข่าวสาร เรื่องจากคุณลักษณะเด่นของสื่อโทรทัศน์ที่สามารถนำเสนอได้ทั้งภาพและเสียง มีการทำเทคนิคพิเศษเหมือนจริงและยังเป็นสื่อที่ไม่ต้องจ่ายเงินซื้อ (Free Media) มีความสะดวกสบายในการเปิดรับชม ทำให้เด็กเปิดรับสื่อโทรทัศน์กันมาก ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา จนกระทั่งปัจจุบัน ทำให้โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อความคิดของเด็กมากที่สุด

คอมสตอคและคณะ ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลว่าเมื่อบุคคลเปิดรับรายการโทรทัศน์รายการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการแสดงพฤติกรรมอย่างหนึ่ง บุคคลจะได้รับสิ่งที่เข้าสู่ระบบการรับรู้ อันเกี่ยวข้องโดยตรงหลายอย่าง ได้แก่ ผู้รับสารได้รับความตื่นเต้นเร้าใจ ผู้รับสารได้รับความคิด ทักษะคิดและบทบาทการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ถ้าผู้รับสารมีโอกาสเลือกดูรายการได้น้อย ต้องดูรายการเดิมซ้ำบ่อย ๆ โอกาสที่ผู้รับสารจะรับเอาสิ่งที่ได้จากสื่อโทรทัศน์ไปใช้จะมีมาก ผู้รับสารจะนำสิ่งที่ได้รับจากสื่อโทรทัศน์ไปใช้ เมื่อมีโอกาสในชีวิตจริง

ปริญญ์ ปราชญาพุร ได้กล่าวว่าสื่อมวลชนยังมีส่วนในพัฒนาการของแรงกระตุ้นและค่านิยมซึ่งมีผลกระทบต่อความคงอยู่ของสังคม เด็ก ๆ จะเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทของสังคมและวัฒนธรรมของสังคมโดยตรง ไม่เฉพาะจากบุคคลที่เขาติดต่อสื่อสารเป็นส่วนตัวในชีวิตประจำวันเท่านั้น แต่จากสื่อมวลชนอื่น ๆ เช่น หนังสือ การ์ตูน วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ การวิจัยของนักจิตวิทยาพบว่าเด็กจะมีความสนใจภายนอกมากขึ้นตามอายุและสื่อมวลชนจะเริ่มมีอิทธิพลมากต่อเด็กในวัยอายุตั้งแต่ 7 - 12 ปี

ดร.สมบัติ จันทร์วงศ์ ได้กล่าวไว้ในบทความเรื่อง ความรุนแรงในจอโทรทัศน์ ยาพิษยุคพัฒนา โดยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับอิทธิพลของโทรทัศน์ต่อผู้ชมหลายชั้นได้ย้าสรุปผลเหมือน ๆ กันถึงอิทธิพลต่อไปนี้คือ

1. ความรู้สึกชินชาต่อการใช้ความรุนแรงในชีวิตจริง เมื่อดูรายการทางโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาความรุนแรงแล้ว ผู้ชมที่อยู่ในวัยเด็กจะมีความรู้สึกชินชาต่อการใช้ความรุนแรง
2. การเพาะนิสัยนิยมความรุนแรง การชมรายการบันเทิงทางโทรทัศน์ที่มีความรุนแรงซ้ำแล้วซ้ำเล่า นอกจากจะส่งผลให้เกิดความรู้สึกไม่ยินดียินร้ายต่อความทารุณ โหดร้ายและการใช้กำลัง

- เด็กมักเลียนแบบสิ่งที่ตนได้พบเห็นจ้อโทรทัศน์มากกว่าที่จะเชื่อฟังคำสั่งสอนของบุคคลจริง

- เด็ก ๆ ที่ได้เห็นความรุนแรงในรายการโทรทัศน์ จะเรียนรู้พฤติกรรมดังกล่าว และจดจำได้นานนับเป็นเดือน ๆ หลังจากที่ได้ดูรายการผ่านไปแล้วและแม้ว่าจะไม่มีการดูซ้ำอีกเลย

- แม้เด็กจะมีชีวิตครอบครัวที่ดีคือมีพร้อมทั้งพ่อ แม่ ที่รักลูกและมีแบบอย่างที่ดีของผู้ไม่นิยมความรุนแรง ก็ไม่ได้เป็นหลักประกันว่าเด็ก ๆ จะปลอดภัยจากผลของความรุนแรงที่ปรากฏในจ้อโทรทัศน์

- ความรุนแรงที่ปรากฏในจ้อโทรทัศน์ สามารถส่งผลทางด้านทัศนคติและแบบพฤติกรรมอันยาวนานแก่ผู้ชมและคนที่เด็ก ๆ ดูโทรทัศน์มากในวัยเด็กจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับพฤติกรรมที่รุนแรง หลังจากที่ได้จบการศึกษาชั้นมัธยมไปแล้ว

- เด็ก ๆ มักจะเลียนแบบการใช้ความรุนแรงที่เพิ่งได้เห็นในจ้อโทรทัศน์ในการเล่น แม้ว่าจะมีโอกาสเลือกเล่นของเล่นอย่างอื่นที่ไม่ใช่ของเล่นประเภทที่ใช้ความรุนแรง

- การดูภาพยนตร์การ์ตูนที่มีความรุนแรงทางโทรทัศน์เพียงครั้งเดียว จะเพิ่มความรุนแรงในการเล่นของเด็กอย่างทันตาเห็นคือภายในไม่กี่นาทีหลังจากที่ได้ดูรายการจบ

- ความรุนแรงที่แสดงในจ้อโทรทัศน์ อาจทำให้เด็กบางคนมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าของความรู้สึกลึกเดิม ก่อนที่จะได้ดูรายการนั้น

3.การยึดเอาการใช้ความรุนแรงเป็นวิธีแก้ปัญหา เด็กจะเกิดความรู้สึกว่าความรุนแรงเป็นวิธีการแก้ปัญหาที่ปกติและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป เด็ก ๆ จะรู้สึกว่าการใช้กำลังชกต่อย ทบตี ยิงแทง ฟันกันนั้น เป็นวิธีการที่ได้ผลดีกว่าวิธีอื่น ๆ ซึ่งต้องใช้เวลามากกว่า เช่น การพูดจกกันด้วยเหตุผลหรือการพยายามเข้าใจซึ่งกันและกัน ผลลัพธ์ก็คือเด็กที่ดูรายการบันเทิงทางโทรทัศน์ที่มีเนื้อหารุนแรงมากก็จะเชื่อในความชอบธรรมของการใช้กำลังรุนแรงเพื่อแก้ไขปัญหาและตนเองก็พร้อมจะใช้วิธีการดังกล่าวเมื่อประสบเข้ากับปัญหายุ่งยากในชีวิตจริง

วัฒนา พุทธางกูรานนท์ ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของรายการโทรทัศน์ที่มีต่อการรับรู้ของเด็กว่า รายการโทรทัศน์นับว่าเป็นแหล่งที่จะให้การศึกษาหรือความบันเทิงให้กับเด็กได้นอกเหนือไปจากการศึกษาในโรงเรียน ฉะนั้นรายการโทรทัศน์จะมีอิทธิพลกับเด็กในการรับรู้คือ

1.เด็ก ๆ มักจะให้ความสนใจรายการโทรทัศน์ด้วยตัวเอง โดยที่พ่อแม่ไม่จำเป็นต้องบังคับหรือเคี่ยวเข็ญให้เด็กดู เด็กมักจะนึกว่าการดูรายการโทรทัศน์ ดูเพื่อความบันเทิง สนุกสนาน

2.เด็กมักจะคิดว่าการกระทำหรือความคิดเห็นต่าง ๆ ในรายการโทรทัศน์นั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นจริงเสมอ

3.เมื่อเด็กสามารถจดจำได้และคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม เด็กก็มักจะพยายามเลียนแบบให้ตัวเองเป็นเหมือนกับตัวละครหรือคนใดคนหนึ่งรายการโทรทัศน์ที่ตัวเองชื่นชอบ

ปัจจุบันสื่อมวลชนที่มีอิทธิพลต่อเยาวชนมากที่สุด คือ โทรทัศน์ เพราะโทรทัศน์มีทั้งภาพทั้งเสียง มีสีสันเหมือนธรรมชาติ มีความเคลื่อนไหวเหมือนมีชีวิต รู้จักและเข้าใจได้ง่าย (พิชัย วาสนาส่ง 2522 : 1) สามารถดึงดูดความสนใจของคนทั่วไปโดยเฉพาะเด็กวัย 3 - 5 ขวบ จะได้รับอิทธิพลจากโทรทัศน์มากที่สุดเพราะอยู่ในช่วงการเรียนรู้ และเลียนแบบได้เร็ว (สุนทร โคมิช 2522 : 2) อิทธิพลต่าง ๆ จะมีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดผลร้ายทั้งทางร่างกายและจิตใจของเด็กและเยาวชนได้ ดังที่นายแพทย์พนิตย์ เคยกล่าวถึงปัญหาเด็กได้รับบาดเจ็บปีละหลาย ๆ คน เพราะพยายามกระโดดจากที่สูงหรือแสดงกริยาผาดโผนต่าง ๆ เหมือนตัวละครการ์ตูนประเภทวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ในโทรทัศน์ ซึ่งเป็นที่นิยมกันมากในหมู่เด็กและเยาวชน (พนิตย์ จิระนันท์ประวัตติ 2522 : 21)

จุมพล รอดคำดี กล่าวว่ อิทธิพลจากโทรทัศน์ ไม่ได้มีเฉพาะกับเด็กเล็กเท่านั้น โทรทัศน์บางรายการมีอิทธิพลต่อเด็กวัยรุ่นมาก โดยเฉพาะเรื่องของผู้ใหญ่ เด็กมักจะพยายามเลียนแบบโดยขาดประสบการณ์ที่ดี มีผู้ชมหลายคนที่มีอายุระหว่าง 13 - 14 ปี มักจะแสดงความกลัวต่อการที่ตนเองจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันหน้า หลังจากที่ได้ดูรายการสำหรับผู้ใหญ่มาแล้ว เช่น การขัดแย้งในชีวิตสมรส ความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นต้น โดยเฉพาะเด็กผู้ชายเคยมีคนวิจัยเอาไว้ว่า เด็กผู้ชายในวันนี้จะกลายเป็นคนชอบสิ่งฉาบฉวย ความหุนหัน เป็นพวกวัตถุนิยม (Materialism) ซึ่งมีอัตราส่วนมากน้อยต่างกันเป็นไปตามการได้เห็น ได้ยิน มาจากสื่อมวลชนต่าง ๆ เด็กส่วนมากจะเอาโลกของความฝันมาทำให้เป็นโลกของความจริง โดยอาศัยการเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ เด็กวัยรุ่นโดยเฉลี่ยแล้วมีอารมณ์อ่อนไหวมากและมักจะชอบความรุนแรง เรื่องราวเกี่ยวกับความขัดแย้ง การเสี่ยงอันตราย การฆ่าฟันกันอย่างโหดเหี้ยมหรือความรักอย่างดุเดือดและชวนฝัน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวិทยานิพนธ์เรื่อง การเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายของเยาวชนที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ (THE IMITATION BY YOUTHS OF SEXUALLY DEVIANT BEHAVIOR OF HOMOSEXUALITY PORTRAYED IN TV. DRAMA) ใช้วิธีการศึกษาดังนี้

1.การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) กับกลุ่มเยาวชนชายที่ไม่แสดงออกต่อสังคมถึงการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย แต่จะทราบกันดีเฉพาะภายในครอบครัวและเพื่อนที่สนิทเท่านั้น

2.ใช้ข้อมูลจากรายการละครโทรทัศน์ ที่มีการแสดงออกของตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายอย่างชัดเจน เป็นการกำหนดคุณลักษณะของการแสดงออกของเยาวชน ซึ่งประกอบด้วยละคร 8 เรื่อง ได้แก่

2.1 ชายไม่จริง หลิ่งแท้	ออกอากาศทางช่อง 3 เวลา 20.30 – 22.00 น.
2.2 ท่านชายกำมะลอ	ออกอากาศทางช่อง 3 เวลา 20.30 – 22.00 น.
2.3 ปัญญาชนก้นครัว	ออกอากาศทางช่อง 3 เวลา 20.30 – 22.00 น.
2.4 รักเล่ห์เพทุบาย	ออกอากาศทางช่อง 3 เวลา 20.30 – 22.00 น.
2.5 ไม่แปลกป่า	ออกอากาศทางช่อง 3 เวลา 20.30 – 22.00 น.
2.6 เมืองมาษา	ออกอากาศทางช่อง 5 เวลา 20.30 – 21.30 น.
2.7 สะพานดาว	ออกอากาศทางช่อง 7 เวลา 20.30 – 22.00 น.
2.8 กามเทพเล่นกล	ออกอากาศทางช่อง 7 เวลา 18.00 – 19.00 น.

โดยกลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน จะต้องชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีการแสดงออกของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายดังกล่าวอย่างชัดเจนตั้งแต่ 5 เรื่องขึ้นไป ถ้ากลุ่มตัวอย่างชมรายการละครไม่ถึง 5 เรื่อง ต้องทำการสัมภาษณ์ใหม่

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

จะใช้แนวคำถามแบบ **Structured interview guidelines** สำหรับใช้ในการสัมภาษณ์ โดยจะใช้แนวคำถามกว้าง ๆ ดังนี้

1. ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

- ภูมิฐานะ, อายุ, ระดับการศึกษา, บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย, ลักษณะครอบครัว, จำนวนพี่น้อง
ทั้งชายและหญิง

- ข้อมูลของบิดา - มารดา

2. ข้อมูลด้านจิตวิทยา

- สภาพร่างกาย จิตใจ ในอดีตและปัจจุบัน

- พฤติกรรมทางเพศ

3. ข้อมูลด้านพฤติกรรมกรรมการชมรายการละครโทรทัศน์

4. ข้อมูลเกี่ยวกับอิทธิพลของรายการละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของ
การเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย

- การแต่งตัว, การแสดงออกท่าทาง, การตัดสินใจในการแปลงเพศและการใช้วัตถุ
แปลกปลอม, การรวมกลุ่มเพื่อเรียกร้องความสนใจ, การพูดคุยเรื่องเพศเดียวกัน, การแสดงละครใน
บทเพศหญิง, การแสดงออกการเป็นผู้นำในการเชิกรักกีฬา

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจาก
ขอบเขตของการวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการทราบเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้

การบันทึกข้อมูลโดยการ

1. การจดบันทึก

2. การบันทึกเทปคลาสเซท

ในการบันทึกข้อมูลดังกล่าวจะใช้ทั้ง 2 วิธีหรืออย่างใดอย่างหนึ่งแล้วแต่ความเหมาะสม
และสภาวะโอกาส ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกแต่ละครั้งนั้น จะนำมาเขียนเป็นรายบุคคล เพื่อรวบรวม
ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ไว้ศึกษาและวิเคราะห์หาเหตุผลตามสภาพความเป็นจริงต่อไป ส่วนข้อมูลที่ได้จาก
สื่อโทรทัศน์นั้น จะนำมาเขียนเป็นรายงานแยกประเด็นต่าง ๆ ที่ทำการศึกษาไว้ เพื่อวิเคราะห์และ
เชื่อมโยงไปสู่ข้อสรุปของงานวิจัย

หลักเกณฑ์ในการชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย

1. การชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย ซึ่งเป็น
แม่แบบ ตามทฤษฎีกลไกการเลียนแบบ (Mechanisms of Imitation) ของมิลเลอร์และโดลาร์ด (Miller
and Dollard) และตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Model) ของ Fischer @ Gochros (1975) และ
Ross (1981) ซึ่งจะใช้การเปิดรับจากบทบาทสมมติของตัวละครที่ได้แสดงออกทั้ง 8 เรื่องคือ

1.1 ชายไม่จริง หญิงแท้ ออกอากาศทางช่อง 3

- จรรย์ศักดิ์ รัตนนิสสัย ในบทบาทของ “ชาติ”

ซึ่งเป็นอาร์ตไดเรกเตอร์ที่ปิดบังตนเองมาตลอดเป็นเกย์ แต่แรกในบทจะเป็นแมนเต็มตัว แล้วอยู่มาวันหนึ่งก็เปิดเผยตนเองว่าชอบผู้ชายด้วยกันว่า เป็นเกย์ควีน แต่งตัวออกแล้ว นิสัยห้าว ไม่ชอบผู้หญิง แต่ชอบผู้ชาย ซึ่งแสดงออกท่าทางที่เป็นเกย์อย่างเห็นได้ชัดเจน

- ยุทธนา ล.พันธุ์ไพบูลย์ ในบทบาทของ “เคน”

ซึ่งแสดงเป็นกะเทยที่มีประสบการณ์ชีวิตอย่างโชกโชน มีอาชีพร้องเพลง เป็นพี่เลี้ยงนางเอก และแต่งตัวเป็นแบบผู้หญิงอย่างเปิดเผย มีการแสดงออกท่าทางอย่างชัดเจน ซึ่งไม่ได้มีการปิดบังแต่อย่างใด

1.2 ท่านชายกำมะลอ ออกอากาศทางช่อง 3

- จิระศักดิ์ แสงโชติ ในบทบาทของ “เอ็กซ์”

ซึ่งรับบทเป็นเกย์คิงส์ ที่แสดงออกเป็นผู้ชายเต็มตัว มีนิสัยก้าวร้าว ชอบความรุนแรงกับเพศเดียวกัน แต่มีสาว ๆ มาสนใจ ก็แกล้งไปทานข้าว ไปเที่ยว ซึ่งไม่สนใจและจะต้องผู้หญิงเลย

- ยูจิน เดชโยธิน ในบทบาทของ “เบิร์ต”

รับบทเป็นเกย์ควีน ซึ่งเป็นคู่ขาของ “เอ็กซ์” ที่แสดงท่าทางออกสาวและกระตุงกระตึงอย่างชัดเจน มีอารมณ์อ่อนไหว ซึ่งในละครทั้งสองมีบทบาทของการแสดงออกกร่วมเพศอย่างชัดเจน

1.3 ปัญญาชนก้นครัว ออกอากาศทางช่อง 3

- เอกพันธ์ บันลือฤทธิ์ ในบทบาทของ “แป๊ะ”

ซึ่งรับบทเป็นเกย์ควีน ที่มีลักษณะแสดงออกท่าทาง กรีดกราย กระตุงกระตึง อย่างชัดเจน ทั้งทางด้านน้ำเสียง แววดา สีหน้าและการกระทำอย่างชัดเจน

1.4 รักเล่ห์เพทุบาย ออกอากาศทางช่อง 3

- ชาตโยดม หิรัณยชัยวุฒิ ในบทบาทของ “กองทัพ”

บทบาทที่ได้รับคือ เป็นผู้ชายที่มีใจชอบผู้ชายด้วยกัน แต่ไม่แสดงออกไปทางกระตุงกระตึง เป็นคนท่าทางอ่อนหวาน จิตใจดี

1.5 ไม้แปลกป่า ออกอากาศทางช่อง 3

- เคิร์ก โรฮ์ลิ่ง ในบทบาทของ “ต้า”

รับบทเป็นผู้ชายที่มีพฤติกรรมกร่วมเพศ ที่แสดงออกอย่างชัดเจนในลักษณะนิสัยเหมือนผู้หญิง เข้าระเบียบ จึงอน ฐู๊ จุกจิก มีการกรีดร้องโวยวาย ใช้อารมณ์และตัดสินปัญหาบางอย่างรุนแรง

- อภิชาติ พัวพิมล ในบทบาทของ “โททวิช”

ซึ่งได้รับบทในลักษณะผู้ชายที่มีรสนิยมชอบเพศเดียวกัน ใช้ชีวิตอิสระอยู่ต่างประเทศ ซึ่งเปิดกว้างในเรื่องแบบนี้ แต่ต้องเดินทางกลับมาเมืองไทย แต่พยายามปกปิดสังคมไม่ให้ทราบถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ โดยการแต่งงานกับผู้หญิง ซึ่งหวังว่าจะทำให้ตนเองเปลี่ยนเป็นเหมือนผู้ชายปกติทั่วไป แต่แล้วภายหลังสังคมก็รับรู้ว่าเขาเป็นเกย์ แล้วต้องหย่ากับผู้หญิงและมีความสัมพันธ์กับตัว

- วิทิต แลต ในบทบาทของ “บงการ”

บทบาทที่ได้รับคือ เป็นผู้ชายที่รักเพศเดียวกัน แต่ไม่แสดงออกอย่างชัดเจนทางร่างกาย จะสื่อทางสายตามากกว่า เมื่อมองผู้ชายแล้วจะรู้ทันทีว่าชอบผู้ชายด้วยกัน บงการหลงรักและบูชาเล็กซึ่งเป็นญาติ แต่เล็กไม่ได้รับบงการแบบนั้น จึงทำให้บงการผิดหวังและน้อยใจมาก จนกระทั่งได้พบรักกับชายใหม่และใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน

1.6 เมืองมายา ออกอากาศทางช่อง 5

- อนิวัฒน์ นิวัตวงศ์ ในบทบาทของ “อัสนี”

ซึ่งรับบทเป็นนักประพันธ์ชื่อดัง ที่เป็นเกย์คลวิน ไม่แสดงออก มีลักษณะเก็บความรู้สึกไว้ แต่แสดงออกทางสายตาให้รับรู้ได้เป็นอย่างดี

- ทัดพงษ์ พงษ์ทัต ในบทบาทของ “เอกภพ”

รับบทเป็นพระเอกละครชื่อดัง ที่เป็นเกย์คิงส์ พยายามที่จะปกปิดตัวเองไม่ให้สังคมภายนอกรับรู้ถึงพฤติกรรมดังกล่าว เพราะฐานะและการยอมรับหน้าตาทางสังคม

1.7 สะพานดาว ออกอากาศทางช่อง 7

- นพชัย ชัยนาม ในบทบาทของ “ฟรังซ์วาลี”

ซึ่งรับบทเป็นชายหนุ่มชาวฝรั่งเศส แต่งกายสำอองแบบศิลปิน อาชีพขายน้ำหอม เป็นเกย์คลวินซึ่งปกปิดไว้เพื่อขอแต่งงานกับนางเอก แต่ได้มีความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับมร.ลาร์ฟ ซึ่งเป็นเจ้าของโรงแรมชื่อดังและเป็นพ่อบุญธรรมของพระเอก

- เคน สตุคเคอร์ ในบทบาทของ “มร.ลาร์ฟ”

รับบทเป็นเจ้าของโรงแรมชื่อดัง เป็นเกย์คิงส์ ซึ่งปกปิดความรู้สึกและทำทางต่าง ๆ ไว้ แต่จะรู้กันภายในเฉพาะบุคคลที่สนิท ๆ เท่านั้น ซึ่งในบทบาทมีการแสดงออกอย่างเด่นชัดว่ามีจิตใจชอบเพศเดียวกัน

1.8 กามเทพเล่นกล ออกอากาศทางช่อง 7

- อัยฎาฐ เหลืองสุนทร ในบทบาทของ “น.พ.ศัลย์”

ซึ่งบทบาทที่ได้รับคือ เป็นศัลยแพทย์มือดี ที่เดินทางกลับมาจากต่างประเทศ และได้มาเปิดคลินิกเป็นของตนเอง มีลักษณะเป็นเกย์ควีน ที่มีท่าทางกระตือรือร้นเหมือนผู้หญิง ทั้งน้ำเสียงและท่าทาง สื่อความหมายออกชัดเจน

2.อิทธิพลของรายการละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายของเยาวชน ตามแนวทฤษฎีการเลียนแบบของ Bandura ซึ่งแบ่งเกณฑ์การเลียนแบบออกเป็นหลักใหญ่ ๆ คือ

2.1 การแต่งตัว

- การใช้เครื่องสำอาง, การใช้ลิปสติก, การเขียนคิ้ว
- การทำผมทรงแปลก ๆ ให้เป็นจุดเด่น
- การใช้น้ำหอม
- การใช้เสื้อผ้าแต่งกาย
- การแปลงโฉม

2.2 การออกท่าทาง

- การแสดงลักษณะกระตือรือร้น
- การแสดงออกทางสีหน้า
- การใช้น้ำเสียงที่บ่งบอก
- การใช้สายตาเมียงมอง

2.3 การตัดสินใจในการแปลงเพศและใช้วัตถุแปลกปลอม

- การฉีดฮอร์โมน
- การฉีดสารเคมี

2.4 การรวมกลุ่มหรือสังสรรค์กันเพื่อเรียกร้องความสนใจในลักษณะต่าง ๆ ออกมา

2.5 การนิินทา พุดคุยเรื่องเพศเดียวกัน

2.6 การจับกลุ่มหาผู้ชาย

2.7 การแสดงละครในบทบาทของเพศหญิง

2.8 การแสดงออกทางด้านการเป็นผู้นำในการเชียร์กีฬา

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่มุ่งศึกษาในการวิจัยครั้งนี้คือ เยาวชนชายอายุระหว่าง 15 – 22 ปี ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย ที่ไม่แสดงออกต่อสังคม แต่เป็นที่รู้กันภายในครอบครัวและ

ในการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ครั้งนี้ เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ละเอียด เจาะลึก จึงได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อย กอปรกับการหากกลุ่มตัวอย่างในลักษณะที่ผู้วิจัยต้องการนั้นค่อนข้างยาก เพราะบุคคลที่มีลักษณะรักร่วมเพศแต่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณชนนั้นเป็นข้อจำกัดในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้น ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จึงไม่ใช่ตัวแทนของประชากรกลุ่มนี้ในประเทศทั้งหมด แต่เชื่อน่าจะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ดีที่จะเข้าใจถึงประเด็นปัญหาต่าง ๆ ของกลุ่มรักร่วมเพศชายและสามารถสนองตอบความต้องการของผู้วิจัยได้ดี

สำหรับการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้คือ เยาวชนชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย ที่ไม่แสดงออกต่อสังคมแต่จะรู้จักกันในครอบครัวหรือเพื่อนที่สนิทเท่านั้น จำนวน 30 คน โดยที่จะเลือกเก็บข้อมูลในเขตกรุงเทพมหานคร

การเลือกกลุ่มตัวอย่างทำโดยวิธี SNOW BALL ซึ่งจะทำโดยที่ผู้วิจัยเริ่มค้นหากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองจากการสอบถามบุคคลที่รู้จักหรือคุ้นเคยเพราะการเก็บข้อมูลจากชายรักร่วมเพศที่ไม่แสดงออกว่าเป็นรักร่วมเพศนั้น จะทำการหาข้อมูลได้ยาก เพราะคนกลุ่มนี้มีกบปิดและไม่แสดงออก เมื่อได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างแรกแล้ว จึงจะขอความร่วมมือให้กลุ่มตัวอย่างช่วยแนะนำคนที่รู้จักที่มีลักษณะเดียวกันต่อไป จากนั้นผู้วิจัยจะติดตามสัมภาษณ์และขอให้กลุ่มตัวอย่างช่วยแนะนำคนรู้จักอีกต่อ ๆ ไป จนครบจำนวนที่ต้องการ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) โดยที่ผู้วิจัยจะมีแนวคำถาม ในประเด็นที่ศึกษาเพื่อตอบวัตถุประสงค์ โดยจะใช้การสัมภาษณ์เจาะลึก (Depth Interview) ในแต่ละรายประมาณ 2 - 3 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่มุ่งศึกษาการเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายของเยาวชนที่ได้ชมรายการละครโทรทัศน์ ดังนั้นการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยจึงเป็นแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Analysis Description)

ในครั้งนี้ได้สัมภาษณ์ถึงทัศนะของนักจิตวิทยาและผู้จัดละครโทรทัศน์ที่มีต่อการนำเสนอรายการละครโทรทัศน์โดยสอดแทรกเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายเข้าไปด้วยว่ามีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง

DPU

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายของเยาวชนที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ ได้ทำการศึกษาเยาวชนชายที่มีอายุระหว่าง 15 – 22 ปี ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายที่ไม่แสดงออกต่อสังคม แต่รับรู้กันภายในครอบครัวและเพื่อนที่สนิทเท่านั้น หลังจากนั้นจะใช้วิธีในการแนะนำเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ครั้งต่อไป ซึ่งเยาวชนชายจำนวน 30 คน ที่ได้ศึกษาในครั้งนี้มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ภูมิลำเนา ของเยาวชนชายที่ได้ศึกษาอาศัยกระจายอยู่ทั่วไปทุกเขตในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ จตุจักร 3 คน ดอนเมือง 2 คน บางกะปิ 4 คน ดุสิต 3 คน บางเขน 1 คน บางซื่อ 1 คน ปทุมวัน 2 คน พญาไท 3 คน พระโขนง 2 คน มีนบุรี 1 คน ลาดพร้าว 3 คน ห้วยขวาง 2 คน และราชเทวี 3 คน

2. อายุ กลุ่มตัวอย่างชายที่ได้ทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดช่วงอายุไว้ระหว่าง 15 – 22 ปี ซึ่งช่วงอายุที่มีจำนวนมากที่สุดจะอยู่ระหว่าง 19 – 21 ปี ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของอายุกลุ่มตัวอย่างชาย

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
15	2	6.66
16	4	13.33
17	3	10.00
18	4	13.34
19	5	16.67
20	5	16.67
21	5	16.67
22	2	6.66
รวม	30	100.00

3.การศึกษา ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างชายที่ศึกษามีตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและปริญญาตรี ซึ่งในระดับปริญญาตรีจะมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างมากถึง 17 คน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนร้อยละของระดับการศึกษากลุ่มตัวอย่างชาย

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
มัธยมศึกษาตอนต้น	2	6.66
มัธยมศึกษาตอนปลาย	11	36.67
ปริญญาตรี	17	56.67
รวม	30	100.00

4.รูปแบบสถานศึกษา จากการศึกษา รูปแบบสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างชายมีทั้งที่เป็นแบบ ชายล้วนและแบบสหศึกษา ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละของรูปแบบสถานศึกษากลุ่มตัวอย่างชาย

รูปแบบสถานศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
สถานศึกษาแบบชายล้วน	9	30.00
สถานศึกษาแบบสหศึกษา	21	70.00
รวม	30	100.00

5. ลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่างชาย ซึ่งส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่รวมกันกับบิดา มารดา พี่ น้อง มากกว่าการอยู่ร่วมกับญาติและพักอาศัยอยู่หอพัก อพาร์ทเมนท์ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละของลักษณะที่พักอาศัยในปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างชาย

ลักษณะที่พักอาศัยปัจจุบัน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
บิดา – มารดา	14	46.67
ญาติ	7	23.33
หอพัก	9	30.00
รวม	30	100.00

6. ลักษณะครอบครัวในวัยเด็กของกลุ่มตัวอย่างชาย เป็นครอบครัวที่มีบุตรเป็นชายล้วน หญิงล้วนและมีบุตรทั้งชายทั้งหญิงที่มีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนร้อยละลักษณะครอบครัวในวัยเด็กของกลุ่มตัวอย่างชาย

ลักษณะครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ชายล้วน	10	33.33
หญิงล้วน	8	26.67
ทั้งชายและหญิง	12	40.00
รวม	30	100.00

B

ข้อมูลบิดาและมารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย

7. ช่วงอายุบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย เป็นช่วงอายุที่มีการกระจายปกติเหมือนบุคคล โดยทั่วไป คือ ช่วงอายุของบิดาจะอยู่ระหว่าง 45 – 68 ปี และช่วงอายุของมารดาจะอยู่ระหว่าง 40 – 65 ปี

8.สถานภาพบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย มีลักษณะเป็นครอบครัวที่บิดาและมารดาอยู่ด้วยกัน และไม่ได้อยู่ด้วยกันเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น แยกทางกันอยู่ หย่าร้างหรือหม้าย ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนร้อยละสถานภาพบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย

สถานภาพของบิดา – มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
อยู่ด้วยกัน	11	36.67
หม้าย	3	10.00
แยกทาง	7	23.33
หย่าร้าง	9	30.00
รวม	30	100.00

9.อาชีพบิดากลุ่มตัวอย่างชาย เป็นอาชีพที่พบโดยทั่วไปที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนร้อยละอาชีพของบิดากลุ่มตัวอย่างชาย

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
รับราชการ	7	23.33
รัฐวิสาหกิจ	5	16.67
เอกชน	5	16.67
ธุรกิจส่วนตัว	6	20.00
ค้าขาย	7	23.33
รวม	30	100.00

10.อาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย เป็นอาชีพที่พบโดยทั่ว ๆ ไปที่ไม่แตกต่างกันมากนัก ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนร้อยละอาชีพของมารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
รับราชการ	6	20.00
รัฐวิสาหกิจ	3	10.00
เอกชน	2	6.66
ธุรกิจส่วนตัว	7	23.34
ค้าขาย	5	16.66
แม่บ้าน	7	23.34
รวม	30	100.00

11.ระดับการศึกษาของบิดากลุ่มตัวอย่างชาย มีระดับการศึกษาเป็นปกติเหมือนบุคคลโดยทั่วไปซึ่งไม่มีอะไรแตกต่างกันมากนัก ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนร้อยละระดับการศึกษาของบิดากลุ่มตัวอย่างชาย

ระดับการศึกษาของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ประถมศึกษา	3	10.00
มัธยมศึกษาตอนต้น	4	13.33
มัธยมศึกษาตอนปลาย	11	36.67
อนุปริญญา	5	16.67
ปริญญาตรี	6	20.00
สูงกว่าปริญญาตรี	1	3.33
รวม	30	100.00

12.ระดับการศึกษาของมารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย จะมีระดับการศึกษาเป็นปกติเหมือนบุคคล โดยทั่วไปซึ่งไม่มีอะไรแตกต่างกันมากนัก ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนร้อยละระดับการศึกษาของมารดาในกลุ่มตัวอย่างชาย

ระดับการศึกษาของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ประถมศึกษา	4	13.33
มัธยมศึกษาตอนต้น	4	13.33
มัธยมศึกษาตอนปลาย	8	26.67
อนุปริญญา	4	13.33
ปริญญาตรี	7	23.34
สูงกว่าปริญญาตรี	3	10.00
รวม	30	100.00

13.รายได้รวมเฉลี่ยบิดามารดาเป็นรายได้เฉลี่ยประชากรปกติโดยทั่วไป ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนร้อยละรายได้รวมเฉลี่ยบิดามารดาของกลุ่มตัวอย่างชาย

รายได้รวมเฉลี่ยของบิดามารดา (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
70,00 – 8,000	9	30.00
8,001 – 9,000	3	10.00
9,001 – 10,000	6	20.00
10,001 – 20,000	5	16.67
20,001 – 30,000	4	13.34
30,001 – 40,000	2	6.66
40,001 – 50,000	1	3.33
รวม	30	100.00

2. ข้อมูลด้านจิตวิทยา

2.1 อายุของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีความรู้สึกเริ่มชอบเพศเดียวกัน

กลุ่มตัวอย่างชายเริ่มมีความรู้สึกชอบเพศเดียวกันในอายุที่แตกต่างกันไป โดยจะอยู่ในช่วง 5 ปี จนถึง 15 ปี ซึ่งช่วงอายุที่พบว่ามีความรู้สึกชอบเพศเดียวกันมากที่สุดคือ ช่วงอายุ 9 – 12 ปี (ดังภาพที่ 4) ซึ่งเป็นช่วงวัยที่อยากเรียนรู้ของวัยรุ่นที่จะเลือกทางเดินของชีวิตเอง ในการที่จะลองผิดลองถูก และหาประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านของการเริ่มมีความรัก แต่ยังไม่กล้าที่จะตัดสินใจ ในการที่จะมีเพศสัมพันธ์อย่างลึกซึ้ง เพียงแค่การคบหากันธรรมดาในลักษณะของคู่รักกันเท่านั้น ส่วนใหญ่จะเริ่มจากการชอบเพศชายมาก่อนและค่อยพัฒนาเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ซึ่งมีลักษณะร่วมกัน กล่าวคือ

1. เริ่มชอบเพศเดียวกันจากการได้คบหรือรู้จักเพื่อนชายร่วมห้องเรียน ทั้งที่เป็นรุ่นเดียวกันหรือรุ่นพี่ โดยการแสดงความสนใจเพศเดียวกันทั้งเปิดเผยและแอบเก็บซ่อนไว้ อย่างเช่น

เอก บอกว่า “ผมเริ่มรู้ว่าตนเองชอบเพศเดียวกันตั้งแต่อายุ 9 ปี เพราะเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกันมีแต่ผู้ชาย แต่เก็บความรู้สึกไว้ภายในใจตลอดมาเพราะไม่กล้าที่จะแสดงออกกลัวคนจะรู้ว่าตนเองชอบเพศเดียวกัน”

ต้น บอกว่า “เริ่มชอบเพื่อนชายร่วมชั้นเรียนเดียวกันเมื่ออายุ 10 ปี เห็นจะได้แต่ผมไม่กล้าที่จะไม่แสดงออกมากนัก เพราะคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่ดี ทางบ้านจะบอกเสมอว่าพวกเด็กเพศเป็นคนไม่ดีและกลัวทางบ้านจะทราบด้วย ทำให้อับอายขายหน้าเขาจึงต้องปิดบังเอาไว้”

เก่ง เล่าว่า “ผมชอบเพื่อนชายเมื่อตอนที่ตนเองได้เป็นเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียนครั้งแรกอายุก็ประมาณ 9 ปี เพราะมีเพื่อนมาชมว่าผมสวยเหมือนผู้หญิงมาก ผิวพรรณก็ดีและก็ได้รับความเอาใจใส่จากเพื่อนชายเป็นพิเศษตลอดเวลา สาเหตุคงเป็นเพราะว่าหน้าตาของผมกระเดียดไปทางผู้หญิงมากกว่า”

โต้ง บอกว่า “โดยส่วนตัวแล้วจะรู้สึกว่าตนเองชอบเพื่อนชายเมื่ออายุประมาณ 9 ปี แต่ไม่กล้าที่จะเปิดเผยตนเองมากนัก เนื่องจากมีความรู้สึกที่ไม่ถูกต้องเท่าใดในสังคมปัจจุบัน”

หยก พูดถึงเรื่องนี้ว่า “ผมเองจะมีความรู้สึกที่เริ่มชอบเพื่อนชายเมื่ออายุ 11 ปี รับผิดชอบครั้งแรกกับหัวหน้าห้องซึ่งหล่อมากและก็เรียนเก่ง แต่แอบหลงรักเขาอยู่ห่าง ๆ นะครับ เพราะว่ามีผู้หญิงมาชอบเขามาก แต่ผมก็แอบอิจฉาริษยาผู้หญิงพวกนั้นอยู่บ้าง บางครั้งก็จะแอบปล้ำเขาอยู่คนเดียว”

2.เกิดจากการที่มีความรู้สึกชอบและหลงรักบิดาของตนเองมาก จนทำให้เกิดการเลียนแบบเพศหญิงจากมารดาของตนเอง อาทิเช่น

เล็ก บอกว่า “เริ่มมีความรู้สึกชอบเพศเดียวกันกับมารดาของตนเองตั้งแต่อายุ 12 ปี เพราะจะเริ่มรู้สึกหึงหวงมารดามาก เมื่อเวลาบิดาถูกเนื้อต้องตัวและจะอธิบายขยู่ในภายใจตลอดเวลา จนได้เข้ามาอยู่ในโรงเรียนประจำจึงเริ่มหันมาสนใจเพศเดียวกันที่เป็นรุ่นน้อง”

3.เกิดความรู้สึกที่ชอบเพศชายเพราะแอบปลื้มดารานักแสดง นักร้อง ที่ได้เห็นในโทรทัศน์ และสื่อต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น

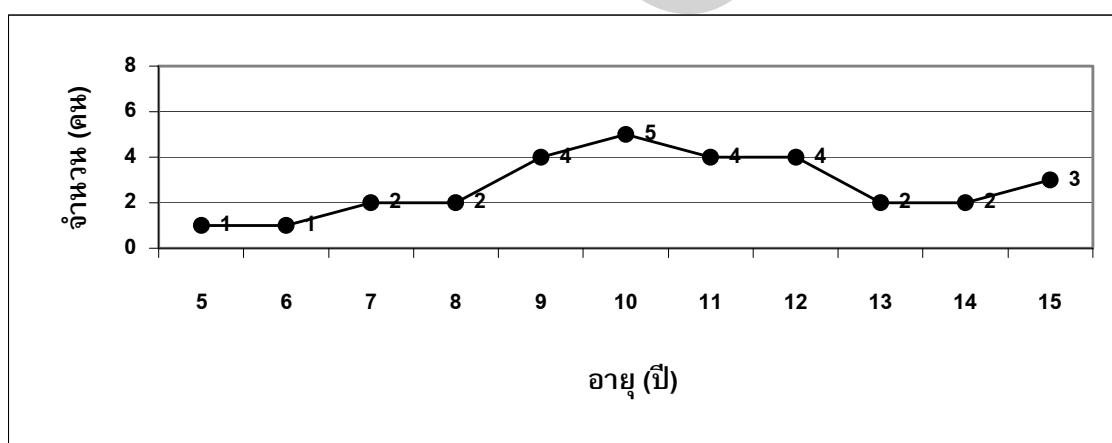
ประกอบ เล่าว่า “ผมจะแอบชอบดารายายอยู่คนหนึ่งซึ่งหล่อมาก จะสะสมภาพเขาไว้เต็มห้อง จนแม่สงสัยว่าทำไมมีรูปผู้ชายเต็มห้องไปหมด เราก็บอกว่าเป็นแฟนเขาสะสมแบบนี้กันทั้งนั้นแหละ แม่ผมก็ไม่ได้สงสัยอะไรมากนัก ซึ่งบางครั้งผมจะมีอารมณ์ทางเพศกับดาราคณนี้มาก โดยผมจะจินตนาการว่าได้มีการร่วมหลับนอน ซึ่งทำให้มีความสุขมาก จนได้ลองกับรุ่นพี่ที่โรงเรียนเลยเกิดชอบและติดใจในเพศเดียวกันตั้งแต่อายุ 11 ปีเห็นจะได้ครับ”

4.เริ่มรู้สึกชอบเพศเดียวกันเพราะได้รับการดูแลเอาใจใส่ ห่วงใยเป็นพิเศษ ตัวอย่างเช่น

อ้วน บอกว่า “ผมแอบปลื้มผู้ชายคนหนึ่งมากตอนอายุ 10 ปี หน้าตาเขาก็ธรรมดา ไม่ได้หล่อเหลาอะไรมากมายนัก แต่ดูเขาจะเอาใจใส่เรา ห่วงใยเราเป็นพิเศษ ทั้งในเรื่องของการเรียน เรื่องส่วนตัว มากกว่าพ่อแม่และพี่ ๆ ที่บ้านผมเสียอีก ซึ่งเขาจะไม่ค่อยมีเวลาให้คำปรึกษาเท่าไรนัก”

ภาพที่ 4

แสดงจำนวนอายุกลุ่มตัวอย่างชายที่มีความรู้สึกเริ่มชอบเพศเดียวกัน

2.2 การเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

กลุ่มตัวอย่างชายจะเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน โดยเริ่มตั้งแต่อายุระหว่าง 10 – 18 ปี (ดังภาพที่ 5) ซึ่งการเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันนั้น กลุ่มตัวอย่างบางคนใช้เวลาในการตัดสินใจที่จะเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันนั้นด้วยตนเองในระยะเวลาอันสั้นซึ่งไม่นานนัก แต่บางคนเริ่มที่จะค้นหาตัวเองว่าต้องการอะไร ก่อนที่จะตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน และอีกหลาย ๆ คน ต้องใช้เวลานานมากในการที่จะเริ่มลองมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันเพราะอิทธิพลจากการเลี้ยงดูภายในครอบครัว สำหรับการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันนั้น กลุ่มตัวอย่างชายเริ่มมีเพศสัมพันธ์ทั้งที่เป็นผู้ชายปกติและผู้ชายที่มีลักษณะเป็นชายรักร่วมเพศ นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันแล้ว ส่วนใหญ่ยังไม่กล้าที่จะเปิดเผยหรือบอกให้กับทางครอบครัวได้ทราบเพราะกลัวทางบ้านจะเสียใจและรับกับพฤติกรรมดังกล่าวไม่ได้ แต่กลุ่มตัวอย่างชายบางคนก็เปิดเผยตัวตนที่ได้มีเพศสัมพันธ์กับชายที่ตนเองชอบ สำหรับการเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับต่างเพศหรือเพศหญิงนั้น กลุ่มตัวอย่างชายที่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ไม่มีใครเลยที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้หญิงเลย เพราะในช่วงวัยดังกล่าวผู้หญิงอาจจะยังไม่กล้าที่จะเริ่มมีเพศสัมพันธ์ด้วยกับผู้ชาย ซึ่งอาจเป็นเพราะสังคมและวัฒนธรรมไทยได้ปลูกฝังและมีการอบรมสั่งสอนมาให้รักษานวลสงวนตัว อย่างยิ่งสุกก่อนห้าม นอกจากนี้สาเหตุหนึ่งที่ไม่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเป็นเพราะมีความรู้สึกแค่เป็นเพื่อนเท่านั้น ไม่ได้รู้สึกแบบชู้สาวหรืออยากที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างชายเกิดการทดลองทางเพศกับเพื่อนชายด้วยกัน

จากการศึกษาในเรื่องดังกล่าวพบว่าปัจจัยร่วมที่ส่งผลถึงการเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันดังนี้

1. การเริ่มหาประสบการณ์ทางเพศซึ่งเกิดจากการฝังใจและประทับใจในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพศเดียวกัน อย่างเช่น

ยุทธ บอกว่า “ผมเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายที่เรียนห้องเดียวกันเมื่อตอนอายุ 14 ปี ตอนไปเข้าค่ายของโรงเรียน ซึ่งยุทธบอกว่าชอบเขาตั้งแต่แรกเห็นแล้ว แต่ไม่กล้าแสดงออกมากนัก ซึ่งเหตุการณ์ได้เริ่มจากยุทธเป็นฝ่ายเริ่มต้นก่อนเพราะมีใจให้เขาอยู่แล้ว โดยการกอดและสัมผัสเพียงภายนอกเท่านั้น ซึ่งพอเห็นเขาไม่ว่าอะไร ก็เริ่มเล้าโลมจนเกิดการตื่นตัวทั้งสองฝ่าย และในที่สุดก็ถึงจุดสุดยอด ครั้งแรกสำเร็จร่วมกันถึง 3 ครั้ง และแอบมีเพศสัมพันธ์กันเรื่อยมา โดยไม่มีใครรู้”

วิทย์ บอกว่า “เริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่อตอนอายุ 14 ปีกับเพื่อนชายต่างโรงเรียนเพราะอยู่บ้านใกล้กัน ต้องเจอกันทุกเช้าเวลาไปโรงเรียน วันนั้นตอนเย็นฝนตกเราวิ่งกลับบ้านด้วยกัน แต่ผมเข้าบ้านไม่ได้เพราะคุณพ่อคุณแม่ยังไม่กลับ ก็เลยเข้าไปหลบฝนในบ้านเขาก่อน ซึ่งก็ยังไม่มีการกลับบ้านเลยเช่นกัน ตอนนั้นเขาชวนเปลี่ยนเสื้อผ้าเพราะกลัวจะไม่สบาย เขาถอดเสื้อผ้าออกหมด ผมตื่นตื่นมากจน

โก้เล่าว่า “ผมมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายครั้งแรกอายุ 15 ปีกับเพื่อนพี่สาวมาหาที่บ้าน ซึ่งทำทางเขาจะไม่ใช้ผู้ชายเต็มร้อยเท่าไรนัก เราทั้งสองสนิทกันง่ายมาก วันนั้นทุกคนในบ้านไปเที่ยวต่างจังหวัด แต่ผมขอตัวเพราะต้องดูหนังสือสอบ พอดีเขามาหาพี่สาวที่บ้าน ผมก็เลยชวนเขาค้าง เราเริ่มเปิดวิดีโอคู่กัน ตอนแรกก็เป็นหนังจีนกำลังภายในธรรมดา ผมก็เลยไปเปลี่ยนเป็นวิดีโอโป๊ซึ่งเป็นผู้ชายฝรั่งกำลังมีเพศสัมพันธ์กัน ผมเองเริ่มมีอารมณ์อยู่แล้วและทราบว่าเขาก็มีใจให้ผมอยู่บ้าง ผมเลยเป็นฝ่ายเริ่มแล้วโลมก่อนเพราะเห็นเขาไม่ว่าอะไร คืนนั้นเราทั้งสองก็มีอะไรกันเรื่อยมาจนปัจจุบัน ซึ่งทางบ้านผมก็ทราบแต่ไม่ได้ว่าอะไร”

นอกจากนี้ เคน ยังบอกว่า “ตัวเองเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายตอนเมื่ออายุ 15 ปีตอนที่ไปเป็นนักกีฬาแข่งขันว่ายน้ำเพราะต้องไปเก็บตัวฝึกซ้อม วันนั้นหลังจากที่มีการซ้อมเสร็จผมก็ขึ้นจากสระเพื่อไปอาบน้ำล้างตัว รู้สึกว่าเหมือนมีใครสะกิดรอยตามมาแต่ไม่ได้สนใจ พอผมจะเข้าห้องน้ำก็มีมือดีลุดเราเข้าไปอีกห้องหนึ่ง เขาล็อกประตูและก็เริ่มแล้วโลมผม ตอนแรกก็ขัดขึ้นแต่คิดว่าน่าจะเป็นประสบการณ์เลยลองดู ผมเองก็ปล่อยเลยตามเลย จนเราทั้งสองสำเร็จความใคร่ด้วยกัน ผมว่าเป็นประสบการณ์ที่แปลกดีนะครับ หลังจากวันนั้นเราทั้งสองก็แอบนัดพบกันตลอดมา”

2. กลุ่มตัวอย่างชายบางคนเป็นชายที่รูปร่างหน้าตาดี เหมือนผู้หญิง ทำให้ถูกล้อเลียนจากคนรอบข้างและยังเป็นที่สนใจจากเพศเดียวกันทั้งที่เป็นรุ่นพี่และรุ่นน้อง จนก่อให้เกิดการเริ่มต้นมีเพศสัมพันธ์กัน จนกลายเป็นความพึงใจแบบรักร่วมเพศตามมา อย่างเช่น

เอ บอกว่า “ผมมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุ 14 ปีกับรุ่นน้องที่โรงเรียน เนื่องจากผมเป็นคนหน้าตาดี ผิวสวย กระเดียดออกไปทางผู้หญิงเสียเป็นส่วนใหญ่ จึงถูกเพื่อน ๆ ล้อว่า สาวเอ เสมอ ๆ และยังเป็นที่ยกย่องของบรรดาพวกที่เป็นชายรักร่วมเพศทั้งหลายที่อยากจะลองมีเพศสัมพันธ์กับผม ซึ่งผมเองก็แอบชอบรุ่นน้องอยู่เหมือนกัน เราไปเที่ยวด้วยกันบ่อย ในวันหยุดทุกเสาร์และอาทิตย์ ซึ่งเราทั้งสองคนก็เริ่มมีเพศสัมพันธ์กันจนรู้สึกว่าประทับใจมาก”

เก่ง กล่าวว่า “ผมหน้าดีและยังได้เป็นเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียนด้วยมีเพื่อน ๆ มาชมว่าหน้าตาดีสวยเหมือนผู้หญิงมากและได้รับความเอาใจใส่จากเพื่อนชายเป็นพิเศษเพราะหน้าตาของผมนั้นจะกระเดียดไปทางผู้หญิง ผมเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปีกับเพื่อนรุ่นพี่ โดยจากการแนะนำให้รู้จัก ผมประทับใจมากครับ รู้สึกดีเหมือนมีใครคนหนึ่งคอยปกป้องและดูแลเราตลอดเวลา”

3. การเริ่มมีเพศสัมพันธ์โดยที่กลุ่มตัวอย่างชายบางคนจะเป็นฝ่ายถูกกระทำ ซึ่งจะมิบทบาททางเพศเปรียบเสมือนผู้หญิงที่โดนกระทำจากผู้ชาย การเริ่มมีเพศสัมพันธ์ลักษณะนี้จะทำให้เกิด

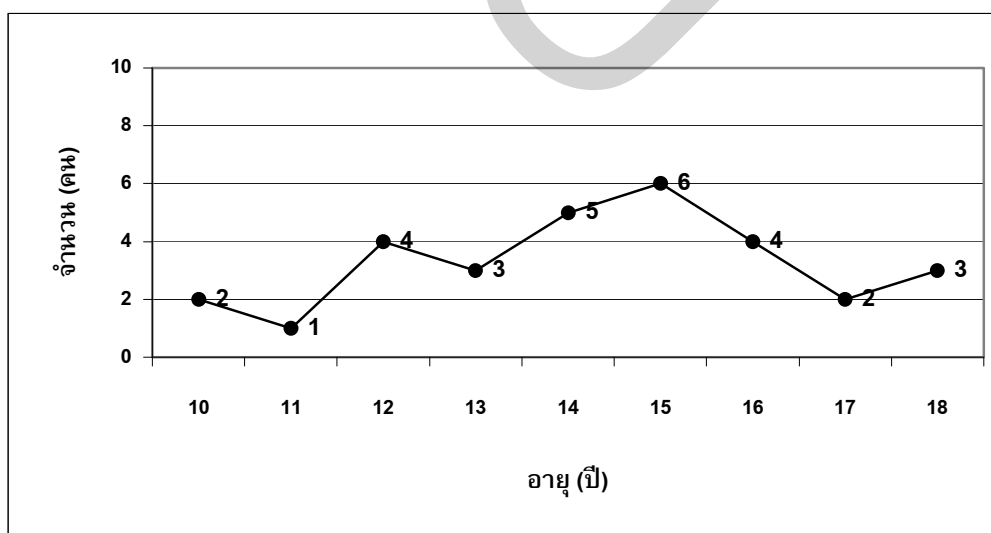
กานต์ กล่าวว่า “ผมเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 14 ปีที่จดจำได้ถึงความประทับใจที่ไม่รู้ลืมคือ กับรุ่นพี่ที่ไปรับน้องคณะ ตอนนั้นไปประจวบ ๆ กัน ซึ่งรุ่นพี่ก็เป็นชายรักร่วมเพศเช่นกัน วันนั้นบรรยากาศเป็นใจด้วย เรานอนเตียงด้วยกัน 2 คน เขาเป็นฝ่ายรุกก่อน ตอนแรกผมเองก็ไม่ยอมเพราะกลัวเจ็บ แต่เขาบอกว่าแอบชอบผมตั้งแต่แรกเห็นที่คณะแล้ว เขาพูดจาไพเราะมากจนเราเคลิ้มคืนนั้นเราสองคนก็เลยมีอะไรด้วย ซึ่งผมเองประทับใจมากตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ทุกวันนี้เราก็กังมีอะไรกันอยู่”

4.กลุ่มตัวอย่างชายไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศกับผู้หญิงเลย เพราะมีความรู้สึกเป็นแค่เพียงเพื่อนเท่านั้น ไม่ได้รู้สึกแบบผู้ชายหรืออยากที่จะมีเพศสัมพันธ์ด้วย อย่างเช่น

เพชร บอกว่า “ตั้งแต่มีเริ่มความรู้สึกทางเพศ ก็รู้ว่าตัวเองไม่ชอบผู้หญิงเลยครับ มันขัด ๆ อย่างไม่พิกลเพราะผมเองคิดว่าไม่สามารถปกป้องผู้หญิงได้ อยากให้คนอื่นที่แข็งแรงกว่ามาดูแลเรา เคยถูกล้อว่าเป็นกะเทย แต่มีรุ่นพี่มาออกรับแทนเรารู้สึกประทับใจเขามากกว่า ก็อายุประมาณ 15 ปีเห็นจะได้ นะครับที่เริ่มมีอะไรกับผู้ชายที่เรารู้สึกชอบและพอใจเขา”

ภาพที่ 5

แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างชายที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

2.3 การเริ่มมีพัฒนาการแบบรักร่วมเพศชายตั้งแต่เริ่มชอบเพศเดียวกัน

จากภาพที่ 6 แสดงให้เห็นว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างชายที่เริ่มมีพัฒนาการแบบชายรักร่วมเพศตั้งแต่เริ่มชอบเพศเดียวกันในเรื่องนี้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป กล่าวคือ

1.กลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่จะเริ่มมีเพศสัมพันธ์ทันทีกับชายที่ตนเองพึงพอใจเพราะมองว่าไม่ใช่เรื่องที่น่าเสียหายอะไรและยังเป็นประสบการณ์ในการใช้ชีวิตที่สามารถลองผิดลองถูกกันได้ อย่างเช่น

ประกอบ บอกว่า “เมื่อตอนที่ผมเริ่มรู้ว่าตนเองชอบเพศเดียวกัน ก็มีประสบการณ์กับรุ่นน้องข้างบ้าน เพราะพ่อแม่ของเราทั้งสองสนิทกันและมักจะฝากเขาไว้กับผมเสมอเวลาพ่อแม่ไม่อยู่บ้าน ผมเริ่มลองมีเพศสัมพันธ์กับน้องเขาโดยไม่ได้ถามความสมัครใจก่อน ผมเป็นฝ่ายเริ่มต้นเองรู้สึกว่ามันน่าจะดีกว่าชอบด้วยนะครับ ถือว่าเป็นการหาประสบการณ์มากกว่าเพราะไม่ได้เสียหายอะไร”

แจ๊ค บอกว่า “ผมเริ่มลองผิดลองถูกมากกว่าในความคิดของผมนะ เพราะตอนนั้นเราไม่แน่ใจว่าเราชอบผู้หญิงหรือผู้ชายกันแน่ มีผู้หญิงมาให้ลองหลายคนแต่ผมเองไม่กล้า ก็เลยลองมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนชายในห้องเดียวกัน รู้สึกแปลก ๆ ดี ไม่น่าจะมีอะไรเสียหายเพราะเป็นผู้ชายเหมือนกัน ตั้งแต่ นั้นมาก็มีอะไรกับเพื่อนผู้ชายมาตลอดเพราะชอบและคิดใจมากกว่า”

อีกทั้ง กรณ์ ยังกล่าว “ผมถูกเพื่อนต่างโรงเรียนท้าลองในเรื่องแบบนี้ ผมก็เลยรับทำ ซึ่งเราทั้งสองคนไปต่างจังหวัดกัน เริ่มเปิดคู่วิดีโอระหว่างผู้ชายกับผู้ชายและผมก็มึนร่วม ทำให้อะไรผมมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายครั้งแรกในวันนั้น ก็รู้สึกแปลก ๆ ดีนะครับและที่สำคัญได้รับคำชมจากเพื่อนว่ายอดเยี่ยมมาก ตั้งแต่นั้นเรื่อยมาก็เลยรู้สึกว่าชอบผู้ชายมาตลอด”

ทางด้าน เอ้ บอกว่า “ผมได้เริ่มจากการแอบดูวิดีโอของพี่ซึ่งเป็นชายรักร่วมเพศ ทุกครั้งที่ดูผมจะจินตนาการตลอดว่าเราอยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย จนวันหนึ่งได้มีอะไรกันกับเพื่อนของพี่ชายที่มาเที่ยวบ้านเพราะอยากจะลองอย่างในวิดีโอที่ได้ดู เมื่อได้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกแล้วผมรู้สึกว่าสนุกกว่าการช่วยตนเองมากทีเดียวครับ”

สำหรับ ลักษณ์ เล่าว่า “ผมแอบชอบครูฝึกสอนวิชาพลศึกษาที่โรงเรียน เพราะว่าครูหน้าตาหล่อมาก เวลาเรียนผมจะนั่งจ้องหน้าอย่างเดียวจะถูกเพื่อน ๆ แชวเป็นประจำ เย็นวันหนึ่งไปช่วยครูขนของที่บ้านและครูก็ชวนนอนค้าง เพราะค่ำมากแล้ว อีกทั้งผมเองก็อยู่หอพักไม่ต้องกังวลเรื่องอะไรมาก คือนั่นก็เลยมีประสบการณ์ทางเพศกับครูเป็นครั้งแรก ซึ่งตัวเองก็ชอบมากเช่นกัน”

2.ปรึกษาหารือกับเพื่อนที่สนิทภายในกลุ่มกันก่อนที่จะเริ่มมีเพศสัมพันธ์ เพราะบางครั้งยังไม่กล้าที่จะตัดสินใจหรือหันหน้าไปปรึกษาใครได้ เช่น

โต่ง บอกว่า “ผมจะปรึกษาเพื่อนที่อยู่ด้วยกันตลอดเพราะคิดว่าเขาเข้าใจเรามากคนหนึ่ง เพื่อนผมที่เป็นชายรักร่วมเพศจะมีประสบการณ์เรื่องนี้ค่อนข้างมาก จะถามเขาตลอดว่าถ้าจะเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายต้องทำอะไรบ้าง”

แก่ง บอกว่า “ผมไม่กล้าที่จะปรึกษาคนที่บ้านหรือครอบครัวเพราะทุกคนเห็นเป็นเรื่องไม่ดี จะถูกเทศน์ที่สามพจนี้นตลอดเวลา และยังบอกว่าถ้าผมเป็นแบบนี้จะไล่ออกจากบ้านเพราะสร้างความอับอายให้กับวงศ์ตระกูลมาก”

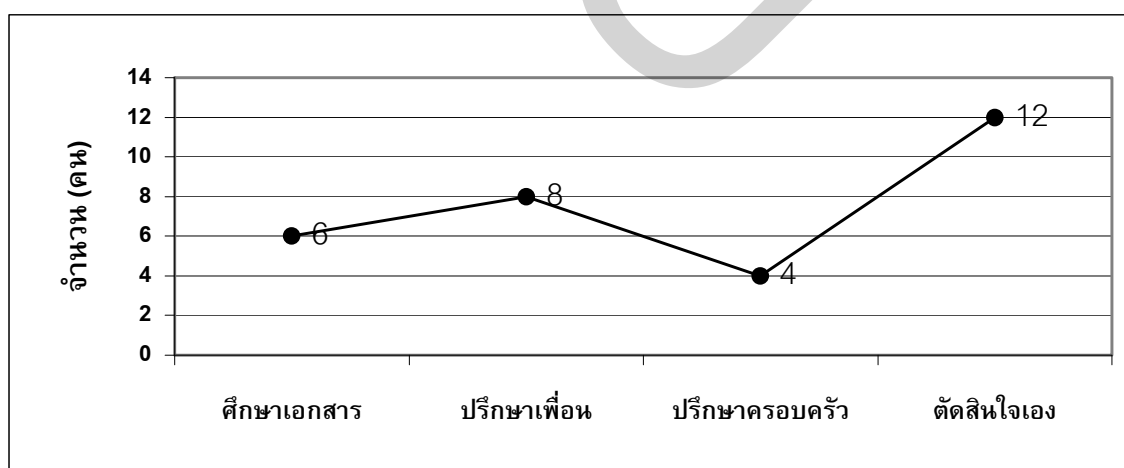
3.บางคนยังได้รับคำปรึกษาที่ดีจากคนในครอบครัวของตนเองเพราะคนในบ้านจะเข้าใจถึงเรื่องแบบนี้ อย่างเช่น

เล็ก บอกว่า “ผมจะสนิทและผูกพันกับแม่มากครับ มีอะไรจะปรึกษาท่านตลอดเวลา สามารถพูดคุยได้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเรียน การวางตัวต่าง ๆ ในสังคม รวมทั้งการมีคนรักเป็นชายรักร่วมเพศ แม่จะให้คำแนะนำที่ดีอยู่เสมอครับ”

กานต์ เล่าว่า “ผมรักแม่มากครับและแม่ก็รักผมมากเช่นกัน จะตามใจผมทุกอย่าง เพราะฉะนั้นเวลามีเรื่องอะไรเราสองคนจะคุยกันตลอดเวลา ไม่มีเรื่องที่ต้องปิดบังกัน แม้กระทั่งการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชายแม่ยังให้คำแนะนำที่ดีครับ”

ภาพที่ 6

แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างชายที่เริ่มมีพัฒนาการรักร่วมเพศตั้งแต่เริ่มชอบเพศเดียวกัน

2.4 บทบาทพฤติกรรมทางเพศตั้งแต่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

บทบาทพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างชายที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะรักร่วมเพศนั้น จะเป็นทั้งฝ่ายกระทำ ฝ่ายถูกกระทำและเป็นทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับในเวลาเดียวกัน จะเห็นว่าบทบาทพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่จะมีบทบาททั้ง 2 แบบในเวลาเดียวกัน (ดังภาพที่ 7) ซึ่งมีสาเหตุคือ

1. เกิดจากความอยากรู้อยากลอง เพราะเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะมีอะไรเสียหายมากนักและถือเป็นประสบการณ์ในเรื่องเพศอีกด้วย อย่างเช่น

อัน บอกว่า “บทบาททางเพศของผมในการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายแต่ละครั้ง เราจะเปลี่ยนบทบาททางเพศกันตลอดทั้งเป็นฝ่ายรุกก็สนุกดีหรือเป็นฝ่ายรับก็แปลกไปอีกแบบหนึ่งนะครับ ของแบบนี้ต้องลองดูไม่เห็นจะเป็นอะไร”

มด บอกว่า “ครั้งแรกของผมที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายนั้น ก็เป็นฝ่ายรุกอย่างเดียว แต่มาเจอรุ่นพี่ที่ทีละเขาบอกว่าอยากให้ลองดูบ้างว่าถ้ารับลูกจะเป็นอย่างไร ก็เลยลองดูตอนแรก ๆ ผมเองก็รู้สึกซัด ๆ อย่างไม่พิกล แต่ก็พอรับได้ ตอนนั้นก็ได้ทั้งสองอย่างครับ”

ต๋อง เล่าว่า “ผมเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจะเป็นฝ่ายตั้งรับมาตลอด แต่พอเจอรุ่นน้องที่ดูใจเราก็เลยอยากทำตัวเป็นแมนคอยปกป้อง คู้มกันเขา บทบาททางเพศก็เลยเปลี่ยนไปครับ ในตอนแรก ๆ ผมจะไม่ค่อยถนัดนักแต่พอได้ลองดูก็รู้สึกดีนะ ได้เปลี่ยนรสชาติไปอีกแบบหนึ่ง”

2. เนื่องจากอิทธิพลของสื่อต่าง ๆ ในปัจจุบันที่มีให้เห็นกันมาก โดยเฉพาะมีการเผยแพร่ถึงบทบาทของพฤติกรรมทางเพศของชายรักร่วมเพศชาวตะวันตกที่นิยมการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนในลักษณะที่เป็นทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ ทำให้กลุ่มตัวอย่างหันมาปฏิบัติตามแบบชาวตะวันตกเพิ่มมากขึ้น

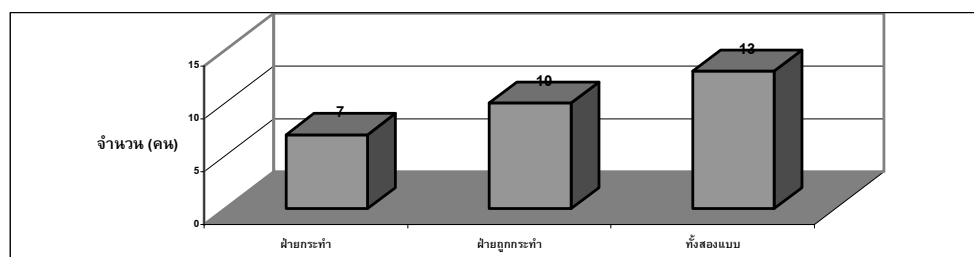
โด่ง บอกว่า “ในการมีเพศสัมพันธ์แต่ละครั้ง ผมเองจะเป็นทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับสลับกัน เพราะได้ดูตามแบบอย่างในวิดีโอฝรั่ง ซึ่งทำให้ได้รสชาติที่แปลกและแตกต่างกันไป อีกทั้งไม่เห็นจะเสียหายแต่อย่างไร สนุกดี”

ส่วน ไอ้ค บอกว่า “สำหรับผมต้องเป็นทั้งรุกและทั้งรับสองแบบเลยถึงจะคู้ม เกิดเป็นลูกผู้ชายทั้งที่ต้องไม่ให้เสียชาติเกิด อย่างหนึ่งฝรั่งเมื่อนอกเขาก็มีกันทั้งสองอย่าง ก็เลยตามแบบอย่างที่ได้ดูไม่เห็นจะผิดอะไรตรงไหนเลย สนุกคือออกเวลาได้ลองทำ”

ไอ้ กเล่าว่า “ผมชอบดูวิดีโอเมืองนอกครับ เวลาทำอะไรกับเพื่อนชายเราสองคนจะผลัดกันเป็นทั้งรุกและทั้งรับทั้งสองแบบเลย สนุกดี ได้รสชาติที่แปลกใหม่ดีเกิดเป็นลูกผู้ชายทั้งที่ต้องลองให้คู้ม”

ภาพที่ 7

แสดงบทบาทพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างชายที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

2.5 บุคลิกลักษณะของเพศชายที่กลุ่มตัวอย่างพึงพอใจ

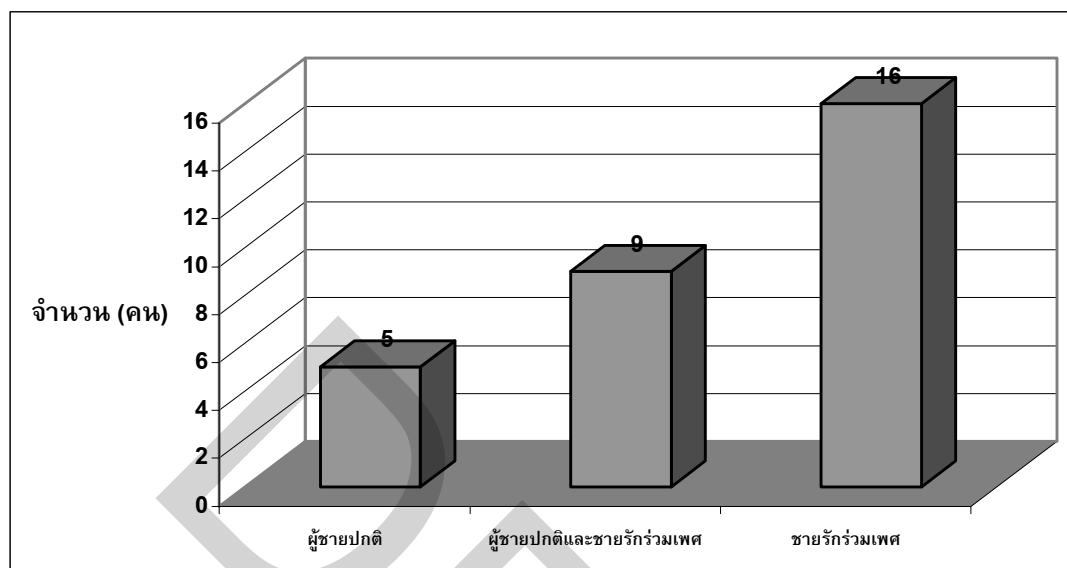
กลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่ จะมีความพึงพอใจในเพศชายที่มีลักษณะเป็นชายรักร่วมเพศมากกว่า อาจจะเป็นเพราะว่าชายที่มีลักษณะเป็นชายรักร่วมเพศนั้น ค่อนข้างที่จะจริงจัง ไม่สนใจในเพศตรงกันข้าม มีความรักที่มั่นคงและเข้าอกเข้าใจในเรื่องแบบนี้ได้ดีกว่าผู้ชายปกติโดยทั่วไป อีกทั้งผู้ชายรักร่วมเพศส่วนใหญ่จะปกปิดความรู้สึกหรือเรื่องรักร่วมเพศไว้ได้ดีและไม่อยากที่จะเปิดเผยตนเองให้สังคมได้รับรู้ (ดังภาพที่ 8) ตัวอย่างเช่น

เพชร, เต้า บอกว่า “ผมชอบผู้ชายที่มีจิตใจเป็นแบบรักร่วมเพศมากกว่าเพราะเพื่อน ๆ ในกลุ่มที่เป็นแบบเราจะคอยเตือนอยู่เสมอว่า อย่าไปรักพวกผู้ชายจริงเป็นอันขาดเพราะเราจะผิดหวังเองถึงแม้ว่าความรักแบบนี้จะไม่มั่นคงก็ตาม ก็อยากที่จะให้เลิกใช้ชีวิตกับพวกเดียวกันจะดีกว่า”

ทางด้าน ปอ, ชาติ บอกว่า “ผู้ชายคนแรกที่มีเพศสัมพันธ์กันและมอบความรู้สึกแบบนี้ให้ก็เป็นชายที่เป็นแบบรักร่วมเพศนี้แหละ เขาจะบอกกับเราเสมอว่า จริง ๆ แล้วผู้ชายแท้ ๆ มักจะมาหลอกเราหรือระบายความใคร่เท่านั้น มักจะไม่ค่อยจริงจังเท่าใดนัก แต่ก็เชื่อเขาเพราะมีตัวอย่างให้เห็นจากเพื่อน ๆ ด้วยกันและเขาก็ดีกับเราตลอดมา ตั้งแต่เริ่มคบกันจนถึงทุกวันนี้”

ส่วน โอ้, กมล บอกว่า “ถ้าจะให้ผมเลือกอยู่กับผู้ชายแบบไหน คงตอบว่าน่าจะเป็นแบบเรา ๆ มากกว่าเพราะอย่างน้อยเขาคงเข้าใจเรา ไม่มาหลอกฟันแล้วทิ้ง ทุกวันนี้ที่มีอะไรกับเขาก็เป็นแบบชายรักร่วมเพศนะ ยังไม่เห็นมีปัญหาอะไรกันเลย”

ภาพที่ 8
แสดงบุคลิกลักษณะของเพศชายที่กลุ่มตัวอย่างชายมีความพึงพอใจ

2.6 สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างชายมีความคิดว่าสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายมาจากสาเหตุต่าง ๆ (ดังภาพที่ 9) คือ

1. การเลี้ยงดูภายในครอบครัว บทบาทของบิดามารดามีส่วนสำคัญในการปลูกฝังพฤติกรรมของบุตร การที่มารดาเป็นผู้นำครอบครัวหรือบิดาไม่สามารถเป็นต้นแบบที่ดีได้ จะส่งผลทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ อย่างเช่น

วิทย์ ผมคิดว่า “มาจากอิทธิพลทางบ้านนะ เพราะที่บ้านพ่อจะอยู่ได้บังคับบัญชาของแม่ตลอด ซึ่งแม่จะบริหารงานทุกอย่างในบ้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องกิจการต่าง ๆ ทั้งภายในบ้านและภายนอกบ้าน พ่อจะไม่มีปากเสียงเลย ผมอยากเก่งเหมือนแม่ และได้รับคำชมทุกครั้งที่ทำงานอย่างที่แม่ทำสำเร็จ”

โต้ง บอกว่า “ที่บ้านของผมแม่จะเข้มงวดทุกเรื่อง เพราะแม่รับราชการเป็นครูเลยเอากฎต่าง ๆ มาใช้ในบ้าน รวมทั้งออกคำสั่งพ่อด้วย ซึ่งพ่อจะไม่ค่อยมีปากมีเสียงเลยแม้แต่บ่อย ทุกคนในบ้านจะกลัวแม่หมด ถ้าแม่โมโหหรือโกรธใครขึ้นมา ทุกคนห้ามเถียงเป็นอันขาด”

สำหรับ เก่ง บอกว่า “พ่อผมเสียชีวิตตั้งแต่ผมยังจำอะไรไม่ได้เลย แม่ดูแลผมมาตลอดเพราะผมเป็นคนสุดท้อง แม่บริหารงานภายในบ้านเอง เป็นผู้นำครอบครัว แม่เป็นคนเก่ง มีความสามารถ อดทนต่อผู้ชีวิต วางแผนการเลี้ยงลูกทั้ง 6 คนอย่างรอบคอบ”

เด่น บอกว่า “ผมจะชื่นชมแม่มาตลอด เพราะแม่เป็นผู้หญิงเก่งในดวงใจตลอดมา ถึงแม้ว่าจะแยกทางจากพ่อหลายปีแล้ว ซึ่งพ่อก็ไม่ได้มาเหลียวแลเลย แต่แม่ก็ดูแลพวกผมได้ดีจนทุกวันนี้ ลูก ๆ ทุกคนเรียนสูงกันทั้งนั้น”

มด บอกว่า “พ่อได้หย่าขาดจากแม่ตอนผมอายุได้ 6 ขวบ แม่ดูแลลูกมาตลอด จัดระเบียบภายในบ้านลงตัวทุกอย่าง แม่ผมเป็นผู้หญิงเก่ง อดทน ผู้ชีวิต ผมอยากเก่งเหมือนแม่ ตลอดเวลาจะเกลียดพ่อมากเพราะคิดว่าพ่อทำให้แม่ต้องลำบาก”

2. มาจากการรับรู้เรื่องราวพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศจากสื่อต่าง ๆ ในปัจจุบันที่ทำให้เกิดการเลียนแบบและแพร่หลายอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น รายการละคร เกมโชว์ บทสัมภาษณ์ต่าง ๆ มากมายทางสื่อมวลชน ทั้งในและต่างประเทศ ตัวอย่างเช่น

โก้, หยก ทั้งสองมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันคือ “ผมชอบดูละครที่มีเรื่องราวแบบรักร่วมเพศชายมาก รู้สึกว่าดูแล้วเหมือนกับชีวิตของตัวเองมากและเหมือนกับได้เป็นส่วนหนึ่งของละครนั้น บางครั้งอยากโอดแค้นเหมือนตัวละครในชีวิตจริง ๆ”

ส่วน เล็ก, กานต์ และ เอก ต่างคิดว่า “สื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น บทสัมภาษณ์ของพวกรักร่วมเพศทางหนังสือพิมพ์ รายการโทรทัศน์ สื่อเฉพาะกิจ ซึ่งแพร่หลายมากมาย น่าจะเป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในปัจจุบันได้มาก โดยเฉพาะพฤติกรรมเลียนแบบด้านต่าง ๆ”

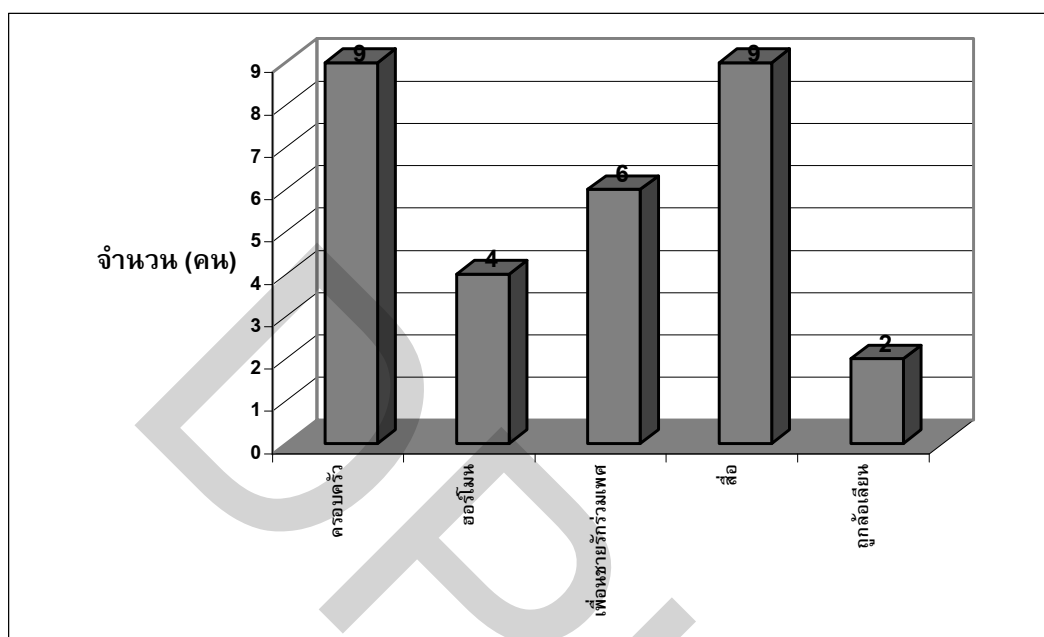
3. การรวมกลุ่มเพื่อนที่มีลักษณะเป็นชายรักร่วมเพศเหมือนกัน ก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้เช่นกันเพราะจะเกิดพฤติกรรมเลียนแบบภายในกลุ่ม เช่น

แจ๊ค บอกว่า “ผมมีเพื่อนสนิทที่แสดงออกแบบนี้ะครับ ตอนแรกผมก็ไม่ได้คิด ไม่ได้รู้สึกอะไรกับเรื่องแบบนี้ พอคบ ๆ กันไปเหมือนกับว่าถูกซึมซับ ท่าทางของผมจะออกบ้าง แต่ไม่มากนัก ตอนนี้รู้สึกว่าชอบเพศเดียวกันเพราะคิดว่าไม่เสียหายอะไรและเคยได้ลองมาแล้ว รู้สึกแปลกดีครับ”

ปอ กล่าวว่า “ผมจะมีเพื่อนเป็นแบบนี้เยอะมากครับ บางครั้งไปไหนมาไหนหลายคนจะเข้าใจผิดว่าผมมีพฤติกรรมแบบชายรักร่วมเพศ ตอนแรกทีเดียวก่อนก็แค่เป็นแมนเต็มตัวนี่แหละ แต่เคยได้ลองมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายครั้งแรกเกิดชอบและติดใจมากจนถึงทุกวันนี้”

ภาพที่ 9

แสดงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย

3. ข้อมูลด้านพฤติกรรมกรรมการชมรายการละครโทรทัศน์

ได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายที่ไม่แสดงออกต่อสังคม แต่รับรู้กันภายในครอบครัวและเพื่อนที่สนิทเท่านั้น จำนวน 30 คน ที่มีพฤติกรรมในการชมรายการละครโทรทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ทั้งหมด 8 เรื่อง โดยได้ศึกษาในรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 การเปิดรับสื่อมวลชนและติดตามเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 19 คน (ร้อยละ 63) จะเปิดรับข้อมูลข่าวสารและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชายรักร่วมเพศจากทางสื่อที่มีทั้งเสียงและภาพเคลื่อนไหว ซึ่งได้แก่ รายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ หรือวิดีโอ ภาพยนตร์ อินเทอร์เน็ต เพราะเป็นสื่อที่สามารถสร้างภาพในการจินตนาการได้เป็นอย่างดี และสามารถตอบสนองการรับรู้และความรู้สึกในด้านต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว (ดังภาพที่ 10) อย่างเช่น

เอก บอกว่า “ผมชอบดูรายการละครโทรทัศน์ที่มีเรื่องราวของชายรักร่วมเพศ ซึ่งบางครั้งจะมีการอัดวิดีโอไว้ด้วย แล้วนำมาเปิดดูภายหลัง บางครั้งก็มีการจินตนาการตามบทบาทของตัวละครเหมือนกัน ว่ามีส่วนไหนที่คล้ายกับตัวเองบ้าง”

เล็ก ผมรู้ตัวเองว่าชอบผู้ชาย จะติดตามเรื่องราวของรักร่วมเพศตลอด โดยเฉพาะทางโทรทัศน์ ไม่ว่าจะ เป็นรายการละครที่มีตัวละครเบี่ยงเบนทางเพศร่วมเล่นอยู่ หรือรายการต่าง ๆ ที่มีบทสัมผัสภาษาของบุคคลประเภทนี้ จะให้ความสำคัญกับทุกรายละเอียด ส่วนใหญ่จะอัดวิดีโอไว้ด้วย สำหรับ

โต้ง, เล็ก และ อ้วน ทั้งสามบอกว่า “ส่วนใหญ่จะเปิดอินเทอร์เน็ตเป็นประจำเพราะมีเว็บไซต์เกี่ยวกับพวกเกย์เยอะมาก บางครั้งก็ไม่สะดวกที่จะดูรายการโทรทัศน์เท่าใดนัก เพราะจะเป็นที่สังเกตของคนภายในบ้าน การเปิดเว็บไซต์ทำให้ได้ข้อมูลมาก บางครั้งเจอคนถูกใจนั่นก็ยังมีขยับไป”

สำหรับ กานต์ บอกว่า “ส่วนใหญ่ผมจะเช่าวิดีโอมาดูมากกว่า เพราะได้ทั้งอารมณ์และบรรยากาศของหนัง ทำให้เกิดภาพจินตนาการได้ง่าย แต่ก็ชอบดูละครเหมือนกันเพราะได้บรรยากาศ บางครั้งตัวละครก็เหมือนชีวิตจริงของเราเอง นุคลิกบางบทบาทของตัวละครนำมาปรับใช้ได้ในชีวิตประจำวัน”

ส่วน โگی บอกว่า “ส่วนใหญ่จะชอบดูวิดีโอหรือโทรทัศน์เพราะมีเนื้อหาทั้งภาพและเสียงที่เคลื่อนไหวประกอบกันมากกว่า ทำให้สามารถรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้ชัดเจน สามารถตอบสนองความรู้สึกและการกระทำได้อย่างรวดเร็ว”

ภาพที่ 10

แสดงการเปิดรับสื่อมวลชนและติดตามเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

3.2 การปลูกฝังพฤติกรรมรักร่วมเพศชายจากการชมรายการโทรทัศน์

จากภาพที่ 11 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างชายเกินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 77) มีความคิดเห็นว่ารายการต่าง ๆ ที่ออกอากาศทางโทรทัศน์มีผลกระทบทำให้เกิดการปลูกฝังพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีเหตุผลดังนี้

1. รายการต่าง ๆ ได้สะท้อนถึงเรื่องราวการดำเนินชีวิตและตีแผ่ชีวิตของผู้ที่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว อย่างเช่น

เอ้ ผมคิดว่า “บทบาททางรายการโทรทัศน์มีผลกระทบในการปลูกฝังการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบชายรักร่วมเพศได้ดี เพราะบทบาทดังกล่าวกระตุ้น ชี้นำ และสามารถตีกรอบแนวคิดได้ในระดับหนึ่ง บางครั้งสามารถนำมาเป็นแม่แบบในการตัดสินใจได้”

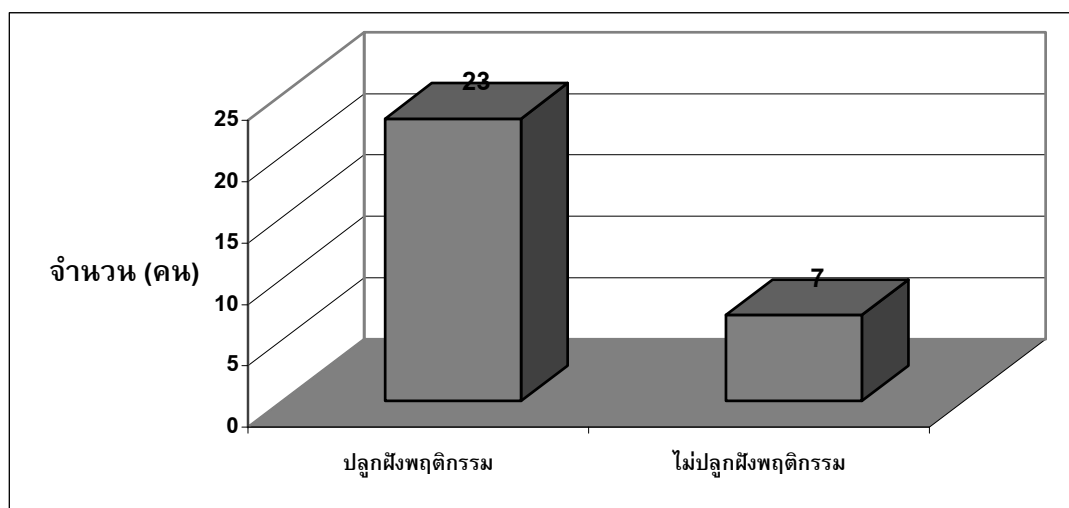
2. เกิดการนำมาเปรียบเทียบกับตัวเอง ในลักษณะของแม่แบบที่จะดำเนินชีวิตตามอย่างเช่น

ชาติ ผมรู้สึกว่ “รายการทางโทรทัศน์หลายรายการ สามารถโน้มนำความคิดของผู้ที่มีจิตใจชอบพอในเพศเดียวกันได้ อาจเป็นเพราะรูปแบบรายการ เนื้อหารายการ ที่พยายามสอดแทรกเรื่องราวต่าง ๆ บางครั้งผู้ดำเนินรายการเอง อาจจะจงใจหรือไม่ก็ตามในการนำเสนอเนื้อหาดังกล่าว”

ส่วน ปอ, เต้า ทั้งสองบอกว่า “สื่อต่าง ๆ มีส่วนทำให้เกิดการเลียนแบบมากทีเดียว โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์สามารถเป็นต้นแบบของพวกที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้ เพราะเนื้อหาต่าง ๆ นั้นที่จะเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นจริงในสังคม มีการวิเคราะห์ เจาะประเด็นอย่างลึก เช่น สารคดีเชิงข่าวเรื่องผู้ชายขายบริการ มีการเปิดเผยถึงวิธีการต่าง ๆ เป็นต้น”

ภาพที่ 11

แสดงการปลูกฝังพฤติกรรมรักร่วมเพศชายจากการชมรายการโทรทัศน์

3.3 การรับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย

จากภาพที่ 12 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 13 คน (ร้อยละ 43) เปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์เพราะว่ามีเนื้อหาที่สอดแทรกเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศไว้มาก อีกทั้งการดูละครโทรทัศน์ก็จะเป็นลักษณะการให้ความบันเทิงกับครอบครัว โดยที่บางครั้งครอบครัวจะไม่ว่าเรากำลังคิดอะไรอยู่หรือพินิจพิจารณาเรื่องราวหรือเนื้อหาในละครนั้น ๆ อย่างเช่น

เพชร ผมว่า “ละครโทรทัศน์ในปัจจุบัน มักจะสอดแทรกเรื่องราวหรือเนื้อหาของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของพวกเกย์ไว้มาก โดยให้มีบทบาทโดดเด่น เป็นสีสันของละคร อาจจะเป็นการเพิ่มรสชาติของการดูละคร แต่ผมก็ชอบดูพวกนี้แหละเพราะบางครั้งเหมือนเป็นการได้ผ่อนคลาย ให้อารมณ์เครียดได้จากความรู้สึกเล็กๆ ภายใจ”

ไอ้ค บอกว่า “ส่วนใหญ่ผมจะชอบดูละครมากกว่ารายการอื่น ๆ เพราะมีบทบาทของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศสอดแทรกอยู่นั้นเหมือนกับตนเองมาก ดูแล้วเหมือนกับมีเพื่อนที่เข้าใจตัวเองสามารถรับรู้ถึงปัญหาได้ในระดับหนึ่ง”

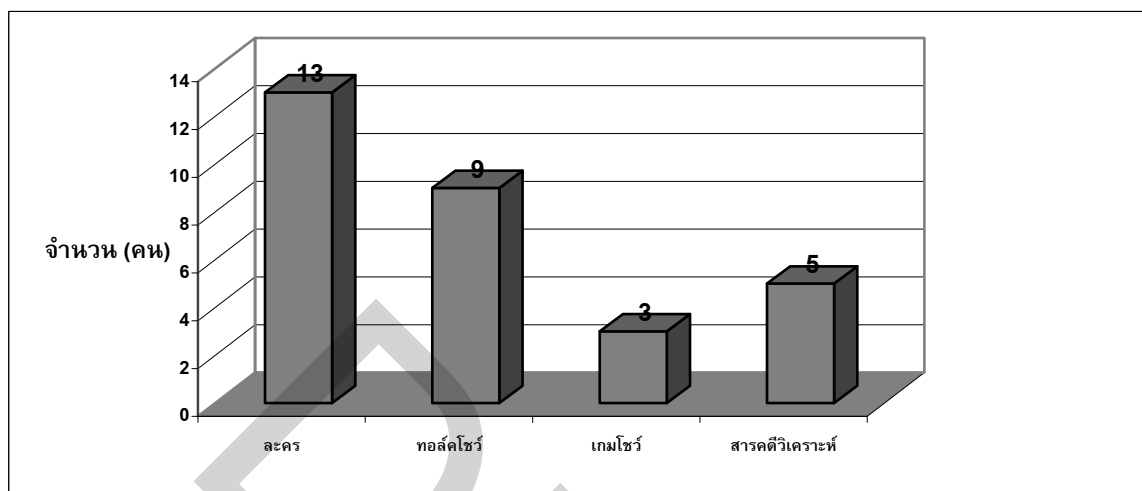
มด บอกว่า “ผมเองชอบดูละครกับครอบครัวมาก โดยเฉพาะละครที่มีพวกเกย์ พวกกะเทย จะสร้างสีสันได้เป็นอย่างดี แม้จะชอบบอกอยู่ตลอดเวลาว่า อย่าเอาอย่างพวกนี้ละ อายชาวบ้านเขาพยายามจะเหน็บแนมตัวละครตลอดเวลา จนรู้สึกสงสารตัวเอง แต่ก็ไม่กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะกลัวแม่จะรู้ว่าผมเป็นชายรักร่วมเพศ”

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 9 คน (ร้อยละ 30) จะชมรายการโทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ เพราะจะได้รับความรู้เรื่องราว การบอกเล่าถึงประสบการณ์จริงของผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ก็ทำให้เป็นสาเหตุหนึ่งในการที่จะตัดสินใจนำมาเป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิตได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น

อัน, โด่ง ทั้งสองบอกว่า “ผมจะชอบดูรายการประเภททอล์คโชว์มากครับ จะติดตามตลอด โดยเฉพาะช่วงเนื้อหาที่พูดถึงเรื่องพฤติกรรมของเกย์ ของกะเทย จะสนใจเป็นพิเศษ บางครั้งจะมีการอัปเดตโอเทปไว้ด้วย แล้วมาเปิดดูเวลาไม่มีใครอยู่บ้าน เพราะทางบ้านจะรับเรื่องราวเหล่านี้ไม่ได้ จะต่อต้านตลอด โดยเฉพาะพ่อผมจะเกลียดกะเทยมาก”

ภาพที่ 12

แสดงการเปิดรับชมรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย

3.4 รายการโทรทัศน์ที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย

จากภาพที่ 13 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศในรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ที่แตกต่างกัน ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 12 คน (ร้อยละ 40) มีความคิดเห็นว่า รายการละครโทรทัศน์มีการนำเสนอเนื้อหา เรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายมาก เพราะปัจจุบันละครโทรทัศน์จะสอดแทรกตัวละครประเภทนี้ไว้เป็นตัวละคร เพิ่มสีสัน และมีการตีแผ่เรื่องราวต่าง ๆ ของชีวิตจริงลงไปในละคร แต่บางครั้งเหมือนเป็นการจှื่นำ เพื่อให้เกิดการลอกเลียนแบบตามตัวละครได้อย่างเช่น

ลักษณะ ผมว่า “รายการละครโทรทัศน์ปัจจุบันค่อนข้างเสนอเนื้อหาและเรื่องราวของพวกเขาก็เปิดเผยมาก บางครั้งตัวละครประเภทนี้จะมีบทบาทที่โดดเด่นพอ ๆ กับตัวเอกของเรื่องเลยทีเดียวนะ หรือไม่กี่ก้าวขึ้นมาเป็นจุดไคลแมกซ์ของเรื่อง”

เอ้ ผมว่า “ละครมีการนำเสนอเรื่องราวประเภทนี้บ่อยมาก เพราะจริง ๆ แล้วก็สอดแทรกชีวิตจริงเข้าไปเหมือนจะเป็นการตีแผ่ชีวิตของพวกนี้ทางอ้อม บางครั้งดูละครก็สงสารตัวละครเหมือนกัน เพราะเหมือนกับเราได้เข้าไปมีส่วนร่วมในละครด้วย”

ภรณ์ บอกว่า “หลายคนที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศที่ปิดบังซ่อนเร้นไว้นั้น อาจจะตัดสินใจในการเปิดเผยหรือประกาศตัวเองต่อสังคมได้ในระดับหนึ่ง เพราะจากการดูละครนี้แหละ บทบาท

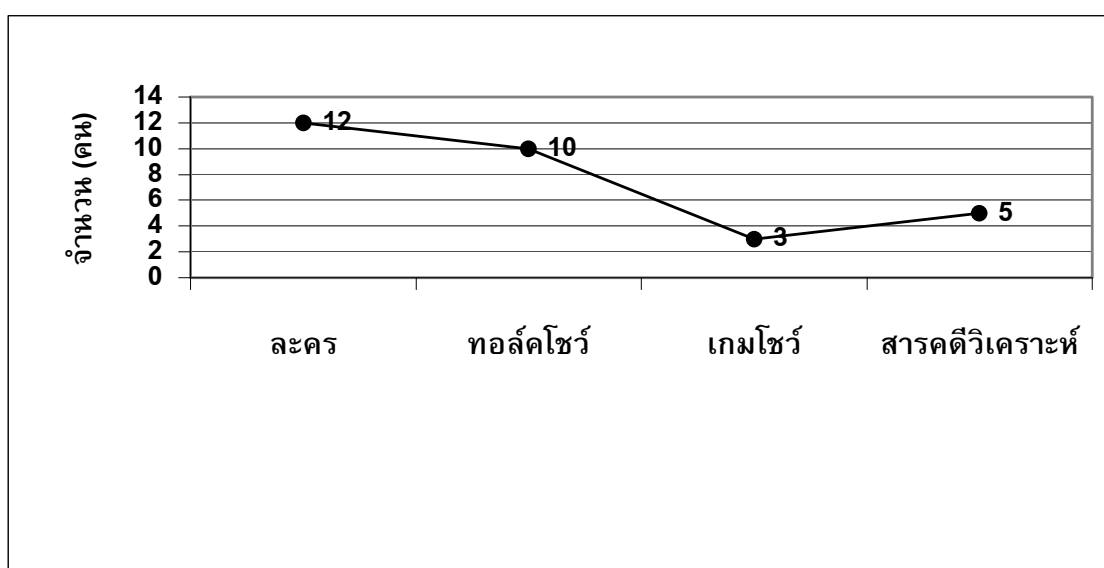
ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 10 คน (ร้อยละ 33) คิดว่ารายการโทรทัศน์ประเภททอล์คโชว์ ก็มีการนำเสนอเนื้อหา เรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายมากเช่นกันไม่แพ้ละครโทรทัศน์เพราะรายการประเภทนี้จะหยิบยกเรื่องราวต่าง ๆ มาบอกกล่าวเล่าถึงประสบการณ์จริงของผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ทั้งที่ประสบความสำเร็จและผิดหวังในชีวิต นำมาเป็นประเด็นในการพูดคุยกัน บางครั้งการนำเสนอของพิธีกรหรือคำบอกเล่าของแขกรับเชิญ ก็สามารถจุดประกายโน้มน้าวให้เกิดการตัดสินใจที่จะเอาเป็นแบบอย่างหรือลอกเลียนแบบได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น

ประกอบ, แจ็ค บอกว่า “รายการทอล์คโชว์ก็นำเสนอเนื้อหาและเรื่องราวของรักร่วมเพศบ่อยเหมือนกัน ส่วนใหญ่จะนำตัวจริง เสียงจริง มาพูดคุยกันในรายการ บางครั้งผู้ดำเนินรายการบางคนพยายามจะชี้นำในเรื่องเหล่านี้ เพราะแขกรับเชิญที่มาออกรายการส่วนใหญ่จะมีเรื่องราวการดำเนินชีวิตที่น่าสนใจและประสบความสำเร็จมากด้วย”

โด่ง ผมมองว่า “รายการประเภททอล์คโชว์เดี๋ยวนี้นำประเด็นของพวกรักร่วมเพศมาเป็นจุดขายในรายการเยอะมากนะครับ อย่างเช่น ผมได้เคยดูรายการทีลีส ซึ่งได้นำเพศที่สามมาพูดคุยในรายการ พิธีกรพยายามจะถามนำถึงประเด็นต่าง ๆ ที่ฟังแล้วเหมือนกับว่าถ้าคุณเอาเป็นแบบอย่างจะประสบความสำเร็จเหมือนกับเขา ซึ่งผมว่าบางครั้งก็เป็นการชี้นำนะครับ ให้กลุ่มเป้าหมายที่มีพฤติกรรมหลบซ่อนอยู่เปิดเผยตัวขึ้นมาได้ในระดับหนึ่ง”

ภาพที่ 13

แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการนำเสนอเนื้อหาพฤติกรรมชายรักร่วมเพศในรายการทางโทรทัศน์

3.4 การเลียนแบบรายการโทรทัศน์ที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย

จากภาพที่ 14 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60) คิดว่าหลังจากการชมรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายแล้ว น่าจะมีผลต่อการเลียนแบบมาก โดยมีปัจจัยที่เหมือนกันคือ

1. ต้นแบบหรือแม่แบบมีเอกลักษณ์ที่คล้ายคลึงกับตัวเอง ทำให้เกิดความรู้สึกคล้ายคลึงตามและมีส่วนร่วมในเนื้อหา บทบาท ประเด็นต่าง ๆ ที่กล่าวถึง ซึ่งผลที่ตามมาคือการเลียนแบบอย่างจากต้นแบบที่ให้เห็น อย่างเช่น

หยก ผมเองคิดว่า “รายการทางโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นละคร ทอล์กโชว์ หรือเกมโชว์ มีส่วนทำให้เกิดการลอกเลียนแบบได้เป็นอย่างดี อย่างเช่น รายการต่าง ๆ ที่พยายามจะเจาะลึกถึงประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศที่สาม ซึ่งมีผลต่อจิตใจสำนึกในการแสดงออกหรือเปิดเผยตัวเองได้ในระดับหนึ่ง”

กานต์ ผมว่า “การนำเสนอเรื่องหรือประเด็นของเพศที่สามทางสื่อมวลชนต่าง ๆ ในปัจจุบันค่อนข้างที่จะเปิดเผยมาก ไม่ว่าจะเป็นเนื้อเรื่อง เนื้อหา ประเด็นที่นำมาพูดคุย รวมถึงตัวบุคคลก็มีการแสดงตัวเองอย่างชัดเจน บ่งบอกถึงลักษณะ ท่าทางที่เด่นชัด เพราะฉะนั้น โอกาสที่จะเลียนแบบค่อนข้างเป็นไปได้สูง”

กรณั บอกว่า “สารคดีวิเคราะห์ก็เป็นรายการโทรทัศน์ที่หลายคนให้ความสนใจมาก โดยเฉพาะในเรื่องของการตีแผ่ประเด็นของเพศที่สาม ซึ่งมีการวิเคราะห์ เจาะลึก อย่างถึงแก่น บางครั้งดูแล้วยังคิดว่าเป็นการให้ข้อคิดเห็นหรือชี้โพรงให้กระรอกกันแน่”

มด ผมว่า “รายการทางโทรทัศน์ได้นำเสนอเนื้อหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องเพศค่อนข้างบ่อย ไม่ว่าจะเป็น โสเภณีชายและหญิง หรือแม้แต่โสเภณีเด็ก ซึ่งเรื่องเหล่านี้เวลานำเสนอก็มีทั้งข้อเท็จจริง ภาพประกอบและการเสนอข้อคิดเห็นลงไปด้วย ดังนั้นบางช่วงของรายการดูเหมือนจะเป็นการชี้้นำประเด็นอย่างเห็นได้ชัดเจน บางคนที่มีความคิดเอนเอียงอยู่แล้ว ก็เกิดการเอาแบบอย่างได้”

แต่กลุ่มตัวอย่างชายบางคน (ร้อยละ 40) มองว่าหลังจากการชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายแล้วนั้น ไม่น่าจะมีผลต่อการเลียนแบบมากนักสาเหตุหลัก ๆ เพราะ

1. พฤติกรรมแบบชายรักร่วมเพศนั้นไม่มีความเหมาะสมกับตนเองเท่าใดนัก เช่น

เอก บอกว่า “ผมคงจะไม่ลอกเลียนแบบเพราะคิดว่าไม่เหมาะสมกับผมเท่าใดนัก ถึงแม้ว่าจะมีจิตใจที่ชอบผู้ชายก็ตาม แต่ถ้าจะให้เดินควางกับผู้ชายตามสาธารณะหรือตามห้างสรรพสินค้าอย่างเปิดเผยคงจะทำไม่ได้”

2. การแสดงออกแบบรักร่วมเพศอย่างเปิดเผยแล้วจะมีปัญหาเกี่ยวกับทางครอบครัวเพราะว่ายังรับไม่ได้กับเรื่องแบบนี้ เช่น

แจ๊ค บอกว่า “ผมไม่คิดจะเลียนแบบนะครับ ถ้าเป็นแบบนี้ทางบ้านผมเอาตายแน่เพราะพ่อไม่ชอบพวกกะเทย จะเกลียดมาก ๆ เวลาดูละครหรือรายการที่มีพวกนี้ออกอากาศอยู่จะให้เปลี่ยนช่องหรือปิดทันที”

ภาพที่ 14

แสดงการเลียนแบบรายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ที่นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมชายรักร่วมเพศ

3.5 การเปิดรับชมละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย

จากภาพที่ 15 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90) จะเปิดรับชมรายการละครทางโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย ด้วยเหตุผลเพราะว่า

1. เพื่อต้องการศึกษาถึงรูปแบบการแสดงออกของตัวละครชายรักร่วมเพศที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับตนเอง ตัวอย่างเช่น

โอ้ บอกว่า “ละครก็เหมือนสะท้อนชีวิตเรา ๆ นี้แหละครับ ที่ดูก็เพราะว่าต้องการรูปแบบบางอย่างที่เขาได้แสดงออกมาว่าคล้ายกับตัวผมในด้านไหนบ้าง เพราะตัวละครบางเรื่องจะคล้ายกับผมมาก บางครั้งก็จะแต่งกายให้เหมือนหรือไม่ก็เลียนเสียงให้เหมือน”

กานต์ บอกว่า “ตัวผมเองดูละครเพราะต้องการศึกษาถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัวมากกว่าว่าอะไรที่เหมือนหรือคล้ายกับตัวของเราก็นี่มีละครหลายเรื่องนะครับที่ดูแล้วรู้สึกสะอึกในหลาย ๆ อย่าง ไม่ว่าจะป็นบุคลิก ท่าทาง การพูดจาต่าง ๆ”

2. เพื่อเป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดที่เกิดขึ้นภายในใจ บางครั้งยังรู้สึกว่าคุณเองได้เข้าไปมีบทบาทโดดเด่นในละครเรื่องนั้น ๆ ด้วย เช่น

ต้น บอกว่า “โดยปกติผมจะชอบรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาหรือเรื่องราวเกี่ยวกับรักร่วมเพศอยู่แล้ว โดยเฉพาะละครเพราะรู้สึกว่า ละครก็สร้างมาจากชีวิตจริงของคน รู้สึกสนุกไปกับตัวละคร บางครั้งดูไปอยากจะวิพากษ์วิจารณ์ไปด้วยแต่ก็ไม่สามารถทำได้เพราะกลัวทางบ้านจะรู้ ที่ได้ดูเพราะสามารถผ่อนคลายความตึงเครียดหรือเก็บกดไว้ได้”

โก้ ผมว่า “จะดูละครกับเพื่อนที่เป็นชายรักร่วมเพศด้วยกันเพราะจะเข้าใจความรู้สึกของพวกเขาได้ดี บางครั้งดูไปก็มีการบ่นไป คำไปบ้าง เพราะละครบางเรื่องเหมือนกับชีวิตของตนเองมาก ได้ดูแล้วจะรู้สึกเหมือนได้คลายเครียดไปบ้าง”

อัน, มด, ปอ ทั้งสามบอกว่า “จะติดละครที่มีบทบาทของชายรักร่วมเพศมาก บางครั้งจะไม่นัดใครเลยถ้ารู้ว่าละครฉายวันไหน ถ้าติดจริงๆ ก็จะทำให้เพื่อนอึดใจโอไว้ ยอมรับว่าเวลาดูแล้วจะอินกับบทบาทในละครมาก บางครั้งก็เครียด บางครั้งก็รู้สึกสบายใจอย่างบอกไม่ถูกครับ”

ภาพที่ 15

แสดงการเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ

3.6 การชมละครโทรทัศน์เรื่องต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบรกรรมเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างชายชมละครโทรทัศน์เรื่องไม้แปลกป่าจำนวน 11 คน (ร้อยละ 37) แสดงให้เห็นว่าการชมละครเรื่องนี้เพราะมีเนื้อหาและเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบบรกรรมเพศชายที่สื่อความหมายอย่างเห็นได้ชัดเจนจากการดำเนินเรื่อง เนื้อเรื่องและตัวละคร ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายอีก 10 คน (ร้อยละ 33) ชมละครเรื่องรักเล่ห์เพทุบาย เพราะชื่นชอบในบทบาทของตัวละครที่มีบทบาทพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบบรกรรมเพศชายเป็นอย่างมาก อาจจะเป็นเพราะว่าเป็นนักแสดงหน้าใหม่ ที่สวมบทบาทได้เหมือนจริง (ดังภาพที่ 16) อย่างเช่น

ลักษณะ บอกว่า “ชอบละครไม้แปลกป่ามาก เพราะผมรู้สึกว่าตัวละครที่สวมบทบาทอยู่ในละครเรื่องนี้เหมือนกับตนเองมาก ดูแล้วสงสาร บางครั้งนั่งวิพากษ์วิจารณ์กับเพื่อน ๆ ตลอดทั้งเรื่อง รู้สึกว่าตนเองเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยทุกครั้ง”

ชาติ บอกว่า “ผมชอบละครไม้แปลกป่าเพราะตัวละครเล่นดีมาก จะเหมือนกับชีวิตจริงของชาติเองต้องเก็บความรู้สึกไว้กลัวสังคมภายนอกจะรู้ว่าที่แท้ตนเองเป็นอะไร บ่อยครั้งยังแอบนั่งร้องให้กับตัวละครเลยเพราะคิดว่าเป็นตัวเอง”

โอ้ บอกว่า “ละครเรื่องนี้ผมชอบมาก สำหรับเรื่องไม้แปลกป่า รู้สึกว่าตีแผ่เรื่องราวของเพศที่สามได้อย่างถึงพริกถึงขิง ผมรู้สึกอินกับบทบาทของตัวละครบางตัวมากกว่าคล้ายกับชีวิตจริงของตัวเอง บางครั้งก็นึกสงสารตัวเองมาก ถ้าต้องถูกกระทำเหมือนกับตัวละครบางตัว”

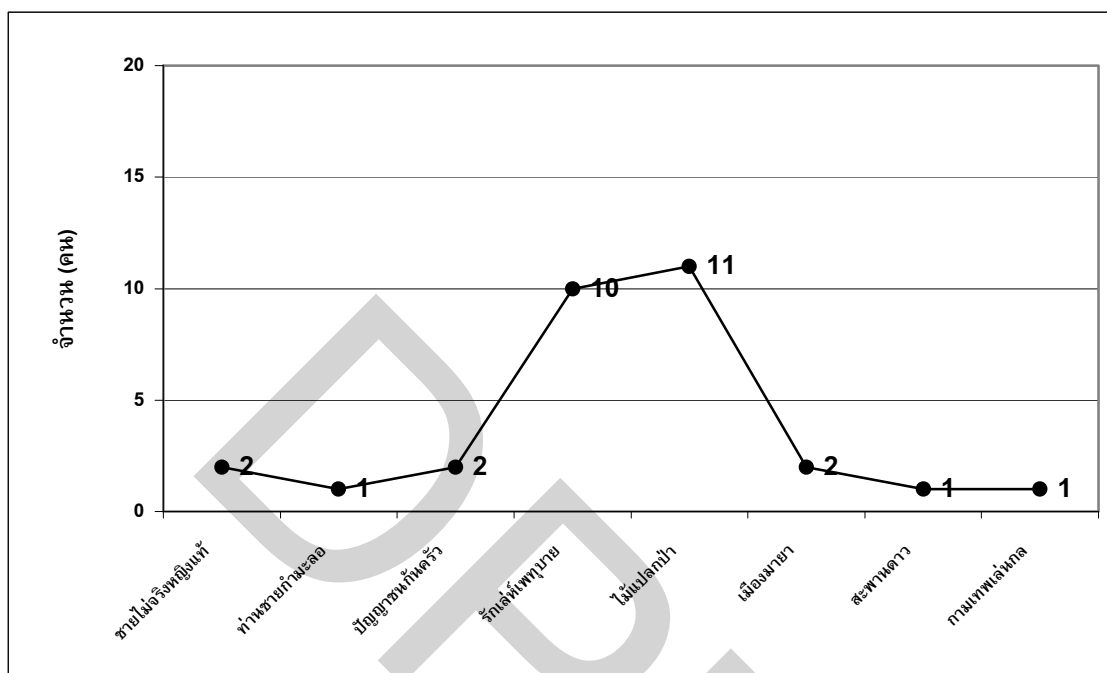
เอ๋ คิดว่า “ผมชอบมากเลยครับ ละครเรื่องไม้แปลกป่า รู้สึกว่าจะตีแผ่ชีวิตจริงของคนประเภทนี้ได้ดีทีเดียว เพราะปัจจุบันค่อนข้างจะเปิดเผยกันมากสำหรับเรื่องแบบนี้ละ และก็ไม้แปลกอะไรที่จะนำเสนอให้รู้ถึงเรื่องราวที่แท้จริง”

ยูทธ บอกว่า “ผมชอบละครเรื่องรักเล่ห์เพทุบายมากครับ บทบาทของตัวละครน่ารักดี ไม่โลดโผนจนทะยานเหมือนกับตัวละครบางเรื่องที่คุณดูแล้วบางครั้งเกินจริงจนรับไม่ได้ แต่เรื่องนี้ทำให้ผมรู้สึกหายเครียด ไม่ค่อยกดดันกับความรู้สึกของตนเองเท่าไรนัก”

เล็ก บอกว่า “ชอบบทบาทของตัวละครในเรื่องรักเล่ห์เพทุบายนะ ไม่กรี๊ดร้องโวยวาย เหมือนกับตัวละครบางเรื่องที่คุณดูแล้วค่อนข้างเกินจริงหรือโอเวอร์แอกชั่น ดูแล้วสบาย ๆ เหมือนกับการได้ผ่อนคลาย บางครั้งเวลาคุณผมจะนั่งอมยิ้มอยู่คนเดียวก็มี”

ภาพที่ 16

แสดงการชมรายการละครโทรทัศน์เรื่องต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศ

3.7 ความคิดเห็นต่อการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับรักร่วมเพศชายในละครโทรทัศน์

จากภาพที่ 17 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 27 คน (ร้อยละ 90) มีความคิดเห็นว่าการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของตัวละครนั้น มีการนำเสนอที่ตรงไปตรงมาอย่างเด่นชัด สื่อความหมายออกมาตรง ๆ ไม่ได้อ้อมค้อมหรือมีการแอบแฝง ซ่อนเร้นแต่อย่างใด

อ้วน บอกว่า “ผมดูแล้วนะครับคิดว่าละครประเภทนี้ส่วนใหญ่ นักแสดงจะแสดงกันถึงบทบาทเต็มๆ เพราะต้องการสื่อให้เห็นถึงเรื่องราวที่จะนำเสนออย่างชัดเจน ต้องการบอกอะไรก็แสดงกันอย่างจริงจัง ไม่ได้มีการปิดบังอะไรเลย”

เอก บอกว่า “ละครที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับเพศที่สามในปัจจุบันมีมาก สำหรับการแสดงออกของตัวละครนั้นสมบทบาทมาก บางครั้งผมคิดว่าตัวละครมีพฤติกรรมดังกล่าวเสียด้วยซ้ำไป แต่ก็แสดงกันได้ดีนะครับ เพราะปัจจุบันโลกของเราค่อนข้างที่จะยอมรับเรื่องแบบนี้กันค่อนข้างเปิดเผยมากขึ้น ไม่จำเป็นต้องมาปิด ๆ ซ่อน ๆ กันไว้แล้ว”

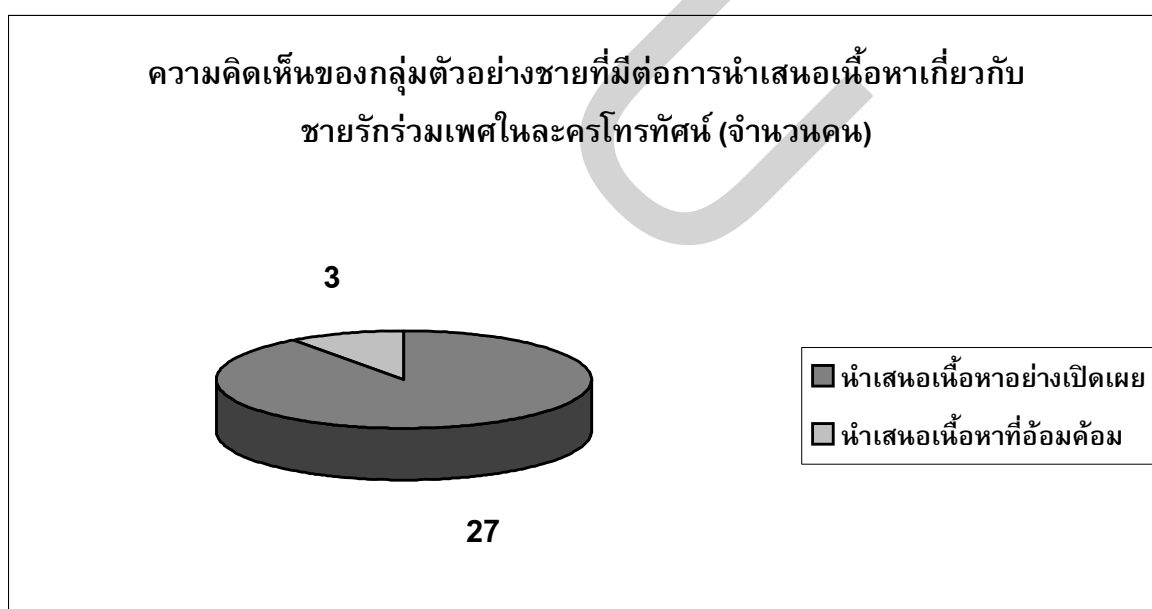
กานต์ มีความคิดเห็นว่า “ละครเรื่องแบบนี้ในยุคสมัยนี้เปลี่ยนไปมาก มีการพัฒนาในเรื่องของมุกตลก เทคนิค วิธีการสร้างภาพให้สมจริง แต่ถึงกระนั้นบทบาทเหล่านี้ที่แสดงออกมาก็สื่อความหมายอย่างชัดเจน ไม่ได้ปิดบังซ่อนเร้นแต่อย่างใด บางเรื่องนำเสนออย่างโจ่งแจ้งเสียดสีเข้าไป”

แจ๊ค บอกว่า “ละครที่มีบทบาทของเกย์แสดงนั้น ส่วนใหญ่เล่นกันได้เหมือนจริงมาก บางครั้งไม่มีการตัดทอนบทบาทที่ไม่เหมาะสมออก มีการถอดรีดไฟดหวิงอย่างเห็นได้ชัดเจน ไม่ต้องใช้มุกตลก หรือแสดนอินมาแทนเลย เล่นกันอย่างเปิดเผย เล่นชัดทีเดียว”

ประกอบ ผมว่า “บทบาทที่นักแสดงเล่น บางครั้งค่อนข้างที่จะเปิดเผยมาก การถอดจูบ การแสดงสีหน้า ท่าทาง การหึงหวง แสดงออกอย่างชัดเจนมาก บางครั้งเปิดมาดูก็รู้เลยว่าสื่อความหมายลักษณะใดของเรื่อง เดี่ยวนี้ไม่ค่อยที่จะปิดบังกันมากเท่าใดแล้วในสังคม ก็เลยเป็นผลพวงทำให้เรื่องของเพศที่สามหรือชายรักชายแสดงออกกันอย่างชัดเจนมากขึ้น”

ภาพที่ 17

แสดงการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศในละครโทรทัศน์

3.8 ความสนใจในการดูตัวละครชายที่มีบทบาทแบบรักร่วมเพศชาย

จากภาพที่ 18 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 14 คน (ร้อยละ 47) ให้ความสนใจในการดูตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายค่อนข้างมาก จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ให้ความสนใจในบุคลิกลักษณะการแสดงออกของตัวละครเป็นอย่างมากเป็นเพราะ

1.บุคลิกลักษณะของตัวละครดังกล่าวตรงกับลักษณะของตนเองที่เป็นอยู่ อย่างเช่น

วิทช์ บอกว่า “ผมสนใจตัวละครประเภทนี้มากครับ ตั้งใจดูมากเลยทีเดียวนะ บางครั้งดูจบแล้วยังกลับไปนั่งทบทวนถึงบทบาทของตัวละครดังกล่าวอีกว่าเหมือนกับชีวิตของผมเอง จะรู้สึกว่าคุณเวลาผมนั่งดูละครประเภทนี้ผมจะอินกับมันมากทีเดียว”

อ้วน บอกว่า “ผมสนใจมากครับ เวลาละครมาจะไม่ดูไปไหนเลย แม้แต่โฆษณาที่จะไม่เปลี่ยนช่องเพราะกลัวเสียโอกาสตอนสำคัญ ๆ ไป อย่างเช่นฉากที่มีการปะทะอารมณ์กัน เพราะการเก็บกดของตัวละครก็นำมาจากชีวิตจริงนั่นแหละหรือเหมือนกับชีวิตของผมเองเลย”

โก้ บอกว่า “ผมจะให้ความสนใจมากทีเดียวนะ บางครั้งอ่านเรื่องย่อก่อนก็มี วันไหนที่ละครฉายก็จะเตรียมตัวให้พร้อม นั่งอยู่หน้าจอทีวีไม่ไปไหน เก็บรายละเอียดอย่างดีทีเดียวนะ ถ้าดูกับเพื่อน ๆ ก็จะมีการวิจารณ์กันด้วย สนใจมากกับละครประเภทนี้เพราะเหมือนกับชีวิตจริงของผมเอง”

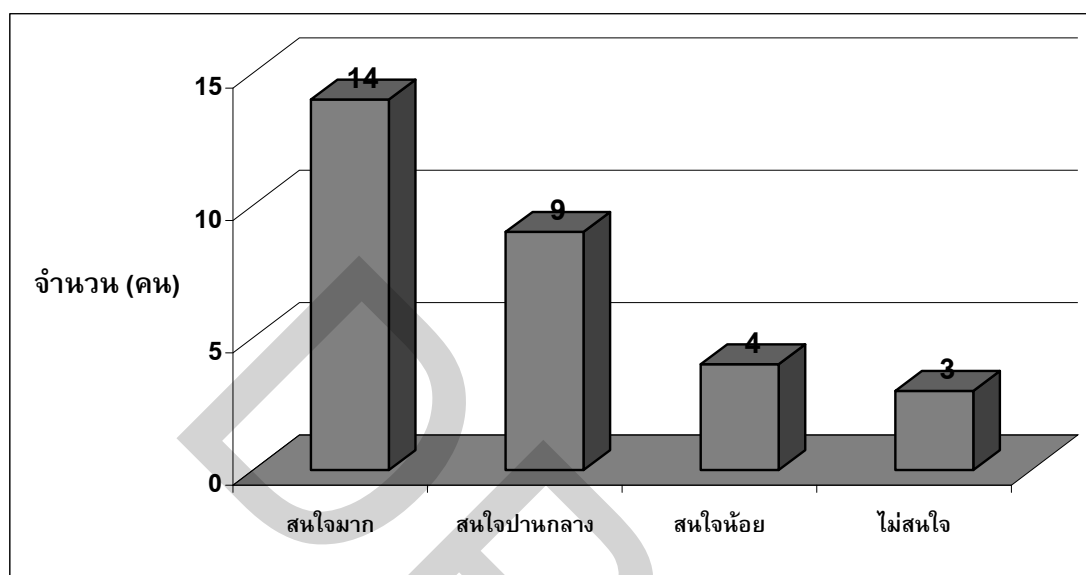
แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างชายบางคน (ร้อยละ 30) ที่ยังให้ความสนใจในการดูละครประเภทนี้อยู่บ้างเป็นเพราะว่า

1.ยังต้องปิดบังความรู้สึกที่แท้จริงกลัวภายในครอบครัวจะรู้และยังยอมรับไม่ได้ อย่างเช่น

ประกอบ บอกว่า “ผมค่อนข้างจะอึดอัดเป็นอย่างมากในการดูละครหรือรายการอะไรที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศเพราะที่บ้านจะไม่ค่อยชอบคนประเภทนี้เท่าไรหรอก เวลาดูกับที่บ้านถ้ามีบทบาทของพวกเกย์ เกเทยเมื่อไหร่ ก็จะวิจารณ์ในทางลบกันน่าดู”

โต้ง บอกว่า “ที่บ้านผมจะเกลียดพวกเกเทย จะไม่ค่อยได้มีโอกาสดูละครประเภทนี้เท่าไรนัก ต้องไปดูกับเพื่อน ๆ ที่เป็นชายรักร่วมเพศด้วยกันเพราะจะเข้าใจความรู้สึกร่วมได้มากกว่าเวลาดูอยู่ที่บ้านต้องแอบ ๆ ดู”

ภาพที่ 18
แสดงความสนใจในการดูตัวละครชายที่มีบทบาทแบบรักร่วมเพศชาย

3.9 การระลึกถึงบทบาทการแสดงออกของตัวละครชายแบบรักร่วมเพศ

จากภาพที่ 19 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายส่วนมาก (ร้อยละ 93) สามารถที่จะระลึกถึงการแสดงออกของตัวละครชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายได้เป็นอย่างดีเพราะ

1.การแสดงออกของตัวละครชายแบบรักร่วมเพศแสดงได้เหมือนจริง สามารถสร้างการจดจำได้เป็นอย่างดี อย่างเช่น

เต้า บอกว่า “ผมสามารถระลึกได้เลยครับไม่ต้องคิดมากเพราะตัวละครบางเรื่องเหล่านี้อยู่ในสมองผมหมดแล้ว ลักษณะท่าทาง การแสดงออกเหมือนจริงมากและชัดเจนอยู่แล้ว โดยเฉพาะตัวละครที่ผมชอบจะจำใส่ใจเลยทีเดียว”

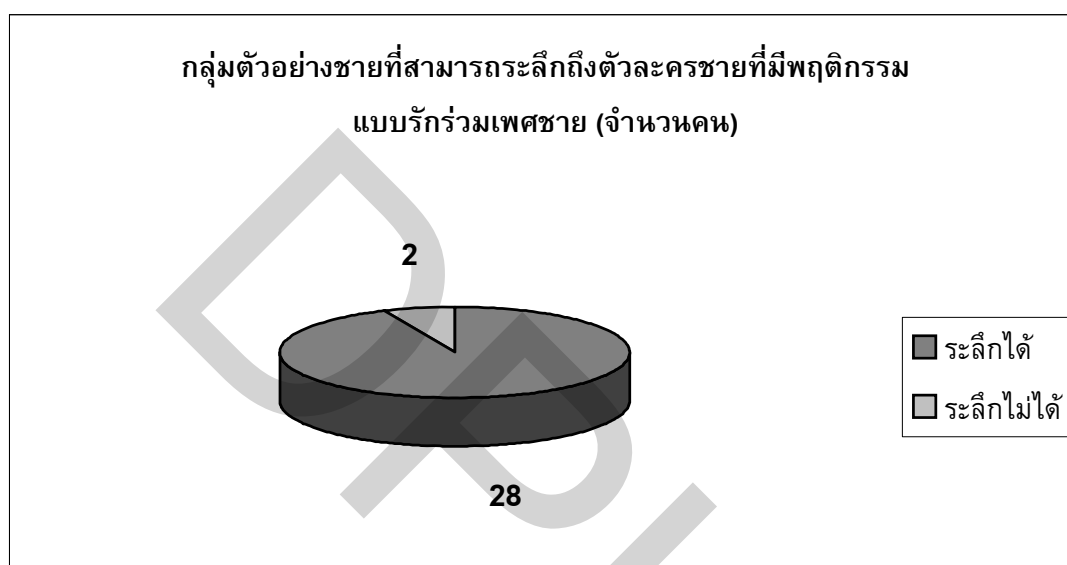
กรณ์ บอกว่า “ถ้าจะให้ระลึกถึงตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในเรื่องดังกล่าว ผมสามารถจำได้เป็นอย่างดีครับ โดยเฉพาะบทของ “ต้า” จากละครเรื่องไม้แปดก้านเพราะบุคลิกลักษณะของเขาโดดเด่นมาก ในปัจจุบันบุคลิกของต้ามีให้เห็นมากมายและแสดงได้เหมือนจริงมากที่สุดทีเดียว”

2.บทบาทของตัวละครชายแบบรักร่วมเพศมีลักษณะที่เหมือนกับตนเองมาก ส่งผลทำให้เกิดการลอกเลียนแบบและแสดงออกได้ อย่างเช่น

มด, เอก สองคนนี้บอกว่า “ผมสามารถระลึกถึงพฤติกรรมการแสดงออกของตัวละครได้ทันที เพราะว่ามีลักษณะที่คล้ายกับตัวผมมาก พอพูดถึง “กองทัพ” ในเรื่องรักเล่ห์เพทุบาย สามารถบอกได้ว่าเขามีลักษณะอย่างไร”

ภาพที่ 19

แสดงถึงการระลึกบทบาทการแสดงออกของตัวละครชายแบบรักร่วมเพศ

3.10 การจดจำรายละเอียดการแสดงของตัวละครชายแบบรักร่วมเพศ

จากภาพที่ 20 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 22 คน (ร้อยละ 73) สามารถที่จะจดจำรายละเอียดของลักษณะท่าทาง บทบาทการแสดง สีหน้าและแววตาของตัวละครได้เป็นอย่างดี มีปัจจัยร่วมหลายอย่างคือ

1. ตัวละครบางตัวมีบุคลิกลักษณะที่คล้ายคลึงหรือเหมือนกันกับกลุ่มตัวอย่างมาก อย่างเช่น

ต้อง บอกว่า “สำหรับเรื่องการจดจำลักษณะบุคลิกตัวละครนั้น ผมจำได้แม่นยำมากครับเพราะตัวละครบางเรื่องเหมือนกับผมมากและผมก็ปริ่มเขามากเหมือนกัน อย่างเช่น กองทัพ จากละครเรื่องรักเล่ห์เพทุบาย ผมชอบลักษณะของเขามาก เจียบ ๆ ไม่แสดงออกมากนัก รู้กันเฉพาะกลุ่มเพื่อนเท่านั้น”

เอก บอกว่า “ผมจำลักษณะท่าทางของตัวละครในเรื่องไม่แปลกป่าได้แม่นยำมากครับ เพราะตัวละครเหมือนกับผมมาก ทำให้ผมสามารถจำการแสดงออกได้ดี อีกทั้งการพูดการจา สีหน้าท่าทาง ก็จำได้ด้วยครับ”

เด่น เล่าว่า “แค่หลับตาผมก็สามารถนึกออกได้แล้วครับว่าตัวละครเรื่องไหนที่ผมชอบคุณมีลักษณะท่าทาง การพูดจา การแสดงออกอย่างไรบ้างเพราะจดจำได้ง่ายมาก ตัวละครบางเรื่องเหมือนกับชีวิตจริงผมเลยที่เดียวครับ”

2. เพื่อเข้าร่วมกับกลุ่มเดียวกันหรือต้องนำไปใช้ภายในกลุ่มเพื่อนหรือนำไปเป็นต้นแบบและแบบอย่างในการแสดงต่าง ๆ เช่น

มด บอกว่า “ผมสามารถจดจำลักษณะท่าทางและการแสดงออกของชายรักร่วมเพศในละครได้ค่อนข้างแม่นยำเลยที่เดียวครับ เพราะบางครั้งจะต้องนำไปใช้ในการสนทนากับกลุ่มเพื่อนด้วยกัน มีการหยอกล้อและพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องละครที่ได้ดูกันอยู่เป็นประจำ”

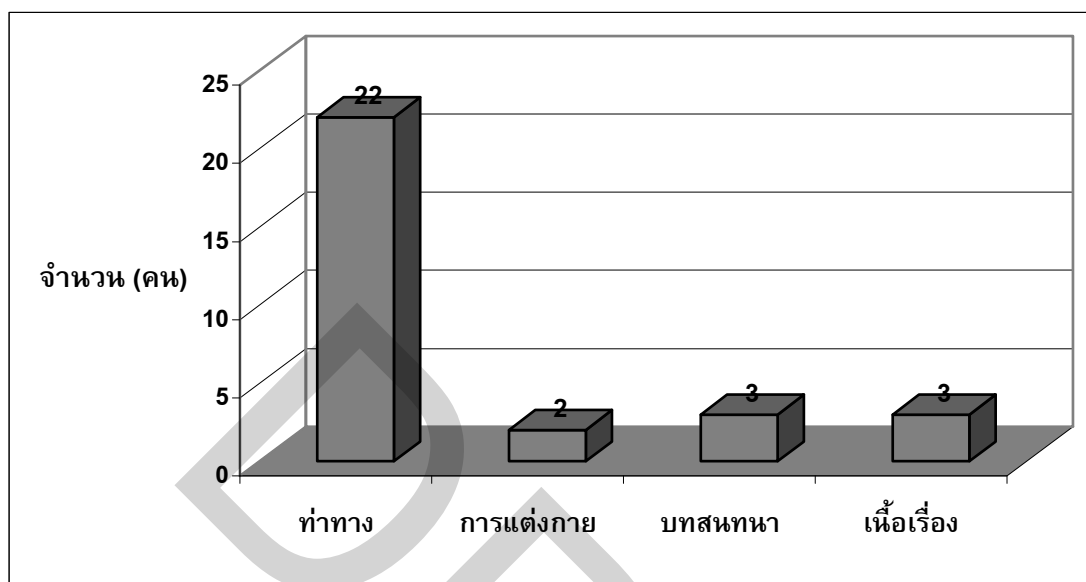
ชาติ บอกว่า “จำได้แม่นยำครับเพราะต้องนำมาใช้ในบทบาทการแสดงละครของมหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดความสมจริงสมจังมากขึ้น เพราะผมจะเป็นที่ไว้วางใจในกลุ่มของอาจารย์และเพื่อน ๆ ที่ทำละครของคณะด้วยกัน ให้จดจำบทบาทของชายประเภทที่สามนี้ เพื่อถ่ายทอดให้กับน้อง ๆ และนักแสดงหน้าใหม่ ๆ ของคณะ”

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างชายบางส่วน (ร้อยละ 27) ยังสามารถจดจำในรายละเอียดส่วนของเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย บทสนทนาและเนื้อเรื่องของละครได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น

ลักษณะ บอกว่า “ลักษณะการแต่งตัวของนักแสดง ผมจำได้ดีนะครับ เพราะบางครั้งยังไปหาซื้อเสื้อผ้ามาแต่งตามละครเลยครับสำหรับตัวละครที่ผมชอบนะ นอกจากนี้ บางครั้งบทสนทนาที่เป็นจุดไคลแมกซ์หรือศัพท์แสดงของพวกเขาก็จำได้ดีด้วยเช่นกัน”

ภาพที่ 20

แสดงการจดจำรายละเอียดการแสดงของตัวละครชายแบบรักร่วมเพศ

3.11 ความพึงพอใจในบุคลิกลักษณะของตัวละครชายที่แสดงบทบาทแบบรักร่วมเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างชายมีความพึงพอใจในบุคลิกลักษณะของคุณชายโตดม หิรัณย์ฐิติ ในบทบาทของ “กองทัพบก” จากละครเรื่องรักเล่ห์เพทุบายเป็นอย่างมาก เพราะเป็นบทบาทที่ไม่ไว้ตัวยักระตุ้มมาก นัก มีความสุภาพ อ่อนโยน นุ่มนวลแสดงออกอย่างเรียบร้อย นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างชายยังพึงพอใจกับบทบาทการแสดงของตัวละคร “โททวิช” “บงการ” “อัศนี” อยู่ไม่น้อยทีเดียว เพราะมองว่าเป็นบทบาทที่สามารถนำมาปรับใช้กับชีวิตประจำวันได้ (ดังภาพที่ 21) อย่างเช่น

กานต์ บอกว่า “ผมชอบบทบาทของกองทัพบกในเรื่องรักเล่ห์เพทุบายมากครับ คุณชาย ๆ ไม่เวอร์ เป็นตัวของตัวเองดี ไม่แต่งหน้าทาปาก จนดูน่าเกลียดมาก ซึ่งผมรับไม่ค่อยได้เท่าใดนัก”

ส่วน หยก บอกว่า “โดยส่วนตัวจะประทับใจกับตัวละครในเรื่องไม่แปลกป่า โดยเฉพาะ “โททวิช” และ “บงการ” ชอบมากเพราะเขาแสดงได้เหมือนชีวิตจริงของสังคมในปัจจุบันซึ่งมีอยู่มากมาย โดยเฉพาะสังคมชั้นสูงที่แต่งงานเพื่อปกปิดความรู้สึกที่แท้จริงมีมากครับ”

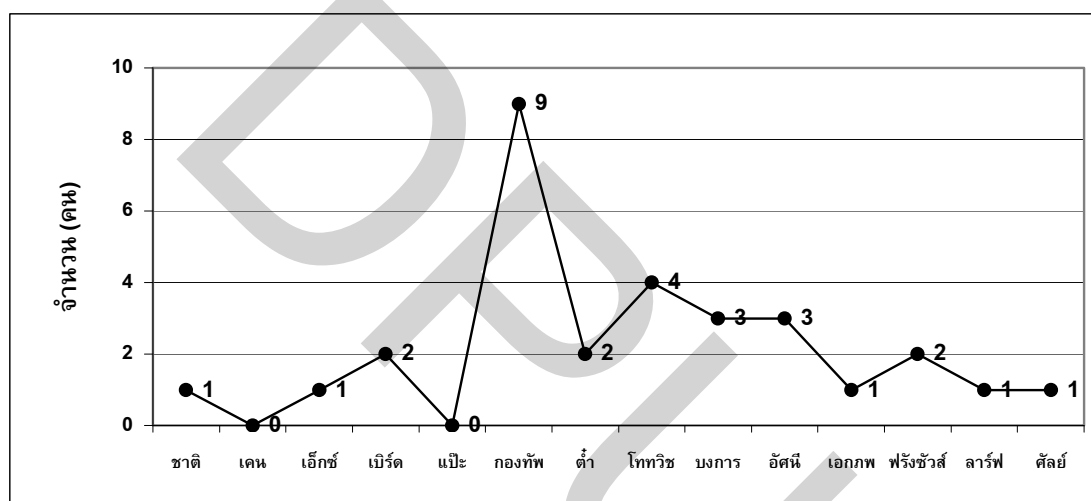
แจ๊ค บอกว่า “ผมชอบ “กองทัพบก” จากละครเรื่องรักเล่ห์เพทุบายครับ เขาแสดงได้น่ารักดี ในเรื่องเป็นเกย์ที่สุภาพ เรียบร้อย ดูแล้วอบอุ่นดี บางครั้งอยากมีส่วนร่วมในการเล่นละครด้วย เพราะใกล้เคียงกับชีวิตผมมากเลยทีเดียว”

แต่ก็มีบทบาทของตัวละครบางคนในกลุ่มตัวอย่างชายไม่ชอบใจเท่าใดนัก อาจจะเป็นเพราะว่าการแสดงออกที่ดูแล้วน่าเกลียด กระตู่กระต๊อง โอเวอร์เกินไปมาก เพราะถ้ามีพฤติกรรมดังกล่าวสังคมยังยอมรับไม่ได้และอาจถูกประณามได้เช่นกัน อย่างเช่นบทบาทของ “เคน” จากละครเรื่องชายไม่จริงหญิงแท้ ซึ่งแสดงเป็นกะเทยที่แต่งหน้าทาปาก ออกอาการเป็นสาวที่กระตู่กระต๊องเหมือนกับ “แป๊ะ” จากละครเรื่องปัญญาชนก้นครัว ที่แสดงออกว่าเป็นกะเทยอย่างชัดเจนเช่นกัน

ภาพที่ 21

แสดงความพึงพอใจในบุคลิกลักษณะตัวละครชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

3.12 ความพึงพอใจที่จะเลียนแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครชายที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วม

เพศชาย

กลุ่มตัวอย่างชายจะเลียนแบบบุคลิกลักษณะของคุณชาติ โยคม หิรัณชัยฐิติ ในบทบาทของ “กองทัพ” จากเรื่องรักเล่ห์เพทุบายมาก เพราะเป็นนักแสดงหน้าใหม่ที่กำลังมาแรง ประกอบกับหน้าตา การแสดงออกน่าจะมีพฤติกรรมดังกล่าว นอกจากนี้ บทบาทของ “โททวิช” จากละครเรื่องไม้แปลกป่า แสดงโดยคุณอภิชาติ พัวพิมล ซึ่งพฤติกรรมแบบนี้เกิดขึ้นมากในสังคมปัจจุบัน หลายคนพยายามที่จะปิดบังซ่อนเร้นความจริง แต่ท้ายสุดก็หนีไม่พ้นกับความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง และหลายคนคิดว่าจะเลียนแบบบุคลิกลักษณะของคุณวิทิต แลด ในบทบาทของ “บงการ” จากเรื่องไม้แปลกป่า และยังชอบบุคลิกลักษณะของคุณอนุวัฒน์ นิเวตวงศ์ ในบทบาทของ “อัสนี” จากละครเรื่องเมืองมายาเช่นกัน (ดังภาพที่ 22) อย่างเช่น

เพชร บอกว่า “ผมชอบบทบาทของ “กองทัพ” เรื่องรักเล่ห์เพทุบายมากครับ เพราะรู้สึกว่ามีเวอร์ ดูแล้วเหมือนกับตัวเอง ถ้าจะเลือกแม่แบบในการแสดงออกขอเป็นอย่างกองทัพนะครับ ดูแล้วสบายใจดี”

ชาติ บอกว่า “ชอบกองทัพนะครับ เพราะเขาน่ารักดี ชาว สูง ตรงกับของผมสเป็คเลย อยากเป็นแบบเขาเพราะชีวิตผมไม่ได้โลดโผนโจนทะยานมากนัก อยากใช้ชีวิตของเพศที่สามแบบเรียบง่าย ไม่ต้องแสดงออกอะไรมากมายให้ใครเขามาดูถูกเราได้”

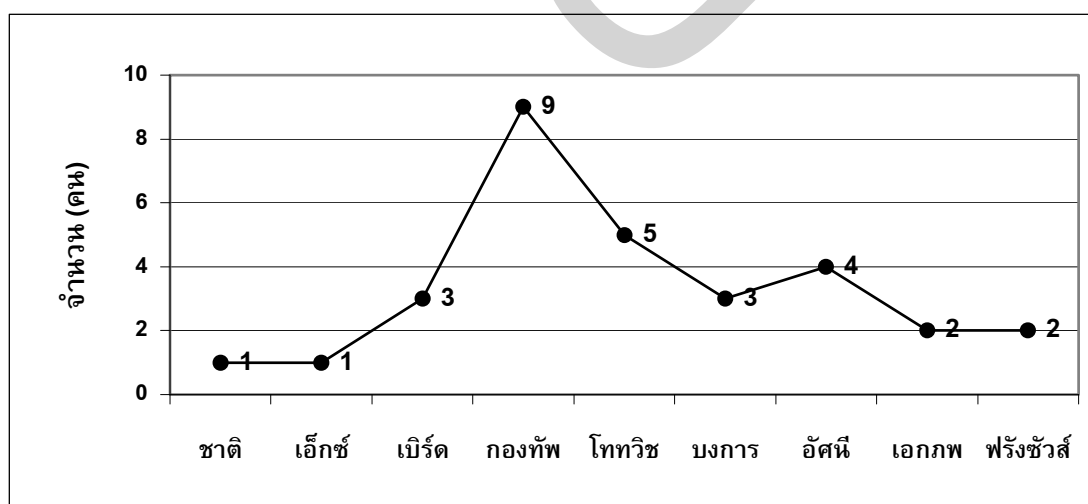
อัน บอกว่า “ชอบกองทัพมาก เขาหล่อ อยากมีบุคลิกลักษณะแบบนี้แหละ ไม่หิวหาวกับชีวิต วางตัวอย่างเรียบง่ายในสังคม ตัวจริงก็หล่อละ ผมว่าเขาเป็นเกย์เหมือนกันแต่มีข่าวว่าแฟนเป็นผู้หญิง”

เอ้ เล่าว่า “ชอบบทบาทของอัสนีจากเรื่องเมืองมายา เขาเล่นได้ดีมากครับ ตัวละครจะวางเฉยสามารถกลบเกลื่อนได้ดีเวลาออกสังคม ชอบการแสดงออกของเขามาก น่าจะเอาเป็นแบบอย่างนะ”

วิทย์ บอกว่า “อยากเป็นแบบ “โททวิช” จากละครเรื่องไม้แปดก้าน เพราะบางครั้งการที่ปิดบังทางสังคม ก็ไม่ได้มีประโยชน์อะไรกับตัวเองมากนัก กลับเป็นผลเสียต่างหากอีกด้วย ดูแล้วการวางตัวของโททวิชน่าจะนำมาปรับใช้กับตัวผมเองได้มากที่สุดทีเดียว”

ภาพที่ 22

แสดงความพึงพอใจการเลียนแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครชายที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศชาย

3.13 การเปรียบเทียบตนเองกับตัวละครชายที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศชาย

จากภาพที่ 23 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายจำนวนมาก (ร้อยละ 70) มีความคิดเห็นว่าบุคลิกลักษณะของตัวละครชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายนั้นจะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับตนเองมากเลยทีเดียว อาจเป็นเพราะการถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครได้เข้าถึงความรู้สึกที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่างที่มีพื้นฐานเดิมอยู่แล้ว อย่างเช่น

เด่น บอกว่าลักษณะของ “กองทัพ” ละครเรื่องรักเล่ห์เพทุบาย จะคล้ายกับผมมากที่สุดที่เคยได้รับ เพราะจะรู้กันในหมู่เพื่อนฝูงที่สนิทเท่านั้นแต่จะไม่แสดงออกมากเหมือนกับละครบางเรื่องที่เกินจริง”

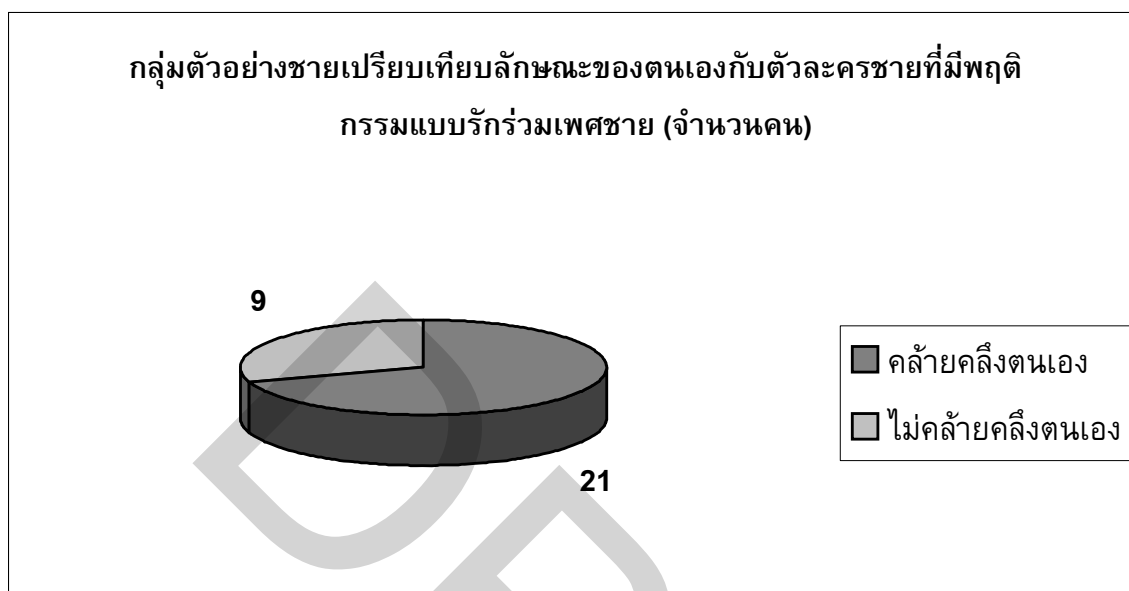
เก่ง บอกว่า “ตัวละครบางตัวก็คล้ายกับบุคลิกลักษณะของผมนะครับ อย่างเช่น “อัศนี” ในเรื่องเมืองมายา คนนี้จะเหมือนผมมากเพราะผมชอบเขียนเรื่องสั้น แต่งกลอน นวนิยายสั้น และจะมีอารมณ์ที่คล้าย ๆ กัน ในบางช่วงของตัวละครดูแล้วมีความสุขมาก”

กรณ์ บอกว่า “อย่างเช่น “โททวิช” เรื่องไม้แปลกป่า ถอดแบบมาจากผมเลยก็ว่าได้เนะครับ เพราะบุคลิกลักษณะทุกอย่างเหมือนผมมาก เหมือนเอาเรื่องจริงจากชีวิตผมไปเขียนเป็นนิยายเลยทีเดียว”

มด คิดว่า “คล้ายมากที่สุดที่เคยได้รับ สำหรับละครเรื่องไม้แปลกป่า ในบทของ “บงการ” ซึ่งบุคลิกลักษณะ การแสดงออกในละครคล้ายผม ดู ๆ แล้วเหมือนกับเอาชีวิตจริงของคนประเภทนี้มาตีแผ่อย่างชัดเจน”

ภาพที่ 23

แสดงการเปรียบเทียบตนเองของกลุ่มตัวอย่างกับตัวละครชายที่มีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศชาย

3.14 ความพึงพอใจที่จะเลียนแบบพฤติกรรมรักร่วมเพศชายหลังชมละครโทรทัศน์

จากภาพที่ 24 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 23 คน (ร้อยละ 77) มีความพึงพอใจอย่างมากที่จะเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายหลังจากชมละครโทรทัศน์แล้ว ซึ่งจะเห็นได้ว่าหลังจากการดูละครที่มีบทบาทของนักแสดงที่แสดงเป็นชายรักร่วมเพศนั้น กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าวมากขึ้น เพราะว่าจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างชายดังกล่าว ซึ่งมีลักษณะร่วมบางอย่างที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความพึงพอใจในการที่จะเลียนแบบตัวละครชายรักร่วมเพศคือ

1. ต้นแบบจากนักแสดงมีเอกลักษณ์ที่เหมือนและคล้ายคลึงกับตนเองอยู่หลายอย่าง ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจในการเอาแบบอย่างหรือลอกเลียนแบบได้

2. การแสดงออกของนักแสดงนั้นไม่ได้หือหาวหรือโอเวอร์จนเกินไป จนคิดว่าสังคมจะรับไม่ได้ เพราะภาพที่ปรากฏดังกล่าวสามารถเอาแบบอย่างได้

3. ภาพหรือบทบาทของตัวละครที่แสดงออกมามีความเหมือนจริงกับชายรักร่วมเพศที่ปรากฏให้เห็นในสังคมปัจจุบันมาก

ตัวอย่างเช่น เอก บอกว่า “หลังจากชมละครหลายเรื่องแล้ว ผมพอใจมากครับที่จะแสดงออกต่อสังคมให้ทราบในระดับหนึ่งว่าเราเป็นอย่างไร เพราะไม่แปลกที่คนเราจะเป็นแบบนี้ สังคมปัจจุบันก็ยอมรับกันมากขึ้นแล้วเกี่ยวกับเรื่องนี้”

โต้ง บอกว่า “ผมพร้อมที่จะแสดงออกต่อสังคมอยู่แล้วที่ผมเป็นเกย์ เมื่อได้เห็นบทบาทของตัวละครหลายเรื่องทำให้ได้เห็นการปรับพฤติกรรมต่าง ๆ อย่างชัดเจนว่าจะวางตัวในสังคมอย่างไร เพราะบางเรื่องวางตัวละครไว้ค่อนข้างดีมาก”

เอ บอกว่า “ผมชอบบทบาทของตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศหลายเรื่องมาก และก็พอใจที่จะเลียนแบบตามละครหลายเรื่องนะครับ ดูแล้วสบายใจ คิดว่าไม่อยากจะปิดบังตัวเองทำให้เครียดมากเกินไป”

เอ๋ คิดว่า “น่าจะเลียนแบบจากละครที่ดูนะครับ เพราะผมชอบตัวละครในเรื่องนี้มาก ไม่น่าจะแปลกอะไรนัก ถ้าจะแสดงออกให้เหมือนกับตัวละครดังกล่าว มีเยอะเยอะไปในสังคมบ้านเราที่เขาเป็นแบบนี้กันและเปิดเผย การเลียนแบบจากตัวละครเพราะจริง ๆ แล้วเท่าที่รู้มานะครับ นักแสดงหรือดารารายคนก็เป็นเกย์มีเยอะเยอะลงไป”

มด บอกว่า “ผมเองอยากจะแสดงออกและเลียนแบบเหมือนกับตัวละครมาก แต่คงต้องอีกระยะหนึ่ง เพราะยังไม่มั่นใจในตัวเองเท่าใดนัก กลัวทางบ้านจะรู้เข้าเพราะตลอดเวลาทุกวันนี้จะรู้กันในหมู่เพื่อนที่สนิทกันเท่านั้น แต่ก็ชอบบุคลิกลักษณะของตัวละครหลายเรื่องนะครับที่คิดจะเลียนแบบ”

โต้ง บอกว่า “ผมว่าตัวละครบางเรื่องเหมือนกับผมเองมากที่สุดเลยนะครับ โดยเฉพาะความรู้สึกนึกคิด ที่สื่อความหมายออกมา ดังนั้นอยากที่จะเลียนแบบบุคลิกลักษณะดังกล่าวว่าแบบไหนที่สังคมยอมรับได้หรือยอมรับไม่ได้ เพราะจะได้นำมาปรับตัวให้ถูกภายในสังคม”

กรณ์ ผมคิดว่า “ต้นแบบประเภทนี้ในละครมีให้เห็นมากมายครับ ถ้าเลียนแบบก็ไม่น่าจะเสียหายอะไรมากนัก เพราะสังคมสมัยนี้เขาเปิดเผยตัวเองกันมากขึ้นแล้วและยอมรับกันอย่างกว้างขวางอีกด้วย”

ประกอบ ผมคิดว่า “น่าจะเลียนแบบจากละครที่ดูนะครับ เพราะผมชอบตัวละครในเรื่องนี้มาก ไม่น่าจะแปลกอะไรนัก ถ้าจะแสดงออกให้เหมือนกับตัวละครดังกล่าว มีเยอะเยอะไปในสังคมบ้านเราที่เขาเป็นแบบนี้กันและเปิดเผย การเลียนแบบจากตัวละครเพราะจริง ๆ แล้วเท่าที่รู้มานะครับ นักแสดงหรือดารารายคนก็เป็นเกย์มีเยอะเยอะลงไป”

ลักษณะ บอกว่า “ผมเองอยากจะแสดงออกและเลียนแบบเหมือนกับตัวละครมาก แต่คงต้องอีกระยะหนึ่ง เพราะยังไม่มั่นใจในตัวเองเท่าใดนัก กลัวทางบ้านจะรู้เข้าเพราะตลอดเวลาทุกวันนี้จะรู้กัน

โอ้ ผมว่า “ตัวละครบางเรื่องเหมือนกับผมเองมากทีเดียวเลยครับ โดยเฉพาะความรู้สึกนึกคิดที่สื่อความหมายออกมา ดังนั้นอยากที่จะเลียนแบบบุคลิกลักษณะดังกล่าวว่าแบบไหนที่สังคมยอมรับได้หรือยอมรับไม่ได้ เพราะจะได้นำมาปรับตัวให้ถูกภายในสังคม”

แต่กลุ่มตัวอย่างชายบางคน (ร้อยละ 23) ไม่คิดจะเลียนแบบลักษณะการแสดงออกของตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายหลังจากที่ชมละครโทรทัศน์ที่น่าเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายเพราะว่า

1.การกระทำดังกล่าวไม่เหมาะสมกับตนเองและกลัวจะมีปัญหาเกี่ยวกับทางครอบครัวตามมา ตัวอย่างเช่น

เพชร บอกว่า “ผมกลัวที่บ้านจะว่าผมครับ ถ้าแสดงออกอะไรมามากมาย ทุกวันนี้ก็ถูกจับผิดอยู่แล้ว อึดอัดมากเลยครับ ยังไม่คิดจะบอกให้ใครรู้หรือเปิดเผยต่อสังคมทั้งนั้น เพราะยังต้องรักษาหน้าของครอบครัวอยู่”

ปอ บอกว่า “พ่อคุณ่าดู ไม่ชอบใจเลย ถ้าผมจะแสดงลักษณะกระตือรือร้นเหมือนผู้หญิง เคยถูกตีแทบตายเอากระโปรงของพี่มาใส่ แต่งหน้าทาปากด้วย วันนั้นยังจำติดตาเลยครับ ถูกจับมัดมือนัดเท้าเหมือนจนไม่มีชิ้นดี ยังจำได้ครับ”

เด่น บอกว่า “ที่บ้านผมไม่สนใจอยู่แล้วครับว่าจะเป็นอย่างอะไร เพราะที่ผ่านมามีต้องดิ้นรนใช้ชีวิตอยู่คนเดียวมาตลอด นาน ๆ จะกลับไปหาพวกเขาเสียที จะเปิดเผยหรือเลียนแบบคงไม่ใช่ประเด็นสำคัญเท่าใดนักสำหรับผม แต่ผมพยายามทำตัวให้เป็นตัวของตัวเองมากที่สุดครับ”

อ้วน บอกว่า “ชีวิตผมค่อนข้างจะอิสระมากเพราะออกมาอยู่โรงเรียนประจำและหอพักเรื่อยมาตั้งแต่เรียนแล้วครับ เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างจะตัดสินใจเองเกือบทุกอย่างและตลอดเวลาที่ผ่านมาชอบที่จะเป็นตัวของตัวเองมาก ไปไหนมาไหนไม่ค่อยจะสนใจใครมากนัก ส่วนเรื่องการดูละครแล้วจะเลียนแบบหรือไม่ นั่น คิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไร อยากเลียนแบบก็เอาแบบอย่างได้”

ภาพที่ 24

แสดงความพึงพอใจในการเลียนแบบพฤติกรรมชายรักร่วมเพศหลังจากชมละครโทรทัศน์

3.15 การตัดสินใจที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมหลังชมละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย

กลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 18 คน (ร้อยละ 60) พร้อมทั้งเปิดเผยตนเองให้สังคมได้รับรู้ทันที่ว่าตนเองมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายเพราะแน่ใจว่าเมื่อเปิดเผยแล้วตนเองจะสบายใจมากกว่าที่จะต้องปิดบังเอาไว้และทางครอบครัวก็สามารถยอมรับได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งเรื่องเหล่านี้ไม่น่าจะเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตและอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว (ดังภาพที่ 25)

จากการที่กลุ่มตัวอย่างดูละครโทรทัศน์แล้วคิดว่าจะเปิดเผยตนเองต่อสังคมเพราะว่ามีผลสืบเนื่องมาจาก

1. เนื่องจากรูปแบบสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างเอง เพราะส่วนใหญ่จะศึกษาในสถานศึกษาแบบสหศึกษา ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถคบหาสมาคมพูดคุยกับเพื่อนได้ทั้งชายและหญิง ตลอดจน

2. การพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ร่วมกันกับบิดา มารดา พี่ น้อง ซึ่งสามารถอยู่ร่วมกันกับคนในครอบครัวเดียวกันได้ เพราะไม่ได้ปิดบังว่าตนเองเป็นชายรักร่วมเพศและสามารถพูดคุยกับคนในครอบครัวได้อย่างอิสระในระดับหนึ่ง

3. ลักษณะของครอบครัวในวัยเด็กของกลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวมีบุตรเป็นชายล้วนมีลักษณะที่คล้ายกันคือ ขาดแบบอย่างของเพศชายที่จะเลียนแบบหรือเอาเป็นอย่าง เนื่องจากบิดาไม่ได้เป็นต้นแบบที่ดีในการปกครองคนในครอบครัวแต่จะมีอำนาจที่สุดภายในบ้าน คอยกดขี่ ห่มเหง รังแก มารดา ทำให้กลุ่มตัวอย่างชายบางคนเกลียดบิดา ทำให้เกิดความสงสารมารดาแล้วหันมาเลียนแบบมารดาแทน และกลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวมีบุตรเป็นหญิงล้วนโดยไม่นับรวมกลุ่มตัวอย่างชายเข้าไปด้วยพบลักษณะที่เหมือนกันคือ จะเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากเพศหญิง ซึ่งได้แก่ มารดา พี่สาว น้องสาว เพราะพวกเขาเหล่านี้จะมีความใกล้ชิดและสนิทสนมมาก ทำให้เกิดการซึมซับถึงพฤติกรรม การแสดงออกของเพศหญิง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างชายเปิดเผยตนเองว่ามีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้

อย่างเช่น โก้ บอกว่า “หลังจากคุณละครแล้ว ผมคิดว่าจะไม่ปิดบังความรู้สึกของตัวเองนะครับ เพราะเมื่อก่อนจะอึดอัดมาก แต่ปัจจุบันสังคมยอมรับกันมากขึ้น ไม่เห็นต้องกลัวอะไร ทางบ้านก็ยอมรับกันได้ในระดับหนึ่ง”

ลักษณะ บอกว่า “ที่บ้านของผมบอกว่าจะเป็นอะไรก็เป็นเถอะ แต่อย่าทำให้ใครเดือดร้อน ตอนแรกก็กลัว ๆ และลังเลอยู่มากกว่าจะทำอย่างไรดี เมื่อได้คุณละครหลายเรื่องก็คิดว่าไม่เห็นจะแปลกอะไรที่เราจะเปิดเผยตัวเองต่อสังคมว่าเราเป็นอะไร เพราะสังคมสมัยนี้เขาเปิดกว้างกันมากแล้วและยอมรับเรื่องเหล่านี้กันมากขึ้น”

เล็ก บอกว่า “ผมจะตัดสินใจทันทีเลยครับเพราะชีวิตเราเอง ไม่อยากให้ใครมาขีดเส้นและตีกรอบ บทบาทของตัวละครก็เป็นประเด็นหนึ่งที่ทำให้ผมรู้จักตนเองมากขึ้น ละครที่เราดูส่วนใหญ่ก็นำมาจากชีวิตจริงนั่นแหละ ผมว่าดีเสียอีกที่ทำละครประเภทนี้กันมากขึ้น เพราะจะทำให้พวกที่มีกรหลบ ๆ ซ่อน ๆ เข้าใจตัวเองในระดับหนึ่ง”

หยก คิดว่า “ผมไม่ต้องคิดอะไรมากเลยครับ พร้อมเสมออยู่แล้วกับการที่จะเปิดเผยตัวเองต่อสังคม ตอนแรกก็คิดว่ากลัว ๆ อยู่เหมือนกันว่าจะเป็นแบบไหน จะวางตัวอย่างไร ไม่ให้น่าเกลียดเพราะยังมีบางกลุ่มคนที่ยังรับไม่ได้ แต่เมื่อได้คุณละครแล้วสามารถตัดสินใจได้ในระดับหนึ่งครับ”

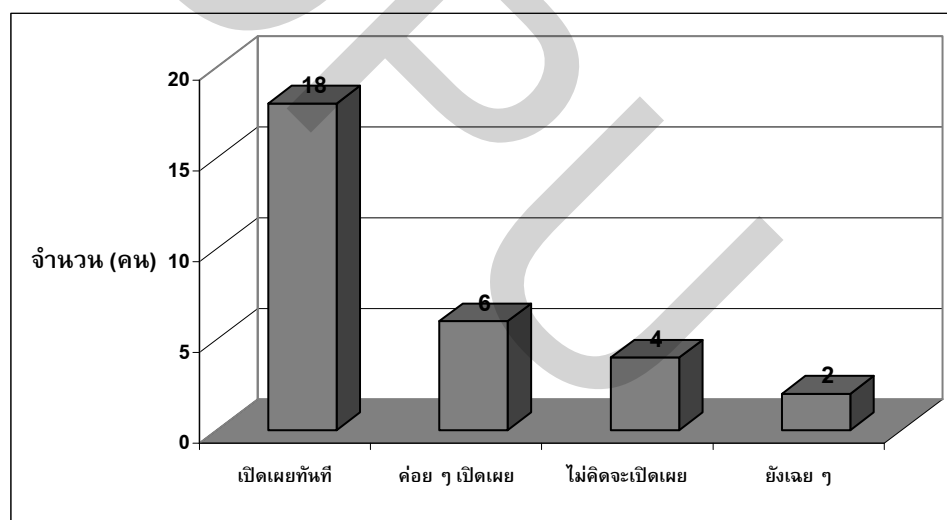

เอก บอกว่า “ผมจะเปิดเผยตนเองต่อสังคมอย่างแน่นอน เพราะที่บ้านไม่ว่าอะไรอยู่แล้ว อีกทั้งคุณแม่เป็นคนหัวสมัยใหม่ ยอมรับอะไรได้ง่าย เพราะตลอดเวลาไม่เคยทำอะไรให้เกิดความเสียหายต่อครอบครัวและบทบาทของกองทัพในละครทางบ้านก็ชอบมาก ถ้าผมจะมีพฤติกรรมแบบนี้”

เต๋ บอกว่า “ไม่เห็นจะแปลกอะไรเลย ถ้าจะเปิดเผยให้คนรอบข้างได้รับรู้ ในเมื่อเราไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อนและการเอาแบบอย่างจากแม่แบบที่เราพึงพอใจก็น่าจะทำให้เรารู้สึกสบายใจที่ไม่ต้องมาเก็บกดอยู่คนเดียวและสามารถมีใครเข้าใจเรสักคนหนึ่ง”

ภาพที่ 25

แสดงการตัดสินใจที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมหลังชมละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรม
รักร่วมเพศชาย

4.อิทธิพลของรายการละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเลียนแบบและการแสดงออกพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย

4.1 อิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการแต่งกาย

กลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 64) จะแสดงออกและเปิดเผยตนเองต่อสังคมว่ามีลักษณะเป็นชายรักร่วมเพศ โดยการใช้สีสันทันของเสื้อผ้าเป็นหลัก เพราะในปัจจุบันจะมีแฟชั่นการแต่งกายในรูปแบบนี้ค่อนข้างมากที่บ่งบอกถึงลักษณะของชายรักร่วมเพศหรือเกย์ (ดังภาพที่ 26) ด้วยเหตุผลที่ว่า

1.รูปแบบของสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแบบชายล้วน จะแสดงออกได้เพียงแค่การแต่งกาย ที่มีสีสันทัน ฉูดฉาดเท่านั้น ไม่สามารถที่จะเขียนคิ้วทาปากได้และแสดงตนว่าเป็นชายรักร่วมเพศได้เพราะจะกลายเป็นแะดำในหมู่เพื่อน ๆ ชายด้วยกันและถูกล้อเลียนซึ่งถ้ารู้ว่าเป็นชายรักร่วมเพศแล้วจะไม่คบหาสมาคมด้วย

2.จากการที่ได้รับรูปแบบการเผยแพร่จากสื่อต่าง ๆ ในเรื่องของเรื่องราว โลกทัศน์ ของชายรักร่วมเพศ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย สีสันทันของเสื้อผ้า ซึ่งปัจจุบันได้แพร่หลายมาก โดยเฉพาะดีวีซีเนอร์ที่เป็นเกย์จะเปิดเผยตัวกันมากขึ้นและนำผลงานของตนเองออกเผยแพร่ต่อสาธารณชนกันมาก ทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบได้เช่นกัน

อย่างเช่น ต้น บอกว่า “การแสดงออกของผมนั้นเน้นเลือกที่สีสันทันของเสื้อผ้ามากกว่าอย่างอื่นนะครับ เพราะในปัจจุบันแฟชั่นเสื้อผ้าของพวกเกย์มีให้เห็นอย่างเกลื่อนกราดมากมาย ใครจะเลือกยี่ห้อไหน สไตลไหนก็ได้ เพราะส่วนใหญ่จะเป็นแพทเทิร์นเดียวกัน”

โก้ บอกว่า “ผมจะใช้สีของเสื้อผ้ามากกว่าในการสื่อความหมายและแสดงออก เพราะเสื้อผ้าลักษณะนี้จะมีเอกลักษณ์ที่เด่นชัด ทั้งรูปแบบ การออกแบบ การตัดเย็บ ที่มีลักษณะเฉพาะและหาซื้อได้ตามร้านที่รู้จักกันในหมู่เกย์”

เอก บอกว่า “ผมเลือกที่จะเลียนแบบและแสดงออกโดยการใส่เสื้อผ้าที่มีสีสันทันฉูดฉาดมากกว่า เพราะอย่างน้อยก็คงคิดว่าการที่ต้องลุกขึ้นมาเขียนคิ้ว แต่งหน้า ทาปาก ทางครอบครัวของผมคงรับไม่ได้แน่นอนถ้าผมทำตัวเช่นนั้น”

โอ้ คิดว่า “ผมชอบใส่เสื้อผ้าที่ออกแบบให้กับบุคคลประเภทนี้อยู่แล้ว เพราะรู้สึกว่าเขาออกแบบจะเข้าใจในรสนิยมของพวกเพศที่สามเป็นอย่างดี อย่างน้อยการแสดงออกว่าเป็นเกย์เพียงแค่การแต่งตัวให้เขารู้ก็น่าจะเพียงพออยู่แล้ว ไม่ต้องถึงกับออกมาแปลงโฉมทั้งร่างกายหรอกครับ”

“กมล” บอกว่าผมชอบใส่เสื้อผ้าที่เก๋ออกแบบมากกว่า เพราะการแต่งกายในสมัยนี้ดูกันค่อนข้างง่ายว่าใครเป็นอย่างไร ผมชอบสังเกตคนที่มีความผิดปกติแบบนี้นะ โดยเฉพาะสีสันเสื้อผ้าจากตัวละครที่ใส่ เมื่อละครฉายก็จะตระเวนออกไปหาซื้อมาให้

“เต้า” เวลาดูละครนอกจากจะชอบดูบุคลิกลักษณะของตัวละครแล้ว ผมยังสังเกตเสื้อผ้าอีกด้วยว่าเป็นอย่างไร จะหาซื้อมาให้เหมือนกันเพราะคิดว่าเลียนแบบการแต่งตัวก็น่าจะพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องสำอางอะไรให้มากมายนักเพราะดูแล้วจะเวอร์เกินไป

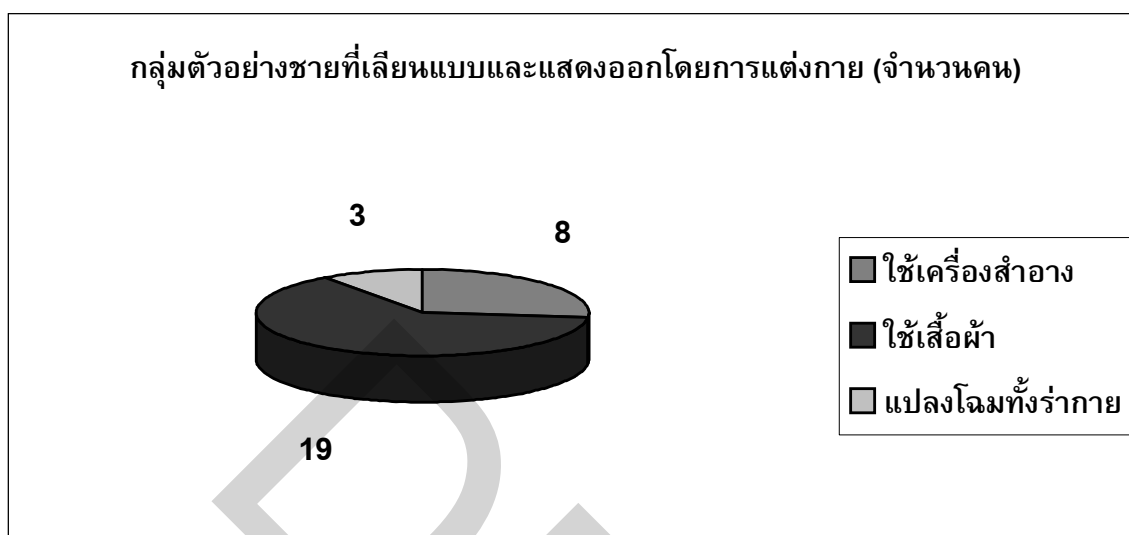
กลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 8 คน จะใช้เครื่องสำอาง ลิปสติก การเขียนคิ้ว การทำผมทรงแปลก ๆ ให้เป็นจุดเด่น ในการที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคม เป็นเพราะว่า

1.ตนเองเป็นบุตรชายคนเดียวในครอบครัวซึ่งจะแวดล้อมไปด้วยเพศหญิง ได้แก่ มารดา พี่สาว น้องสาว ทำให้เกิดการจะเลียนแบบเพศหญิง จะถูกจับแต่งตัวเหมือนผู้หญิง แต่งหน้า ทาปาก เขียนคิ้ว ทำให้เกิดความฝงใจ

2.บทบาททางเพศที่ตนเองได้รับเป็นฝ่ายถูกกระทำตลอดมา จนทำให้เกิดความฝงใจในการมีเพศสัมพันธ์แต่ละครั้งว่าตนเองต้องเป็นผู้หญิง ต้องแสดงออกในทุก ๆ อย่างที่เป็นผู้หญิง แม้กระทั่งการแต่งกาย

อย่างเช่น “เต้า” บอกว่าผมอยากแต่งเป็นผู้หญิงมาก แต่คงทำได้แค่เขียนคิ้ว ทาปาก ทำอะไรให้แปลก ๆ จากคนทั่ว ๆ ไป บางครั้งอยากจะแสดงออกมาให้ชัดเจนเลยนะครับว่าตัวเองเป็นอะไร ชอบอะไร

ภาพที่ 26
แสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการแต่งกาย

4.2 อิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการแสดงออกลักษณะท่าทาง

กลุ่มตัวอย่างชายจำนวน 19 คน (ร้อยละ 63) จะแสดงออกลักษณะท่าทางจากสีหน้าและสายตาที่ใช้ในการเมียงมอง เพราะส่วนใหญ่จะบอกว่าเลียนแบบมาจากการดูละครโทรทัศน์และสามารถสื่อความหมายออกมาได้ในระดับหนึ่งที่สามารถรับรู้กันได้ในกลุ่มคนเพศที่สาม แต่ก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างชายจำนวนหนึ่งที่จะแสดงออกในลักษณะกระตู่กระตึ่ง การใช้น้ำเสียง เพื่อที่จะให้รู้ว่าตนเองเป็นชายรักร่วมเพศ (ดังภาพที่ 27) เพราะว่า

1. นักแสดงหรือตัวละครชายนั้นสามารถแสดงได้เหมือนจริงมาก บางครั้งถ่ายทอดความรู้สึกออกมาทางสีหน้าและท่าทางได้สมจริงสมจัง

2. ลักษณะท่าทางที่ได้แสดงออกมาเหมือนกับตนเองมาก เพราะกลุ่มตัวอย่างบางคนรู้สึกเช่นนั้นว่าตัวละครบางตัวสามารถแสดงได้ดี

อย่างเช่น เพชร บอกว่า “การแสดงออกของผมคงจะใช้สีหน้าท่าทางในการมองผู้ชายมากกว่า ผมดูตัวอย่างจากละครโทรทัศน์หลายเรื่องนะครับ อย่างเช่นบทบาทของ “กองทัพ” ในเรื่องรักเล่ห์เพทุบาย ซึ่งผมชอบลักษณะของตัวละครมาก บุคลิกของเขาสื่อได้ดีว่าเป็นเกย์โดยไม่ต้อง วิตว้ายกระตู่ เหมือนตัวละครบางเรื่อง ซึ่งผมรับไม่ได้เลยครับ”

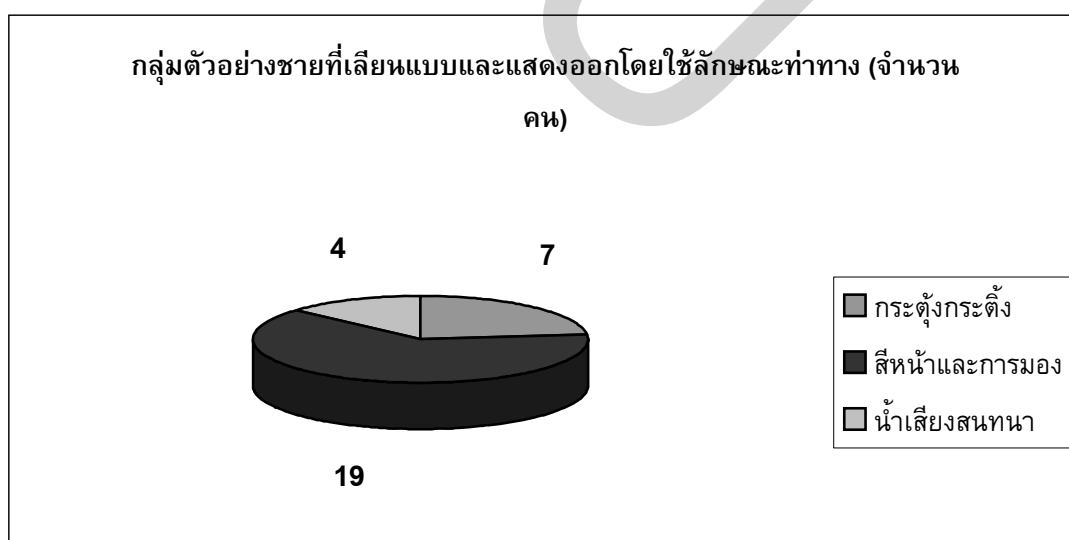
ต้น ผมว่า “คงจะทำอะไรได้ไปไม่มากกว่าการแสดงออกจากทางสีหน้าท่าทางนะครับ เพราะที่บ้านจะรับไม่ได้ในเรื่องนี้ แต่ผมก็มีต้นแบบนะครับอย่าง “บงการ” จากละครเรื่องไม้แปดก่า เขาแสดงเป็นผู้ชายที่เป็นเกย์แต่เก็บกดได้ดีนะครับ ชอบมากเพราะละครในเรื่องนี้เหมือนกับชีวิตผมมากทีเดียว”

หยก คิดว่า “ผมชอบสายตากรมองและสื่อความหมายของ “อัศนี” จากเรื่องเมืองมายาครับ เขาแสดงได้ดีมาก เก็บความรู้สึกได้ดี ชอบมาก ผมอยากที่จะมีบุคลิกลักษณะเหมือนตัวละครตัวนี้ เพราะปัจจุบันคนที่จะเป็นเกย์นั้นดูกันค่อนข้างง่ายมาก ไม่จำเป็นที่จะต้องแสดงตัวตนอะไรมากมายนัก ผมพอใจที่จะใช้สีหน้าท่าทางบ่งบอกว่าผมเป็นเกย์ก็พอแล้ว”

แจ๊ค ผมว่า “การที่เราจะเป็นแบบนี้ ไม่จำเป็นต้องไปประกาศให้ใครเขาทราบมากนัก ในการแต่งตัวให้เวอร์ แต่งหน้าให้ดูฉลาด ออกท่าทางกระตุงกระตึง เพียงแค่เก็บความรู้สึกไว้โดยการแสดงออกทางสีหน้า ท่าทางที่พอเหมาะพอควร ผมว่าตัวละครหลายเรื่องที่ผมดูแล้วชอบมากอย่างเช่น “ก้องทัฬห” จากรักเล่ห์เพทุบาย หรือ “โททวิช” และ “บงการ” จากไม้แปดก่า เขาก็แสดงได้ดีนะครับ ผมชอบทีเดียวแหละ”

ภาพที่ 27

แสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการแสดงออกลักษณะท่าทาง

4.3 อิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการตัดสินใจแปลงเพศและการใช้ชีวิตดูแลปกปิดม่อร่างกาย

กลุ่มตัวอย่างชายจำนวนมากถึง 25 คน (ร้อยละ 83) ที่จะไม่มีการตัดสินใจใด ๆ ทั้งสิ้นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกายของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจ โมน ใช้สารเคมี ตลอดจนการตัดสินใจที่จะแปลงเพศ (ดังภาพที่ 28) เพราะเหตุผลที่คล้ายกันคือ

1. ครอบครัวยังจะรับไม่ได้กับเรื่องแบบนี้เพราะคนในครอบครัวส่วนใหญ่ค่อนข้างจะคาดหวังไว้มากกับตนเองที่เป็นบุตรชายในครอบครัว

2. บทบาทพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างในการมีเพศสัมพันธ์จะเป็นแบบทั้งที่เป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับ ดังนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลงร่างกายใด ๆ ทั้งสิ้นเพื่อที่จะได้เปลี่ยนบทบาทในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่ของตนเอง

3. ลักษณะของชายในกลุ่มตัวอย่างพึงพอใจนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นแบบเพศชายที่มีลักษณะเป็นชายรักร่วมเพศเหมือนกันที่ไม่แสดงออก เพราะฉะนั้น จึงไม่มีเหตุผลหรือแรงจูงใจใด ๆ ทั้งสิ้นในการที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองหรือแม้แต่การตัดสินใจในการแปลงเพศ

อย่างเช่น มด บอกว่า “ผมจะไม่ทำการใด ๆ เด็ดขาดกับร่างกายของตนเอง เพราะคิดว่าไม่มีความจำเป็นแต่อย่างใด เป็นแบบนี้ก็มีความสุขอยู่แล้ว เพราะการแปลงเพศน่าจะเป็นทางเลือกสำหรับคนบางคนเท่านั้น แต่สำหรับตัวผมไม่ใช่แน่นอนครับ”

โด่ง บอกว่า “ผมไม่คิดแปลงเพศหรอกครับ สรีระร่างกายของผมไม่เอื้ออำนวย เพราะถ้าทำออกมาแล้วคงจะไม่สวยเหมือนที่เขาทำ ๆ กัน เพียงแต่ผมมีจิตใจที่ชอบผู้ชายเท่านั้นเอง ไม่ได้อยากจะเป็นผู้หญิง ผมเป็นแบบนี้ก็มีความสุขอยู่แล้วครับ”

ต้อง ผมว่า “การแปลงเพศหรือเสริมแต่งใด ๆ ให้กับร่างกาย คิดว่าคงจะไม่มีมีความสุขเท่ากับของเดิมที่มีอยู่แล้ว ไม่คิดเลยที่จะทำในชีวิตนี้ กลัวความผิดพลาดของหมอด้วยครับ เพราะยังไม่ค่อยเชื่อฝีมือหมอบ้านเราเท่าใดนัก”

กรณ์ บอกว่า “การที่จะตัดสินใจแปลงเพศนั้น ผมไม่เคยคิดเลยครับ เพราะความสุขของผมไม่ได้อยู่ที่สรีระร่างกายที่เหมือนผู้หญิง แต่อยู่ที่จิตใจที่เป็นแบบนี้มากกว่าและทางบ้านคงจะรับกับเรื่องแบบนี้ไม่ได้เช่นกัน”

วิทย์ เล่าว่า “แม่ของผมคงจะรับไม่ได้ ถ้าผมต้องแปลงเพศ แม่จะพูดตลอดเวลาจะรับว่าจะเป็นอย่างไรก็ได้ แต่อย่าทำเรื่องแบบนี้ในครอบครัวของเรา ซึ่งผมจะเห็นด้วยกับแม่ หากคิดที่แปลงเพศแล้วปัญหาต่าง ๆ จะตามมาอย่างมากมาย”

เอ่ ผมคิดว่า “ไม่เหมาะสมสำหรับตัวเอง เพราะไม่ต้องการที่มีสรีระที่เหมือนผู้หญิงแต่อย่างใด เพียงแต่มีจิตใจที่ชอบผู้ชายเท่านั้น แต่ไม่ยากที่จะเหมือนผู้หญิงทั้งหมด ผมอยากมีร่างกายมีร่างกายที่เป็นชายมากกว่าเป็นหญิงครับ”

แต่ก็มีกลุ่มตัวอย่างชายเพียงไม่กี่คน (ร้อยละ 16) ยังต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงร่างกายของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการฉีดฮอร์โมนหรือการตัดสรีระในการแปลงเพศซึ่งมีเพียง 5 รายเท่านั้น ซึ่งมีสาเหตุมาจาก

1. การที่กลุ่มตัวอย่างขาดแบบอย่างที่ดีจากเพศชายในการปลูกฝัง อบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กคือต้นแบบที่เป็นบิดา

2. กลุ่มตัวอย่างเกลียดบิดาของตนเอง เกิดความฝังใจมาจากการที่ได้เห็นบิดาของตัวเองทုปตี ดำว่ามารดาตนเอง

3. จากการที่ตนเองเป็นบุตรชายเพียงคนเดียวภายในบ้าน ซึ่งแวดล้อมไปด้วยเพศหญิง ได้แก่ มารดา พี่สาว น้องสาว ทำให้เกิดจิตใจเอนเอียงที่จะเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศแบบผู้หญิงทุกอย่าง

4. บทบาททางเพศที่มีพฤติกรรมเป็นฝ่ายรับหรือฝ่ายถูกกระทำ จนทำให้เกิดความฝังใจในการมีเพศสัมพันธ์ว่าตนเองต้องเป็นผู้หญิงตลอดเวลา

อย่างเช่น กมล บอกว่า “ผมเองอยากที่จะเป็นผู้หญิงมากครับ เพราะรู้สึกว่าคุณอยากเป็นผู้หญิงตั้งแต่จำความได้ พี่สาวชอบจับใส่กระโปรง เวลาซื้อเครื่องสำอางมาใหม่ ๆ ชอบจับผมแต่งหน้าทาปาก แล้วผมว่าผมสวยเหมือนผู้หญิง”

ปอ เล่าว่า “ผมเองเกลียดพ่อมาก เวลาที่เห็นพ่อทูปตีแม่จะรู้สึกเจ็บแทนแม่ทุกครั้ง ไม่อยากเกิดเป็นผู้ชายเลย เคยคิดหลายครั้งนะครับที่จะฆ่าตัวตายแต่สงสารแม่ ถ้าเกิดชาติหน้าได้จะขอเกิดเป็นผู้หญิงไม่ขอเกิดเป็นผู้ชาย แม้ทุกวันนี้ถ้ามีเงินผมก็จะขอไปแปลงเพศใช้ชีวิตให้อิสระ”

ภาพที่ 28

แสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการตัดสินใจแปลงเพศและการใช้วัตถุแปลกปลอมต่อร่างกาย

4.4 อิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการรวมกลุ่มหรือสังสรรค์กัน

จากภาพที่ 29 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) คิดว่าจะรวมกลุ่มกันหรือสังสรรค์เพื่อการสนทนากันเฉพาะกลุ่ม เป็นการสำรวจความจริงในชีวิต หาทางออกในการปลดปล่อย เพื่อที่จะระบายและพูดคุยในเรื่องเดียวกันอย่างสบายอกสบายใจ เพราะกลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่มีลักษณะที่คล้ายกันคือ

1. ลักษณะของครอบครัวจะอยู่รวมกันเป็นครอบครัวใหญ่ ซึ่งไม่สามารถที่จะแสดงออกอะไรได้มากมายนักเพราะยังต้องแสร้งบุคลิกภายในครอบครัวอยู่ ดังนั้นเมื่อมีโอกาสได้อยู่ในกลุ่มเพื่อนฝูงหรือชายรักร่วมเพศด้วยกันก็พร้อมเสมอที่จะเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริง เพื่อเป็นการปลดปล่อยความรู้สึกที่เก็บกดเอาไว้

2.สถานศึกษาที่เป็นขยลัวนของกลุ่มตัวอย่าง จะมีเพื่ณขยที่เป็นแบบร้กร่วมเพศที่ไม่เป็ดเผยรวมกันอยู่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งสามารถพูดคุยกััน ปรีกษาหำหรือถึงปัญหำต้ง ๆ อย่างเข้ำอกเข้ำใจได้ในระดับหนึ่ง แต่ไม่สมำารถที่จะแสดงตนว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทงเพศออกมำอย่างชัดเจนว่ำเป็นขยร้กร่วมเพศได้เพราะจะถูกลงและล้ยเล็ยจกเพื่ณขยส่วนใหญ่ ซึ่งถ้ำรู้ว่ำเป็นขยร้กร่วมเพศแล้วจะไม่คบหำสมำคมด้วย ทำให้อัต้องมีการรวมกลุ่มกันหรือสังสรค้กันเมื่อมีโอกำส

3.การที่บิดำและมารดำไม่ค้อยมีเวลำในการอบรมเล็ยงดูบุตรเท่ำใดน้ก ทำให้อัไม่มีที่ปรีกษาหำหรือในเรื่งต้ง ๆ โดยเฉพาะในเรื่งการที่จ้ตัดสินใจเป็ดเผยตนเองต่อสังคมว่ำเป็นขยร้กร่วมเพศก็จ้ปรีกษำกับเพื่ณสนิทมำกกว่ำบุคคลภำยในครอบครัวของตนเอง ต้งนั้นโอกำสของการรวมกลุ่มสังสรค้จ้มีมำก

ตัวอย่างเช่น เคน บอคว่ำ “ผมจะใช้เวลาว่าง ๆ อยู่กับเพื่ณที่เป็นเก็ยเล็ยเป็นส่วนใหญ่ เพราะเวลำเรำพูดคุยกัันมีความรู้สึกว่ำเหมือนจะมีคนเข้ำใจเรำมำกขึ้น ไม่ต้องคอยระวังว่ำใครเขำจะคิดอย่างไรกับเรำ หรือมองเรำในแง่ลบ”

ยุทธ บอคว่ำ “ผมจะสังสรค้กับเพื่ณทุกศุกร์ เสำร์ สนุกสนำนมำก ผมจะเท็ยวำร์ เท็ยวำฝับของคนประเกทนี้เพราะเรำไม่ต้องระเวดระวังอะไรมำกมำย จะพูดจะคิดอะไรค้ณขำงที่จ้เอ็สระมำกเลยคร้บ”

เล็ก คิดว่ำ “มันคลำยเหงำได้เนะ เพราะชีวิตของพวกเก็ยค้ณขำงทรหมำนมำก ไม่มีใครจะมำเข้ำใจเรำเท่ำกับพวกเดียวกันที่เป็นแบบนี้ จะน้ดเจอเพื่ณทุก ๆ เดือน มีเรื่งเม้วที่แตกตลอดเวลำ รู้สึกว่ำได้ระบำยควำมค้บข้องใจหรือปัญหำที่เจอมำ”

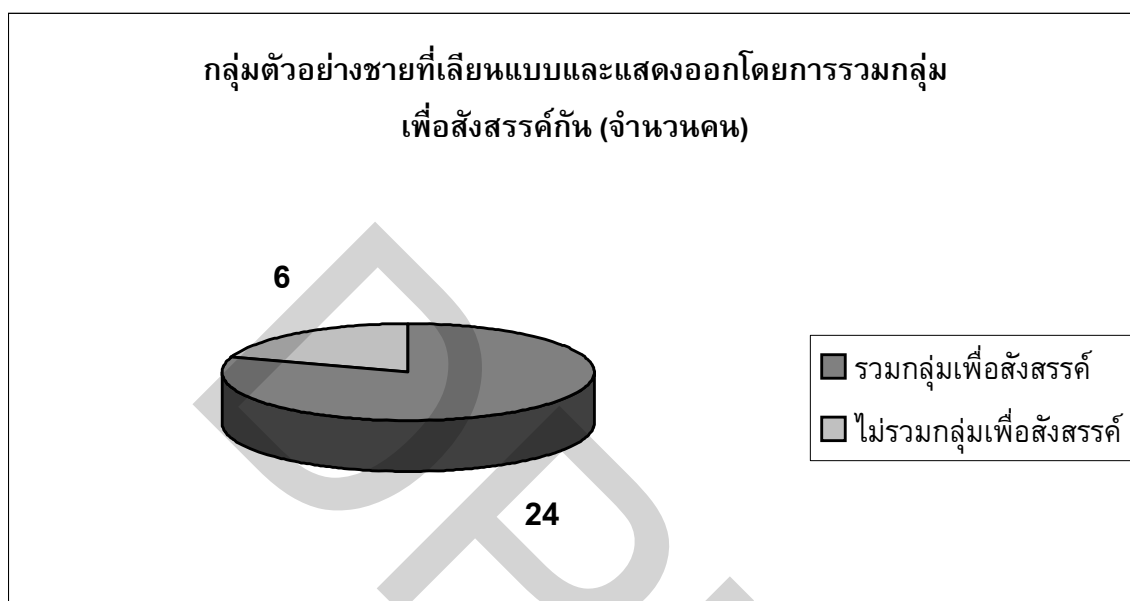
เก่ง บอคว่ำ “ต้องเจอเพื่ณ ๆ ตลอดในกลุ่ม 3-4 คน ถ้ำไม่ได้เจอกัันหรือระบำยเรื่งปัญหำผู้ขยที่เจอคงอกแตกคยแ่นอน เพราะเรำที่ไม่สมำารถจะคุยเรื่งแบบนี้ให้กับทงบ้ำนรับรู้ได้ เขำคงจะไม่เข้ำใจเรำหลอก”

แจ้ค ผมว่ำ “ผมจะคุยกับพี่สำวและเพื่ณพี่สำวที่เป็นเก็ย 2- 3 คน เพราะพวกเขาจะเข้ำใจเรำมำก พี่สำวค้ณขำงห้วงผมมำกจะให้ค้ำปรีกษำตลอดเวลำ จะไปไหนมำไหนก็จ้ไปกับเพื่ณ ๆ ของพี่เขำตลอด”

ประกอบ บอคว่ำ “ผมจะต้องรวมตัวกันกับเพื่ณ ๆ ทุกอำทิตย์ ไม่เช่นนั้นอึดอึดมำก ได้พูดได้คุยและปลดคปล้อยอำรณ้บ้ำง ไม่เช่นนั้นอกแตกคยแ่นอน เรื่งแบบนี้ใครจะมำเข้ำใจและเห็นใจเรำมำกกว่ำตัวเรำเอง และเพื่ณฝูงรอบขำงที่สนิทกัน เพราะทงบ้ำนจะไม่มีเวลำมำให้ค้ำปรีกษำใด ๆ ทั้งสิ้น”

ภาพที่ 29

แสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการรวมกลุ่มหรือสังสรรค์กัน

4.5 อิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการรวมกลุ่มเพื่อแสวงหาผู้ชาย

จากภาพที่ 30 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายไม่มีความแตกต่างกันเท่าใดนักที่จะมีการรวมกลุ่มกันหรือไม่รวมกลุ่มกันในการแสวงหาผู้ชายเพื่อความสุขของตนเอง เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ปัจจัยสำคัญเท่าใดนักต่อการระบายความรู้สึกของตนเองในเรื่องผู้ชาย แต่บางคนก็อ้างที่จะแสวงหาผู้ชายตลอดเวลาเพื่อชดเชยสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตและถือว่าเป็นกำไรของชีวิต ตัวอย่างเช่น

เอก บอกว่า “ผมกับเพื่อน ๆ ที่เป็นแบบเดียวกันด้วยกัน จะหาความสุขด้วยการเที่ยวบาร์ เกย์ทุกสุดสัปดาห์ จะเที่ยวกันเป็นกลุ่ม ๆ เพื่อหาความสุขทางเพศ เพราะคิดว่ามันเป็นการปลดปล่อยอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่ได้ทำให้ใครเขาเดือดร้อน เพราะเราก็เที่ยวอยู่ในขอบเขตของเรา”

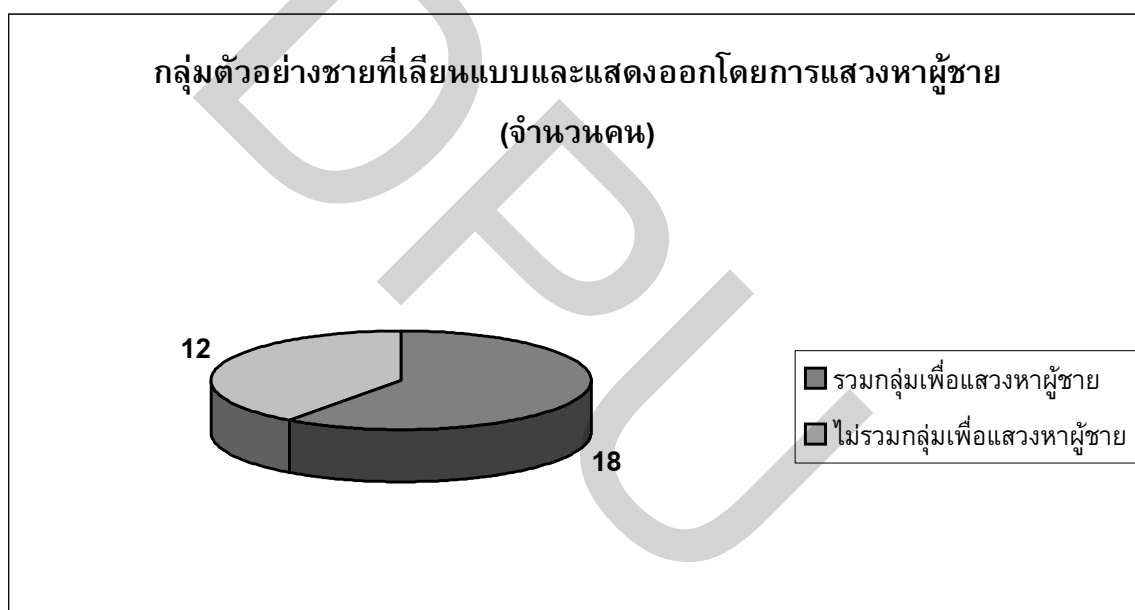
เล็ก บอกว่า “เรื่องเที่ยวผู้ชายนะเหอครับ เป็นเรื่องปกติอย่างมากในปัจจุบัน เพราะสมัยนี้เขาเปิดเผยกันออกจะตายไป ไม่เห็นต้องแคร์ใครเลย แต่ในกลุ่มของผมเวลาเที่ยวจะเตือนกันตลอดเวลาในเรื่องของความปลอดภัย”

กมล เล่าว่า “ผมชอบออกค่าผู้ชายนะครับ สนุกดี จะไปกันเป็นกลุ่ม ๆ กรี๊ดกราด ตาม อัยาศัย ไม่เห็นต้องอายใครเลย จะมีความสุขมาก ออกเที่ยวกันแทบทุกคืนเลยครับ ชีวิตนี้ต้องใช้ให้คุ้ม แต่เราก็ระมัดระวังตัวกันนะ”

อ้วน บอกว่า “ผมจะนั่งรวมกลุ่มกันกับเพื่อน ๆ ที่เป็นแบบนี้ จะเฝ้าทำเรื่องผู้ชายตลอด เพราะว่าเป็นรสชาติอีกอย่างหนึ่งของชีวิต ก็มีเที่ยวบ้างผู้ชาย บางที่ยังเจอคารา นักแสดงที่เข้ามาเที่ยวกันแบบนี้”

ภาพที่ 30

แสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการรวมกลุ่มเพื่อแสวงหาผู้ชาย

4.6 อิทธิพลของละครโทรทัศน์ต่อการแสดงละครบทบาทเพศหญิง

กลุ่มตัวอย่างชายเกินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 73) ไม่มีความคิดที่จะสวมบทบาททางด้านการแสดงออกในลักษณะของตัวละครที่เป็นเพศหญิงเลย เพราะไม่ชอบที่จะแสดงลักษณะกระตุงกระตึ่งเหมือนผู้หญิงเท่าใดนัก (ดังภาพที่ 31) เพราะเหตุผลที่เหมือนกันคือ

1. พฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบฝ่ายกระทำและฝ่ายถูกกระทำ ซึ่งไม่อยากจะออกมาแสดงอะไรที่เปิดเผยตนเองมากนัก

2.กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ยากที่จะเปิดเผยตนเองมากนักให้สังคมได้รับทราบ แต่สำหรับครอบครัวก็เป็นอันรู้กัน ดังนั้นคงจะแค่ครอบครัวอยู่บ้างไม่ยากให้ทางบ้านต้องเสียใจหรืออับอาย

3.กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในสถานศึกษาที่เป็นชายล้วนนั้น จะต้องไม่แสดงตนว่าเป็นชายรักร่วมเพศและแสดงออกมาอย่างชัดเจนเพราะจะถูกล้อเลียนจากเพื่อน ๆ ดังนั้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศจะต้องปกปิดตนเองในระดับหนึ่งและไม่ยากที่จะแสดงออกทางด้านการแสดงใด ๆ ทั้งสิ้น

อย่างเช่น โฉง บอกว่า “ผมเกลียดมากที่ต้องแสดงออกกระตุงกระตึงเหมือนผู้หญิง โดยเฉพาะเวลาแสดงละครหรือร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียน จะถูกเสนอชื่อให้เล่นเป็นผู้หญิงอยู่เรื่อยเลย หรืออาจจะเป็นเพราะว่าผมมีหน้าตาที่ขาวสะอาด เกลี้ยงเกลา ผิวสวยเหมือนผู้หญิงก็ได้นะ แต่ผมจะปฏิเสธทุกครั้ง”

ส่วน ลักษณ์ บอกว่า “อาจารย์ชอบให้เล่นเป็นตัวนางตลอด เพราะเพื่อน ๆ ในห้องจะเสนอชื่อให้เล่น ผมจะขอตัวทุกครั้งเพราะไม่อยากให้ใครรู้ว่าผมเป็นแบบนี้ บางครั้งก็อายเขากลัวถูกล้อว่าเป็นตุ๊ด เป็นกะเทย”

วิทย์ บอกว่า “จะให้ผมเล่นละครที่แสดงออกเป็นตัวตุ๊ด เป็นเกย์ ผมไม่เอาเลยครับ เพราะกลัวทางบ้านจะรู้และเกิดเรื่องแน่ ๆ ที่บ้านค่อนข้างจะซีเรียสและรับไม่ได้กับเรื่องประเภทนี้แน่นอน เคยแต่งตัวแบบที่เกย์เขาแต่งกันครั้งหนึ่ง เชื้อใหม่ครับที่บ้านเกือบแตก พ่อรับไม่ได้ ถูกตีเกือบตาย เช็ดตั้งแต่บัดนั้นเลย”

แต่ก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างชายหลายคน (ร้อยละ 27) ที่ต้องการแสดงละครในบทบาทของเพศหญิง เพราะต้องการปลดปล่อยความรู้สึกที่เก็บกดไว้ภายในร่างกายออกมาเพราะว่า

1.บุคคลภายในบ้านจะแวดล้อมไปด้วยเพศหญิง ได้แก่ มารดา พี่สาว น้องสาว ซึ่งตนเองเป็นผู้ชายคนเดียว ทำให้เกิดการจะเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศแบบผู้หญิงทุก ๆ อย่าง

2.จากการฝังใจในบทบาททางเพศที่ตนเองเป็นฝ่ายถูกกระทำ จนทำให้เกิดความฝังใจในการมีเพศสัมพันธ์ว่าตนเองต้องเป็นผู้หญิงตลอดเวลา

3.ไม่มีต้นแบบในการปลูกฝังที่เป็นเพศชายเพราะบิดาได้เสียชีวิตต้องอยู่กับมารดาตลอดเวลา

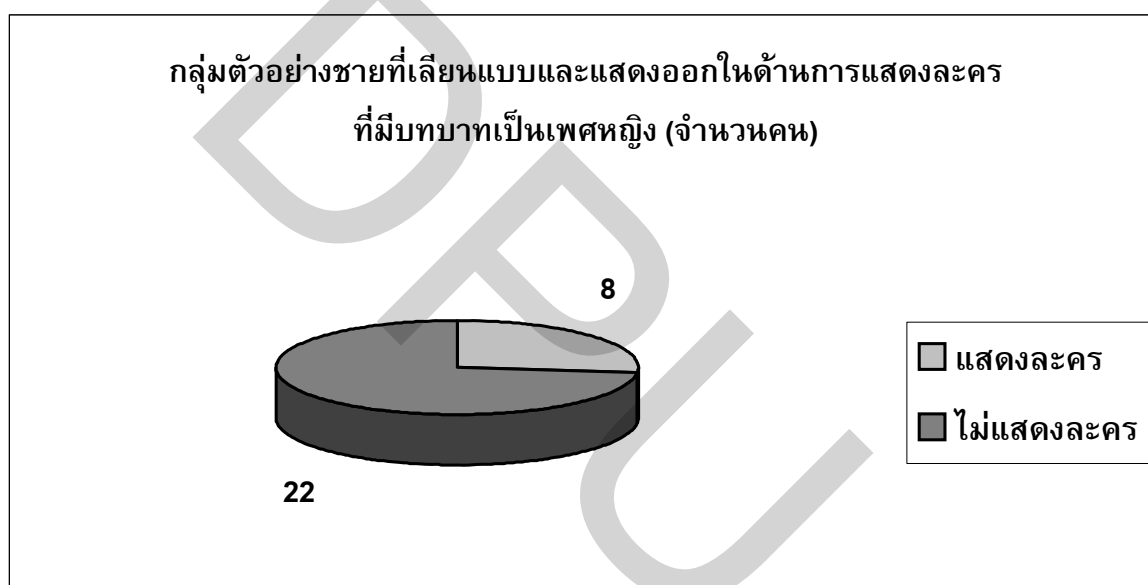
4.การอบรมเลี้ยงดูที่เข้มงวดจากมารดาเพราะว่าเป็นคนที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุดภายในครอบครัว ซึ่งบิดาจะอยู่ภายใต้บังคับบัญชา

อย่างเช่น กมล บอกว่า “ที่มหาวิทยาลัยจะมีกิจกรรมที่เป็นเรื่องราวกับร้องรำทำเพลงบ่อยมาก ผมจะต้องถูกเพื่อน ๆ ในคณะให้เล่นบทที่กระตุงกระตึง ซึ่งบางครั้งก็ไม่สามารถขัดได้ จำยอมต้องเล่น

ปอ บอกว่า “อยากแต่งหญิงมานานแล้วครับ ถ้ามีโอกาสก็จะไม่ปล่อยให้หลุดมือไป โดยเฉพาะการแสดงของมหาวิทยาลัย จะขออาสาแสดงเป็นผู้หญิงตลอดเพราะอยากใส่ชุดสวย ๆ อยากแต่งหน้าทาปาก ไม่อายนะครับ พอได้แต่งเป็นผู้หญิงแล้วรู้สึกที่ตัวเองมีความสุขมาก”

ภาพที่ 31

แสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการแสดงละครในบทบาทเพศหญิง

4.7 อิทธิพลของละครโทรทัศน์ต่อการแสดงออกด้านการเป็นผู้นำเชียร์กีฬา

จากภาพที่ 32 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างชายไม่คิดที่จะแสดงออกในด้านการเป็นผู้นำเชียร์กีฬาเกินครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 70) เพราะไม่ชอบที่จะแสดงออกในลักษณะกระตือรือร้นเหมือนผู้หญิงที่เป็นเชียร์ลีดเดอร์ ซึ่งมีลักษณะร่วมที่คล้ายกันกับเหตุผลจากข้อ 4.6 คือ

1.บทบาทพฤติกรรมในการมีเพศสัมพันธ์นั้นจะเป็นทั้งฝ่ายกระทำและฝ่ายถูกกระทำ ซึ่งไม่อยากจะแสดงออกอะไรให้เปิดเผยตนเองมากนัก

2.กลุ่มตัวอย่างชายไม่อยากจะเปิดเผยตนเองให้สังคมได้รับทราบ แต่สำหรับครอบครัวก็เป็นอันรู้กัน ดังนั้นจึงต้องแคร่ครอบครัวอยู่บ้างเพราะไม่อยากจะให้ทางบ้านต้องเสียใจหรืออับอาย

3. กลุ่มตัวอย่างชายบางคนที่อยู่ในสถานศึกษาชายล้วน จะต้องไม่แสดงตนว่าเป็นชายรักร่วมเพศและแสดงออกอย่างชัดเจน เพราะจะทำให้ถูกล้อเลียนจากเพื่อน ๆ ดังนั้น ทำให้ต้องปกปิดตนเองในระดับหนึ่ง และไม่ยากที่จะแสดงออกทางด้านการแสดงใจ ๆ ทั้งนี้

อย่างเช่น หยก บอกว่า “ผมไม่ชอบกระโดดโลดเต้น เชียร์กีฬาอะไรทั้งนั้น ผมไม่เอาเลยรับชอบดูอยู่ห่าง ๆ มากกว่า เพราะไม่ชอบแสดงออกเหมือนผู้หญิงที่ต้องแต่งหน้าทาปาก ยกไม้ยกมือทำท่าทางกรีดกราย เต็มไปเต๋นมา”

ส่วน อ้วน บอกว่า “เคยลงไปเป็นเชียร์ลีดเดอร์ให้โรงเรียนครั้งหนึ่ง ต้องแต่งหน้าทาปากด้วย วันนั้นแม่มาเห็นที่โรงเรียนพอลกลับบ้าน ไปถูกสวดยกใหญ่ ห้ามเด็ดขาดไม่ให้ทำอย่างนั้นเพราะทางบ้านรับไม่ได้กับพวกกะเทย เพราะแม่ผมฝังใจเรื่องที่พ่อหนีไปอยู่กับผู้ชายด้วยกัน ตั้งแต่นั้นมาผมก็ไม่คิดจะทำอะไรที่เป็นแบบนี้อีก”

วิทย์ บอกว่า “ผมไม่คิดเลยที่จะเป็นเชียร์ลีดเดอร์เพราะพี่ชายขู่ไว้ ถ้ารู้จะไปกระโดดโลดเต้น แต่งตัวเป็นผู้หญิง ท่าทางไม่เป็นแมน จะถูกรังแกตลอด เพราะที่บ้านมีพี่น้องเป็นผู้ชายหมดก็เลยกลัวเขามากและแม่ก็จะตามใจพี่ชายอีกด้วย”

เด่น บอกว่า “ผมรับไม่ได้เลยกับการที่ต้องไปกระโดดโลดเต้นเป็นเชียร์ลีดเดอร์ เพราะอายุคนเขา กลัวถูกว่าเป็นกะเทย เพราะทุกวันนี้คนรอบข้างก็ว่าผมอยู่แล้วว่าหน้าตากระเดียดไปทางผู้หญิงมาก ก็เลยกลัวคนเขาจะรู้ว่าผมเป็นเกย์ ไม่อยากที่จะให้ใครรู้ทั้งนั้น”

แต่ยังมีกลุ่มตัวอย่างชายบางคน (ร้อยละ 30) ที่ยังต้องการแสดงออกในการเชียร์กีฬาในบทบาทของเพศหญิง เพราะต้องการแสดงออกถึงความรู้สึกแท้จริงที่เก็บกดไว้ภายในร่างกาย เหตุผลเพราะว่า

1. สภาพแวดล้อมภายในบ้านประกอบไปด้วยเพศหญิง ได้แก่ มารดา พี่สาว น้องสาว ซึ่งตนเองเป็นผู้ชายคนเดียว จึงทำให้เกิดการจะเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศแบบผู้หญิงในทุก ๆ อย่างตามมา

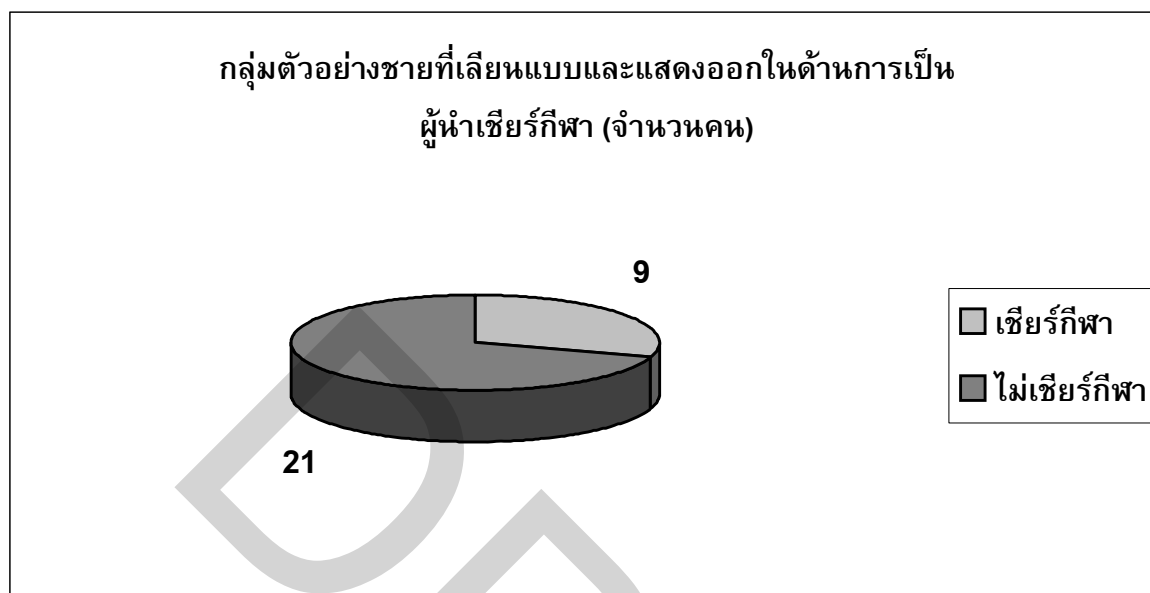
2. เกิดจากการที่ฝังใจในบทบาททางเพศครั้งแรกที่ตนเองเป็นฝ่ายถูกกระทำ จนทำให้เกิดความฝังใจในการมีเพศสัมพันธ์ว่าตนเองต้องเป็นเพศหญิงตลอดเวลา

3. ต้นแบบในการปลูกฝังที่เป็นเพศชายไม่มีเพราะบิดาได้เสียชีวิตต้องอยู่กับมารดาตลอดเวลาหรือบิดาทำร้ายมารดาของตนเองจึงเกิดความฝังใจ

4. ถูกอบรมและเลี้ยงดูที่เข้มงวดจากมารดาเพราะมีบทบาทสำคัญมากที่สุดภายในครอบครัว ซึ่งบิดาจะอยู่ภายใต้บังคับบัญชาหรือบิดาเสียชีวิตไปแล้ว

ภาพที่ 32

แสดงอิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อการแสดงออกด้านการเป็นผู้นำเชียร์กีฬา

ผลการศึกษาจำแนกลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้บ่งชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการแสดงออกของกลุ่มตัวอย่างชายหลังจากชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศชาย ดังนี้

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมการแสดงออกจำแนกตามอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	พฤติกรรมแสดงออกที่เปลี่ยนแปลง (%)	พฤติกรรมแสดงออกที่ไม่เปลี่ยนแปลง (%)
15 – 16	69	31
17 – 18	76	24
19 – 20	87	13
21 – 22	79	21

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	พฤติกรรม แสดงออกที่ เปลี่ยนแปลง (%)	พฤติกรรม แสดงออกที่ไม่ เปลี่ยนแปลง (%)
มัธยมศึกษาตอนต้น	49	51
มัธยมศึกษาตอนปลาย	67	33
ปริญญาตรี	89	11

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก
จำแนกตามรูปแบบสถานศึกษา

รูปแบบสถานศึกษา	พฤติกรรม แสดงออกที่ เปลี่ยนแปลง (%)	พฤติกรรมแสดง ออกที่ไม่เปลี่ยนแปลง (%)
สถานศึกษาแบบชายล้วน	35	65
สถานศึกษาแบบสหศึกษา	88	12

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก
จำแนกตามลักษณะที่พักอาศัย

ลักษณะที่พักอาศัยปัจจุบัน	พฤติกรรม แสดงออกที่ เปลี่ยนแปลง (%)	พฤติกรรม แสดงออกที่ไม่ เปลี่ยนแปลง (%)

บิดา – มารดา	27	73
ญาติ	35	65
หอพัก	76	24

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก
จำแนกตามลักษณะครอบครัว

ลักษณะครอบครัว	พฤติกรรม แสดงออกที่ เปลี่ยนแปลง (%)	พฤติกรรม แสดงออกที่ไม่ เปลี่ยนแปลง (%)
ชายล้วน	47	53
หญิงล้วน	94	6
ทั้งชายและหญิง	56	44

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนร้อยละกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก
จำแนกตามสถานภาพบิดามารดา

สถานภาพของบิดา – มารดา	พฤติกรรม แสดงออกที่ เปลี่ยนแปลง (%)	พฤติกรรม แสดงออกที่ไม่ เปลี่ยนแปลง (%)
อยู่ด้วยกัน	38	62
ม่าย	66	34
แยกทาง	75	25
หย่าร้าง	82	18

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนร้อยละกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก
จำแนกตามระดับการศึกษาบิดา

ระดับการศึกษาของบิดา	พฤติกรรมที่แสดงออกที่เปลี่ยนแปลง (%)	พฤติกรรมที่ไม่แสดงออกที่เปลี่ยนแปลง (%)
ประถมศึกษา	62	38
มัธยมศึกษาตอนต้น	59	41
มัธยมศึกษาตอนปลาย	55	45
อนุปริญญา	57	43
ปริญญาตรี	52	48
สูงกว่าปริญญาตรี	47	53

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนร้อยละกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก
จำแนกตามระดับการศึกษามารดา

ระดับการศึกษาของมารดา	พฤติกรรมที่แสดงออกที่เปลี่ยนแปลง (%)	พฤติกรรมที่ไม่แสดงออกที่เปลี่ยนแปลง (%)
ประถมศึกษา	37	63
มัธยมศึกษาตอนต้น	41	59

มัธยมศึกษาตอนปลาย	46	54
อนุปริญญา	45	55
ปริญญาตรี	65	35
สูงกว่าปริญญาตรี	78	22

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนร้อยละกลุ่มตัวอย่างชายที่มีพฤติกรรมแสดงออก
จำแนกตามรายได้รวมบิดามารดา

รายได้รวมเฉลี่ยบิดามารดา (บาท)	พฤติกรรม แสดงออกที่ เปลี่ยนแปลง (%)	พฤติกรรม แสดงออกที่ไม่ เปลี่ยนแปลง (%)
7,000 – 8,000	78	22
8,001 – 9,000	72	28
9,001 – 10,000	65	35
10,001 – 20,000	63	37
20,001 – 30,000	49	51
30,001 – 40,000	47	53
40,001 – 50,000	48	52

จากทัศนะของ ดร.นรินทร์ กรินชัย นักจิตวิทยา สถาบันจิตวิทยาออนไลน์ และคุณทศาริกา ธิดาพิศย์ ผู้จัดละครโทรทัศน์ทางช่อง 3 ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมเลียนแบบรักร่วมเพศ ดังนี้

1. การเลี้ยงดูจากครอบครัวเป็นส่วนสำคัญที่จะผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบในลักษณะรักร่วมเพศได้

2. สื่อไม่ได้มีส่วนทำให้กลุ่มตัวอย่างชายเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่สื่อจะกระตุ้นให้เกิดการเลียนแบบในลักษณะของการหาเอกลักษณ์ทางเพศของบุคคลคนนั้นมากกว่า

3.การนำเสนอบทบาทของนักแสดงในละครโทรทัศน์ ขึ้นอยู่กับรูปแบบและวิธีการ
นำเสนอว่าจะมีส่วนในการชักจูงหรือโน้มน้าวใจในลักษณะใด

DPU

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายของเยาวชนที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการเลียนแบบและการแสดงออกของเยาวชนที่ได้ชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีบทบาทของนักแสดงที่มีการแสดงออกลักษณะพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย นอกจากนี้ยังต้องการตอบคำถามการวิจัยครั้งนี้ว่า หลังจากที่ถูกกลุ่มตัวอย่างชายได้รับชมละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศแล้วจะมีผลต่อการเลียนแบบและการแสดงออกอย่างเปิดเผยต่อสังคมหรือไม่อย่างไร เพื่อวิเคราะห์ หาข้อสรุปต่อไป

โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายรักร่วมเพศแต่ไม่แสดงออกต่อสังคม จะรับรู้กันเองภายในครอบครัวและเพื่อนสนิทเท่านั้น จำนวน 30 คน ใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ มีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจากกลุ่มเยาวชนชายที่มีคุณสมบัติดังกล่าว ได้ศึกษาจากการชมรายการละครโทรทัศน์ 8 เรื่อง ซึ่งมีการแสดงบทบาทสมมติของตัวละครชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายอย่างชัดเจน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างชายจะต้องดูละครโทรทัศน์อย่างน้อย 5 เรื่องด้วยกัน

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างชายมีปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเลียนแบบและการแสดงออกพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายหลังจากชมรายการละครโทรทัศน์ ซึ่งมีลักษณะที่เหมือนกัน ดังผลสรุปและการอภิปรายผล ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยให้ข้อสรุปในสาระสำคัญดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่จะมีพฤติกรรมการเลียนแบบชายรักร่วมเพศหลังจากที่ได้ชมรายการละครโทรทัศน์แล้ว ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างชายดังกล่าวมีมากถึงร้อยละ 77 ที่มีแนวโน้มจะเลียนแบบพฤติกรรมชายรักร่วมเพศหลังจากตัวละครเมื่อได้ชมละครโทรทัศน์เรื่องต่าง ๆ แล้ว ซึ่งมีปัจจัยและลักษณะบางอย่างที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการที่จะเลียนแบบตามบทบาทของนักแสดงคือ

1. ต้นแบบหรือแม่แบบจากนักแสดงหรือตัวละครชายมีเอกลักษณ์ที่เหมือนและคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างชายอยู่หลายประการ ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจเป็นอย่างมากในการเอาแบบอย่างหรือลอกเลียนแบบได้

2. บทบาทการแสดงออกของนักแสดงชายนั้น ไม่ได้หือหาวหรือโอเวอร์จนเกินไป ดูแล้วเป็นปกติ ซึ่งคิดว่าสังคมในปัจจุบันจะรับไม่ได้เพราะภาพที่ปรากฏดังกล่าวสามารถลอกเลียนแบบและสามารถเอาเป็นแบบอย่างได้

3. สถานภาพหรือบทบาทของตัวละครที่แสดงออกมามีความเหมือนจริงเป็นอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับชายรักร่วมเพศที่ปรากฏให้เห็นในสังคมปัจจุบัน

ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายบางคนร้อยละ 23 ยังเฉย ๆ หรือไม่คิดที่จะเลียนแบบพฤติกรรมชายรักร่วมเพศหลังจากชมละครโทรทัศน์เรื่องต่างๆ แล้ว ซึ่งกลุ่มตัวอย่างชายเหล่านี้มีเหตุผลที่เหมือนกันคือ

1. ครอบครัวทางบ้านคงจะรับไม่ได้กับเรื่องแบบนี้เพราะคนในครอบครัวส่วนใหญ่ค่อนข้างจะคาดหวังไว้มากกับตนเองที่เป็นบุตรชายในครอบครัว

2. ลักษณะบทบาทพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างชายจะเป็นแบบทั้งฝ่ายรุกและฝ่ายรับ และส่วนใหญ่จะชอบเพศชายที่มีลักษณะเป็นชายรักร่วมเพศเหมือนกันที่ไม่แสดงออก ดังนั้น จึงไม่คิดที่จะเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของตัวละคร

3. กลุ่มตัวอย่างชายที่ไม่คิดเลียนแบบตัวละครนั้น เพราะว่ารูปแบบสถานศึกษาที่เป็นลักษณะชายล้วนเป็นตัวกำหนดครอบครัวหรือการสะกดกั้นพฤติกรรมดังกล่าวไว้ เพราะจะต้องไม่แสดงตนว่าเป็นชายรักร่วมเพศและแสดงออกอย่างชัดเจน มิฉะนั้นจะถูกล้อเลียนหรือ โดนรังเกียจจากเพื่อน ๆ กลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศจะต้องปกปิดตนเองในระดับหนึ่งและไม่อยากที่จะแสดงออกใด ๆ ทั้งสิ้น

2. กลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่มีการตัดสินใจที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมหลังจากที่ได้ชมรายการละครโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างชายร้อยละ 60 จะตัดสินใจที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมหลังจากชมละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชายรักร่วมเพศเพราะคิดว่าพร้อมที่จะเปิดเผยตนเองให้สังคมได้รับรู้ทันทีว่าตนเองมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ และแน่ใจว่าเมื่อเปิดเผยแล้วตนเองจะสบายใจมากกว่าที่จะต้องปิดบังเอาไว้ อีกทั้งทางครอบครัวก็สามารถยอมรับได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งเรื่องเหล่านี้ไม่น่าจะเป็นปัญหาที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตและอยู่ร่วมกันภายในครอบครัว อีกทั้งไม่ทำให้ใครเดือดร้อน จากการที่กลุ่มตัวอย่างชายดูละครแล้วคิดที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมเพราะว่ามีผลสืบเนื่องมาจาก

1. รูปแบบสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างเองเพราะส่วนใหญ่จะศึกษาอยู่ในสถานศึกษาแบบสหศึกษา ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถพบหาสมาคมพูดคุยกับเพื่อนได้ทั้งชายและหญิง ตลอดจนเพื่อนชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้อย่างเปิดเผยและสบายใจมากกว่า ทำให้ไม่ต้องปิดบังตัวเองที่จะเปิดเผยตนเองเหมือนกับได้ศึกษาในสถานศึกษาชายล้วน

2.การพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่รวมกันกับบิดา มารดา พี่ น้อง ซึ่งเป็นครอบครัวใหญ่ สามารถอยู่รวมกันกับคนในครอบครัวเดียวกันได้เพราะไม่ได้ปิดบังว่าตนเองเป็นชายรักร่วมเพศและสามารถพูดคุย ปรึกษาหารือเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมรักร่วมเพศกับบุคคลภายในครอบครัวได้อย่างอิสระในระดับหนึ่ง

3.ลักษณะของครอบครัวในวัยเด็กของกลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวมีบุตรเป็นชายล้วนมีลักษณะที่คล้ายกันคือ ขาดแบบอย่างของเพศชายที่จะเลียนแบบหรือเอาเป็นอย่าง เนื่องจากบิดาไม่ได้เป็นต้นแบบที่ดีในการปกครองคนในครอบครัวแต่จะมีอำนาจที่สุดภายในบ้าน คอยกดขี่ ห่มเหง รังแก มารดา ทำให้กลุ่มตัวอย่างชายบางคนเกลียดบิดา ทำให้เกิดความสงสารมารดาแล้วหันมาเลียนแบบมารดาแทน และกลุ่มตัวอย่างที่ครอบครัวมีบุตรเป็นหญิงล้วนโดยไม่นับรวมกลุ่มตัวอย่างชายเข้าไปด้วยพบลักษณะที่เหมือนกันคือ จะเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากเพศหญิง ซึ่งได้แก่ มารดา พี่สาว น้องสาว เพราะพวกเขาเหล่านี้จะมีความใกล้ชิดและสนิทสนมมาก ทำให้เกิดการซึมซับถึงพฤติกรรม การแสดงออกของเพศหญิง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างชายเปิดเผยตนเองว่ามีพฤติกรรมชายรักร่วมเพศได้

4.ต้นแบบจากสื่อต่าง ๆ มีลักษณะที่เหมือนหรือคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างชายหลายอย่าง และการแสดงออกของตัวละครก็เหมือนจริงมากดูแล้วไม่น่าเกียจกินไป คิดว่าทางบ้านและสังคมรอบข้างจะรับได้ ถ้าเปิดเผยตนเองในลักษณะที่สื่อแสดงอยู่

ส่วนกลุ่มตัวอย่างชายร้อยละ 40 บางคนยังลังเลที่จะไม่เปิดเผยว่าตนเองเป็นชายรักร่วมเพศ ต่อสังคมโดยเด็ดขาดเมื่อได้ชมละคร โทรทัศน์แล้วเพราะคิดว่า

1.กลุ่มตัวอย่างชายเกรงว่าทางครอบครัวจะรับไม่ได้ที่ตนเองได้แสดงออกและเป็นแบบนี้ อีกทั้งกลัวบิดามารดาจะเสียใจเพราะถูกคาดหวังจากทางครอบครัวไว้มาก

2.กลุ่มตัวอย่างชายจะติดกับบทบาทของนักแสดงหรือตัวละครบางคน ที่แสดงออกดูแล้วน่าเกลียด ทำท่ากระตู่กระตัง โอเวอร์มากจนเกินไป มีการแต่งหน้าทาปาก ออกสาวเหมือนกะเทยอย่างชัดเจน เพราะคิดว่าพฤติกรรมดังกล่าวสังคมยังยอมรับไม่ได้และอาจถูกประณามได้เช่นกัน

3.การนำเสนอของสื่อมวลชน โดยเฉพาะรายการละคร โทรทัศน์ที่มีบทบาทของนักแสดงชายมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายปรากฏอย่างชัดเจนนั้น ส่งผลทำให้กลุ่มเยาวชนชายเกิดความพึงพอใจในหลาย ๆ ด้านของต้นแบบที่ได้เห็น จึงเกิดมีการเลียนแบบในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1.การแสดงออกโดยการแต่งกายใช้สีสันทันของเสื้อผ้าเป็นหลัก เพราะในปัจจุบันจะมีแฟชั่นการแต่งกายในรูปแบบนี้ค่อนข้างมากที่บ่งบอกถึงลักษณะของชายรักร่วมเพศหรือเกย์ หรือแม้แต่การ

2. การแสดงออกลักษณะท่าทางจากสีหน้าและสายตาที่ใช้ในการเมียงมองเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะบอกว่าเลียนแบบมาจากการดูละคร โทรทัศน์ และสามารถสื่อความหมายออกมาได้ในระดับหนึ่ง ที่สามารถรับรู้กันได้ในกลุ่มคนเพศที่สาม นอกจากนี้การแสดงออกในลักษณะกระตือรือร้น การใช้ น้ำเสียง เพื่อที่จะให้รู้ว่าตนเองเป็นชายรักร่วมเพศ

3. การรวมกลุ่มกันหรือสังสรรค์เพื่อการสนทนากันเฉพาะกลุ่ม เป็นการสำรวจความจริงในชีวิต หาทางออกในการปลดปล่อย เพื่อที่จะระบายและพุดคุยในเรื่องเดียวกัน อย่างสบายอกสบายใจ บางครั้งในการรวมกลุ่มกันเพื่อที่จะแสวงหาผู้ชายเพื่อความสุขของตนเอง เป็นการชดเชยสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตและถือว่าเป็นกำไรของชีวิต

4. การแสดงออกในบทบาทของเพศหญิงไม่ว่าการเล่นละครหรือการเป็นเซียร์ลิตเตอร์ เพราะต้องการปลดปล่อยความรู้สึกที่เก็บกดไว้ภายในร่างกายออกมา

4. อิทธิพลของรายการละครโทรทัศน์มีผลต่อการเลียนแบบและการแสดงออกของกลุ่มเยาวชนชายในระดับหนึ่ง แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างชายบางคนยังไม่กล้าที่จะแสดงตัวตนที่แท้จริงหรือเปิดเผยออกมาว่าตนเองเป็นชายรักร่วมเพศ เพราะมีสาเหตุมาจาก

1. ถูกคาดหวังจากครอบครัวไว้สูงเพราะว่าตนเองเป็นผู้ชายคนเดียวของบ้าน ดังนั้น ในการที่จะกระทำอะไรลงไป โดยเฉพาะการเปิดเผยตนเองต่อสังคมว่าเป็นชายรักร่วมเพศนั้น ยังกลัวบุคคลภายในบ้านจะเสียใจ

2. รูปแบบสถานศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างชายศึกษาอยู่นั้นเป็นลักษณะโรงเรียนชายล้วน ซึ่งไม่สามารถที่จะแสดงตนว่าเป็นชายรักร่วมเพศออกมาอย่างชัดเจน เพราะมีฉะนั้นจะถูกล้อเลียนหรือโดนรังเกียจจากเพื่อน ๆ ดังนั้น จะถูกรอบของสถานศึกษาในการสกัดกั้นความรู้สึกที่อยากจะเปิดเผยตนเอง ทำให้กลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศบางคนจะต้องปกปิดตนเองในระดับหนึ่งและไม่สามารถที่จะเปิดเผยหรือแสดงออกใด ๆ ทั้งสิ้น

การอภิปรายผล

จากการศึกษาในครั้งนี้จะเห็นว่าสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบ (Observational Learning) ของเบนดูรา (Bandura) ที่มีความเชื่อว่าการเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเรานั้นเกิดขึ้นจากการสังเกตจากตัวแบบหรือแม่แบบ ซึ่งจะแตกต่างจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่ต้องอาศัยการลองผิดลองถูกเพราะนอกจากจะสูญเสียเวลาแล้ว ยังอาจจะเกิดอันตรายได้ในบางพฤติกรรมในการเรียนรู้โดยการผ่านตัวแบบนั้น ๆ ซึ่งตัวแบบเพียงคนเดียว สามารถที่จะถ่ายทอดทั้ง

องค์ประกอบแรก เริ่มจากกระบวนการให้ความสนใจ (Attention Process) ในลักษณะของแม่แบบและการแสดงออกของแม่แบบที่จะช่วยให้บุคคลเกิดความสนใจคือ มีความคล้ายคลึงกับผู้สังเกตในเรื่องของเพศ เชื้อชาติ เจตคติ ชื่อเสียง ความสามารถ แต่ขณะเดียวกันก็ทำให้ผู้สังเกตเกิดการคิดว่าตนเองจะไม่สามารถกระทำพฤติกรรมเช่นแม่แบบได้ ซึ่งก็แล้วแต่ลักษณะเฉพาะตนของผู้สังเกต

จากการศึกษาครั้งนี้จะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่จะให้ความสนใจในการดูบทบาทของตัวละครชายที่มีการแสดงออกแบบรักร่วมเพศเพราะว่าบุคลิกลักษณะของตัวละครที่แสดงออกดังกล่าวตรงกับลักษณะหรือละม้ายคล้ายคลึงกับตนเองที่เป็นอยู่มากทีเดียว

หลังจากนั้นจะเกิดองค์ประกอบที่สองคือ กระบวนการจดจำ (Retention Process) ในส่วนรายละเอียดต่าง ๆ ของพฤติกรรมแม่แบบได้ก็จะทำให้สามารถลอกเลียนแบบได้ ดังนั้น การเสนอแม่แบบโดยให้มีการใช้คำพูดและการแสดงออกของแม่แบบที่เป็นเรื่องราว จะเป็นตัวชี้แนะให้ผู้สังเกตระลึกถึงพฤติกรรมของแม่แบบได้ง่ายขึ้น เมื่อได้รับสิ่งเร้าที่เหมือนหรือคล้ายกับที่แม่แบบกระตุ้น หลังจากเกิดกระบวนการจดจำ

จากการศึกษาในครั้งนี้ได้สอดคล้องกับกระบวนการที่สองคือ กลุ่มตัวอย่างชายจำนวนมากสามารถที่จะจดจำรายละเอียดการแสดงออกของตัวละครชาย ไม่ว่าจะเป็นลักษณะท่าทาง บทบาทการแสดง สีหน้าและแววตาของตัวละครชายที่แสดงบทบาทชายรักร่วมเพศได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีปัจจัยหลายอย่าง เช่น ตัวละครชายบางตัวมีบุคลิกลักษณะที่คล้ายคลึงและเหมือนกันกับกลุ่มตัวอย่างมาก หรือการที่จะต้องจดจำรายละเอียดลักษณะของตัวละครชายรักร่วมเพศเพื่อที่จะต้องเข้าร่วมกับกลุ่มเดียวกันหรือต้องนำไปใช้ภายในกลุ่มเพื่อนที่เป็นชายรักร่วมเพศด้วยกัน บางครั้งต้องนำไปเป็นต้นแบบและแบบอย่างในการแสดงต่าง ๆ

ต่อมาองค์ประกอบที่สามคือ กระบวนการแสดงออก (Motor Reproduction Process) ซึ่งเป็นการถ่ายโยงจากความสนใจและการจดจำแม่แบบออกมาเป็นการแสดงพฤติกรรมการเล่นแบบจากแม่แบบแทน การให้ข้อมูลย้อนกลับจากแม่แบบหรือจากสังคม จะทำให้มีการแสดงออกอย่างถูกต้อง กระบวนการแสดงออกนี้ขึ้นอยู่กับสมรรถภาพทางด้านสรีระของแต่ละบุคคลด้วย

จากการศึกษาครั้งนี้จะเห็นได้ว่า หลังจากทีกลุ่มตัวอย่างชายให้ความสนใจกับบทบาทของตัวละครชาย ตลอดจนสามารถจดจำการแสดงออกของตัวละครดังกล่าวได้เป็นอย่างดีแล้วนั้น จนทำให้กลุ่มตัวอย่างชายเกิดความพึงพอใจในหลาย ๆ ด้านของต้นแบบที่ได้เห็น จึงเกิดการเลียนแบบใน

แต่พฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่ค่อยจะได้พบเห็นเท่าใดนักของกลุ่มตัวอย่างชายคือ ความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงร่างกายของตนเองในลักษณะของการแปลงเพศ แม้แต่กรณีของโรมันเข้าไปในร่างกายบางส่วน เช่น หน้าอก ไบหน้า สะโพก เป็นต้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากกลุ่มตัวอย่างชายขาดแบบอย่างที่ดีจากเพศชายในการปลูกฝัง อบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กคือต้นแบบที่เป็นบิดา อีกทั้ง กลุ่มตัวอย่างชายบางคนยังเกลียดบิดาของตนเอง เกิดความฝังใจมาจากการที่ได้เห็นบิดาของตัวเองทุบตี คำว่ามารดาตนเอง นอกจากนี้ การที่ตนเองเป็นบุตรชายเพียงคนเดียวภายในบ้าน ซึ่งแวดล้อมไปด้วยเพศหญิง ได้แก่ มารดา พี่สาว น้องสาว ทำให้เกิดจิตใจเอนเอียงที่จะเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศแบบผู้หญิงทุก ๆ อย่าง รวมทั้ง บทบาททางเพศที่มีพฤติกรรมเป็นฝ่ายรับหรือฝ่ายถูกกระทำ จนทำให้เกิดความฝังใจในการมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งว่าตนเองต้องเป็นผู้หญิงตลอดเวลา สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นแรงขับที่ทำให้เกิดการแสดงออกในลักษณะดังกล่าว

ท้ายสุดองค์ประกอบที่สี่เป็นกระบวนการจูงใจ (Motivational Process) ซึ่งบุคคลจะแสดงพฤติกรรมการลอกเลียนแม่แบบหรือไม่ก็เกิดจากการเรียนรู้ จากการสังเกตแม่แบบ ถ้าพฤติกรรมของแม่แบบได้รับผลที่พึงพอใจหรือสามารถหลีกเลี่ยงสิ่งเร้าที่ไม่พึงพอใจได้ แนวโน้มที่บุคคลจะเลียนแบบพฤติกรรมของตัวเองสูง เพราะคาดหวังว่าจะได้รับผลดังเช่นที่ตัวเองได้รับ

จะเห็นว่าองค์ประกอบสุดท้ายของกระบวนการเรียนรู้โดยการสังเกตจากตัวแบบ (Observational Learning) ของแบนดูรา (Bandura) ได้สอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้ โดยกลุ่มตัวอย่างชายบางคนยังเฉย ๆ หรือไม่คิดที่จะเลียนแบบพฤติกรรมชายรักร่วมเพศหลังจากชมละครโทรทัศน์เพราะเหตุผลที่ว่า ครอบครัวทางบ้านคงจะรับไม่ได้กับเรื่องแบบนี้เพราะคนในครอบครัวส่วนใหญ่ค่อนข้างจะคาดหวังไว้มากกับตนเองที่เป็นบุตรชายในครอบครัว และรูปแบบสถานศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างผู้นั้นมีลักษณะเป็นแบบชายล้วน ซึ่งเป็นตัวกำหนดกรอบหรือการสะกดกั้นพฤติกรรมดังกล่าวไว้ เพราะจะต้องไม่แสดงตนว่าเป็นชายรักร่วมเพศและแสดงออกอย่างชัดเจน มิฉะนั้นจะถูกล้อเลียนหรือโดนรังเกียจจากเพื่อน ๆ กลุ่มตัวอย่างชายรักร่วมเพศจะต้องปกปิดตนเองในระดับหนึ่ง และไม่ยอมที่จะแสดงออกใด ๆ ทั้งสิ้น

จากองค์ประกอบนี้จะเห็นว่า มีสิ่งที่มีมาสะกดกั้นที่จะทำให้กลุ่มตัวอย่างชายไม่ยอมที่จะเปิดเผยตนเองว่าเป็นชายรักร่วมเพศต่อสังคม ถึงแม้ว่าต้นแบบจะสร้างความพึงพอใจเป็นอย่างมากใน

จะเห็นว่าจากผลการศึกษาในครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างชายมีความพึงพอใจที่จะมีการเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายหลังจากชมละครโทรทัศน์แล้วถึง 23 คน จากกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษาทั้งสิ้น 30 คน และกลุ่มตัวอย่างชายยังมีการตัดสินใจในการที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมว่ามีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศทันที หลังจากที่ได้ชมละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายแล้วถึง 18 คน

ในการวิจัยในครั้งนี้ รายการละครโทรทัศน์มีผลกระทบเป็นอย่างมากต่อกลุ่มตัวอย่างชายที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมว่ามีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศชายเพราะละครโทรทัศน์แต่ละเรื่องที่ได้ดูนั้นนักแสดงหรือต้นแบบแสดงพฤติกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างมาก ทำให้รู้สึกเหมือนกับว่าตนเองได้สวมบทบาทนั้นจริง ๆ

แต่รายการละครโทรทัศน์มีผลกระทบน้อยมากต่อกลุ่มตัวอย่างชาย ในการที่จะออกมาเปิดเผยตนเองอย่างชัดเจนว่ามีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศชาย เพราะยังมองว่านักแสดงบางคนหรือต้นแบบที่ได้เห็นนั้นมีพฤติกรรมที่น่ารังเกียจ ไม่เหมาะสมกับตนเองเป็นอย่างมากและที่สำคัญจะเกิดปัญหากับทางครอบครัวตามมาเพราะทางบ้านจะรับไม่ได้กับพฤติกรรมที่ผิดเพศแบบนี้

ส่วนพฤติกรรมการแสดงออกโดยการเลียนแบบนั้นจะเห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายมาจากการรับชมรายการละครโทรทัศน์นั้นเกิดขึ้นจริง จะเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้นในกรณีที่เยาวชนเชื่อว่าสื่อก่อให้เกิดการเลียนแบบได้จริง ก็จะทำให้เห็นว่าการเลียนแบบของเยาวชนที่เบี่ยงเบนทางเพศนั้นเกิดในลักษณะเทียบเคียง (Identification) เพราะถ้าวิเคราะห์จากแนวความคิดของแบนดูรา (Bandura) ก็จะเห็นได้ว่าภาพของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศในรายการละครโทรทัศน์นั้น สื่อได้กระทำหน้าที่ในลักษณะ Observation Learning การแสดงพฤติกรรมจากการสังเกตของสื่อ และ Disinhibitory Effect การที่ใช้สื่อมวลชนเป็นแม่แบบในการแสดงออก จนประสบความสำเร็จ

จากผลการวิจัยจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พร้อมที่จะตัดสินใจเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายทันที ซึ่งสอดคล้องกับ Disinhibitory Effect การที่สื่อมวลชนเป็นแม่แบบในการแสดงออกจนประสบความสำเร็จ

หยก บอกว่า “ตอนแรกก็คิดอยู่นานเหมือนกัน กล้า ๆ กลัว ๆ ไม่รู้จะวางตัวอย่างไรในสังคม แต่พฤติกรรมของชายรักร่วมเพศที่ได้เห็นก็มีหลายแบบที่พอจะนำมาเป็นแม่แบบได้ ก็ไม่อยากจะปิดบังตัวเองอีกแล้ว รู้สึกว่าอึดอัดมาก ชีวิตเป็นของเรา ควรที่จะกำหนดเองได้”

ส่วน โกว บอกอย่างชัดเจนว่า “หลังจากดูละครแล้วคิดว่าจะไม่ปิดบังความรู้สึกของตัวเองนะครับ เพราะเมื่อก่อนจะอึดอัดมาก แต่ปัจจุบันสังคมยอมรับกันมากขึ้น ไม่เห็นต้องกลัวอะไร ทางบ้านผมก็ยอมรับกันได้แล้วในระดับหนึ่ง เป็นเรื่องที่ดีเสียอีก ไม่ต้องมานั่งกังวลให้กลุ่มใจเปล่า ๆ”

ด้านลักษณะ กล่าวว่า “ที่บ้านบอกว่าจะเป็นอะไรก็กันไปเถอะ แต่อย่าทำให้สังคมรอบข้างหรือใคร ๆ ต้องเดือดร้อน ตอนแรกก็กลัว ๆ และลังเลอยู่มากเหมือนกันว่าจะทำอะไรดี แต่เมื่อได้ดูละครโทรทัศน์หลายเรื่องที่มีเรื่องราวของคนประเภทปรากฏอยู่ ก็คิดว่าไม่เห็นจะแปลกอะไรที่เราจะเปิดเผยตัวเองต่อสังคมว่าเราเป็นอะไร เพราะสังคมสมัยนี้เขาเปิดกว้างกันมากขึ้นและยอมรับเรื่องเหล่านี้กันเยอะแยะ”

เล็ก บอกว่า “ตัดสินใจทันทีเลยครับเพราะชีวิตเราเอง ไม่อยากให้ใครมาขีดเส้นหรือตีกรอบ บทบาทของตัวเองก็เป็นประเด็นหนึ่งที่ทำให้ผมรู้จักตนเองมากขึ้น ละครที่เราดู ๆ อยู่ทุกวันส่วนใหญ่ก็นำมาจากชีวิตจริงกันทั้งนั้น ผมว่าดีเสียอีกที่ทำให้ละครประเภทนี้กันมากขึ้น เพราะจะทำให้พวกที่หลบ ๆ ซ่อน ๆ เข้าใจตัวเองในระดับหนึ่ง จะได้ไม่ต้องเก็บกดอีกต่อไป”

ผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถวิเคราะห์ความแตกต่างด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างชายหลังจากชมละครโทรทัศน์ว่ามีผลกระทบต่อการเล่นแบบและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมดังนี้

ปัจจัยร่วมที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการแสดงออกแบกร่วมเพศชายค่อนข้างมากหลังจากชมรายการละครโทรทัศน์คือ

1. ช่วงอายุระหว่าง 19 – 22 ปี จะมีพฤติกรรมในการแสดงออกอย่างชัดเจนค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 83 ซึ่งเป็นช่วงที่กลุ่มตัวอย่างเองสามารถตัดสินใจในการดำเนินชีวิต การเลือกรูปแบบทางเพศของตนเองและที่สำคัญเปิดรับสื่ออย่างกว้างขวางด้วยตนเองได้อย่างดีอีกด้วย

2. การศึกษาในระดับปริญญาตรี แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของการตัดสินใจที่จะเปิดเผยตนเองมากขึ้นถึงร้อยละ 89 ได้มีการเรียนรู้จากสังคมภายนอกมากขึ้น อีกทั้งอยู่ในช่วงต้นของวัยทำงานหลังจากจบการศึกษาแล้ว

3. สถานศึกษาแบบสหศึกษา มีผลต่อการเปลี่ยนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากถึงร้อยละ 88 เพราะกลุ่มตัวอย่างชายสามารถคบหาสมาคมกับเพื่อนและพูดคุยกันได้ทั้งชายและหญิงตลอดจนทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างปกติ ไม่ต้องปิดบังซ่อนเร้น

4. กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่หอพัก อพาร์ตเมนต์ จะมีแนวโน้มในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างเปิดเผยถึงร้อยละ 76 เพราะกลุ่มตัวอย่างไม่ต้องอยู่ในความดูแลของครอบครัว

5. ครอบครัวที่ตนเองเป็นบุตรชายคนเดียวแต่แหวคล้อมไปด้วยพี่สาว น้องสาว เป็นปัจจัยหนึ่งของการที่จะทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายได้ถึงร้อยละ 94 เพราะบางครอบครัวต้องการบุตรสาว จึงพยายามเลี้ยงดูบุตรชายคนใดคนหนึ่งให้เป็นเพศหญิงตามที่ตนเองต้องการ ส่วนบางครอบครัวที่มีบุตรเป็นหญิงล้วน โดยไม่ได้นับรวมกลุ่มตัวอย่างเข้าไปด้วยจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้แม่แบบที่เป็นเพศหญิงทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมจากเพศหญิงที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้จากมารดา พี่สาว น้องสาว ที่ได้ใกล้ชิดมากกว่าบิดา จนเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้กลายเป็นชายรักร่วมเพศและแสดงพฤติกรรมอย่างเปิดเผยในที่สุด

6. ครอบครัวที่บิดาและมารดาไม่ได้อยู่ด้วยกันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ มากถึงร้อยละ 74 จะมีผลต่อกลุ่มตัวอย่างที่จะทำให้ขาดแบบอย่างจากบิดาและเลียนแบบมารดาแทน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบเพศหญิง จนทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้

7. การศึกษาของบิดาและมารดาที่แตกต่างกัน ทำให้บางครั้งเกิดความแตกต่างในด้านความรู้สึกรู้สึก นึกคิด การวางสถานะและบทบาทของตนเองที่มีต่อครอบครัว อาทิ บิดาที่มีการศึกษาน้อยจะมีผลทำให้บุตรชายมีการแสดงออกพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศถึงร้อยละ 59 เพราะบิดาไม่มีบทบาทของการเป็นผู้นำครอบครัวหรือเป็นต้นแบบ เพราะต้องอยู่ภายใต้คำสั่งและโอวาทของมารดาซึ่งมีการศึกษาสูงกว่า ที่มีถึงร้อยละ 78

8. รายได้รวมเฉลี่ยของบิดาและมารดาที่มีจำนวนน้อย ทำให้กลุ่มตัวอย่างชายหลายคนต้องออกไปหารายได้พิเศษเพื่อมาเลี้ยงดูตนเองและเจ็จุนครอบครัว ซึ่งรายได้เสริมมาจากการขายบริการทางเพศให้กับบรรดาผู้ชายและผู้หญิงที่มาซื้อบริการ ในช่วงแรก ๆ ที่ทำเพราะความขัดสน ต่อมาเกิดการคิดใจ ก็เลยทำให้เปลี่ยนไปมีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงว่า มีปัจจัยร่วมบางอย่างที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงออกแบบรักร่วมเพศชายหลังจากชมละคร โทรทัศน์แล้ว เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมค่อนข้างน้อยมากหรือจนบางครั้งไม่มีผลต่อการเปลี่ยนพฤติกรรมเลยคือ

1. สถานศึกษาที่เป็นลักษณะชายล้วนร้อยละ 65 ที่กลุ่มตัวอย่างชายจะไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการแสดงออกเท่าใดนัก อาจเป็นเพราะสังคมโดยรอบของสถานศึกษาไม่เอื้ออำนวย ต้องปิดบังซ่อนเร้น การคบเพื่อนที่เป็นชายรักร่วมเพศต้องกระทำอย่างไม่เปิดเผย ต้องรวมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพราะถ้าแสดงออกถึงพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างชัดเจนเพื่อน ๆ ที่เป็นชายปกติจะไม่คบหาสมาคมด้วย จะถูกมองว่าเป็นแกะดำ

2.ครอบครัวที่ตนเองเป็นบุตรชายผู้เดียวและถูกคาดหวังจากครอบครัวค่อนข้างมากกว่าตนเองต้องเป็นผู้สืบสกุล ทำให้ต้องเก็บความรู้สึกภายในเอาไว้และไม่สามารถเปิดเผยหรือแสดงตัวตนอย่างแท้จริงออกมาได้ มีถึงร้อยละ 49

อิทธิพลของละครโทรทัศน์มีผลต่อการตัดสินใจในการเลียนแบบและแสดงออกพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย ดังต่อไปนี้

1.กลุ่มตัวอย่างจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ทั้งสิ้น โดยไม่แสดงออกในด้านใด ๆ เลย ไม่ว่าจะเป็น การแต่งกาย, การใช้ท่าทาง, การแสดงละคร, การเชียร์กีฬา, การรวมกลุ่มกัน, การเปลี่ยนแปลงร่างกาย

2.กลุ่มตัวอย่างจะมีการเปลี่ยนแปลงตนเองในระดับน้อย จะมีการแสดงออกในลักษณะการแต่งกายหรือการรวมเฉพาะกลุ่มเพื่อสังสรรค์กัน

3.กลุ่มตัวอย่างที่มีการเปลี่ยนแปลงตนเองในระดับปานกลาง จะแสดงออกในลักษณะการแต่งกาย, การใช้เครื่องสำอาง, การออกท่าทางกระตือรือร้น, การใช้น้ำเสียงในการสนทนา, การใช้สีหน้าแววตาในการสื่อสาร, การแสดงละครในบทบาทเพศหญิง, การเป็นเชียร์ลีดเดอร์

4.กลุ่มตัวอย่างบางคนที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองในระดับมาก คือ มีการตัดสินใจในลักษณะการแปลงเพศ, การฉีดฮอร์โมน, การเปลี่ยนแปลงร่างกายบางส่วนหรือแม้แต่การรวมกลุ่มกันอย่างเปิดเผยเพื่อแสวงหาผู้ชาย

ทางด้านความคิดเห็นของนักวิชาการ นักจิตวิทยา ที่มีต่อรายการละครโทรทัศน์ที่นำเสนอเรื่องราวของพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายนั้น ดร.นรินทร์ กรินชัย นักจิตวิทยาสถาบันจิตวิทยาหอพักได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า “ละครโทรทัศน์ไม่ได้ทำให้คน ๆ นั้นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แต่ควรมาจากพื้นฐานเดิมที่อยู่ในตัวเองหรือว่ามีความชอบเป็นทุนเดิมอยู่แล้วมากกว่า แต่สื่อจะเป็นส่วนที่มากกระตุ้นมากกว่าในลักษณะของการแสวงหาเอกลักษณ์ของตนเองเพื่อที่จะแสวงหาความพึงพอใจในขั้นต้นหรือต้นแบบ

ส่วนรายการละครที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศปรากฏอยู่ด้วยนั้น วิธีการนำเสนอของผู้จัดละครหรือผู้กำกับละครน่าจะมีผลต่อการรับรู้ของผู้ดูละครมากกว่า เพราะการวางตัวละครเป็นสิ่งที่สำคัญว่าจะให้บทบาทของพวกเขาเหล่านั้นเป็นไปในทิศทางใด ในด้านบวกหรือด้านลบ เช่น คุณชาติ โยคม หิรัณย์ฐิติ ในบทบาทของ “กองทัพ” จากละครเรื่อง “รักเล่ห์เพทุบาย” นั้น จะเห็นว่าตัวละครดังกล่าวมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบชายรักชาย ที่ไม่มีพิษมีภัยกับใคร ไม่ได้ทำให้คนอื่นเดือดร้อนและสามารถที่จะยอมรับกันได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากละครบางเรื่องที่มีกะเทยที่ขย

นอกจากนี้ ดร.นรินทร์ ยังได้ให้ทัศนะที่น่าสนใจเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบชายรักชาย กล่าวคือ “ปัจจัยที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศนั้น การอบรมเลี้ยงดู การปลูกฝังจากสถาบันครอบครัว โดยเฉพาะพ่อและแม่เองซึ่งมีส่วนสำคัญมากที่สุด สภาพแวดล้อมจากสถานศึกษา เพื่อนฝูง ก็ทำให้เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศได้เช่นกัน เพราะวัยรุ่นปัจจุบันจะเรียนรู้เพศกันเร็วมาก การที่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงค่อนข้างยากในบางสังคม เพราะฉะนั้นการที่จะสำเร็จความใคร่กับชายด้วยกัน จึงเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะเสียหายอะไร เหล่านี้ทำให้เกิดความประทับใจได้เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน นอกจากนี้ ด้านสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมก็เป็นอีกทางหนึ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมแบบนี้กันมาก เพราะชีวิตของคนเราต้องทำมาหาเลี้ยงชีพกัน อาชีพบางอาชีพทำให้ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ จนบางครั้งทำให้เกิดความประทับใจและติดใจ จนกลายเป็นรักร่วมเพศถาวรต่อมาก็มีมาก”

นอกจากนี้ **คุณทาริกา ธิดาทิตย์ ผู้จัดละครชื่อดังทางช่อง 3** จากละครเรื่อง “ไม่แปลกป่า” ได้ให้ทัศนะที่น่าสนใจมากเกี่ยวกับการนำเสนอละครในแนวนี้ว่า “จริง ๆ แล้วละครเรื่องไม่แปลกป่านี้นั้น เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับพ่อแฉ่งแม่แฉ่งอนธรรมาเรื่องหนึ่งเท่านั้น จุดประสงค์หลักต้องการจะสอดแทรกและชี้ให้เห็นถึงการเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนลูกทั่ว ๆ ไปมากกว่า ซึ่งไม่จำเป็นเลยที่ลูกผู้ชายเกิดมาเรียบร้อยและอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่มีแต่ผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็นพี่สาวหรือน้องสาว ซึ่งตรงนี้ไม่ได้บังคับบอกว่า ผู้ชายคนนั้นจะต้องมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเสมอไป หรือแม้แต่ลูกผู้หญิงก็ตามที่บุคลิกลักษณะจะออกห้าว ๆ เหมือนผู้ชาย แต่ก็ไม่ได้หมายความถึงการเป็นคนรักร่วมเพศเช่นกัน

สำหรับตัวละครบางคน ที่มีบุคลิกลักษณะสื่อว่าเป็นรักร่วมเพศในละครนั้น ที่จริงแล้วต้องการให้ละครมีความบันเทิง ธรรมดาและสีสันมากกว่า เพื่อให้เข้ากับยุคสมัยในปัจจุบัน แต่ไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะนำเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมานำเสนอเป็นแกนหลักและไม่ได้โปรโมทละครเรื่องดังกล่าวตรงจุดนี้ด้วย”

ปัญหาและอุปสรรคในการวิจัย

1. การค้นหากลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นบุคคลที่หายาก เพราะเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย แต่ไม่เปิดเผยให้สังคมรับทราบ จะรู้กันภายในครอบครัวและเพื่อนสนิทเท่านั้น ในการค้นหาจึงทำได้ยากมากเพราะไม่ต้องการที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคม ดังนั้น จึงต้องใช้วิธีแบบการแนะนำจากเพื่อนที่สนิทกันจริง ๆ และค่อนข้างไว้นใจเชื่อใจกันพอสมควร การที่จะเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายนั้นจะต้องสร้างความคุ้นเคยเป็นอย่างดี โดยเฉพาะกับบุคคลภายในครอบครัว ซึ่งก็ได้ผลดีในระดับหนึ่ง แต่บางครั้งผู้วิจัยต้องไปสัมภาษณ์ในสถานที่ที่

2.ปัญหาระหว่างการสัมภาษณ์เชิงลึก จะพบกับปัญหาที่บางครั้งทำให้เกิดการท้อแท้เป็นอย่างมากเพราะนอกจากจะค้นหากลุ่มตัวอย่างที่ยากแล้ว การพูดคุยกันก็เป็นประเด็นปัญหาหนึ่งเช่นกันกล่าวคือ

- ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ค่อนข้างต้องใช้เวลานานประมาณ 3 – 4 ชั่วโมง ทำให้เกิดการเบื่อหน่าย เพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 22 ปี เป็นช่วงอายุที่มีความอดทนค่อนข้างน้อยในเรื่องเวลา

- คำถามบางคำถามที่ผู้วิจัยใช้ถาม ผู้ตอบไม่ค่อยอยากตอบเท่าใดนักเพราะอายุที่จะเปิดเผยความจริงให้ทราบ เช่น การเริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศแบบรักร่วมเพศชายหรืออบทบาทพฤติกรรมทางเพศในทางปฏิบัติ เป็นต้น บางครั้งต้องสร้างความเข้าใจกันนานกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ

- กลุ่มตัวอย่างบางคนตอบประเด็นคำถามไม่ตรงกับจุดประสงค์ที่ผู้วิจัยต้องการ เพราะต้องการปิดบังข้อมูลบางส่วน ดังนั้นผู้วิจัยต้องใช้ความพยายามในการถามและอธิบายจนเข้าใจในที่สุด

- กลุ่มตัวอย่างบางคนหลังจากการสัมภาษณ์แล้ว เริ่มที่จะสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยกับตัวผู้วิจัยเอง โดยการนัดแนะไปเที่ยว ไปรับประทานอาหาร หรือไปร่วมหลับนอน ซึ่งผู้วิจัยต้องหาทางออกที่ค่อนข้างจะทะนุถนอมน้ำใจเป็นอย่างมาก เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกที่ดีและไม่โกรธเมื่อถูกปฏิเสธ

3.การทำวิจัยในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างค่อนข้างหายากมากทีเดียว ดังนั้นในการอ้างอิงข้อมูลหรือแบบอย่างของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ต้องอาศัยคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ รวมทั้งผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดี ในการช่วยประเมินแบบสอบถาม ซึ่งแนะนำแนวทางการสร้างความสัมพันธ์เบื้องต้นกับกลุ่มตัวอย่าง การวิเคราะห์และการสรุปผล ให้สำเร็จลุล่วงอย่างดี

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิจัยภายใต้ขอบเขตอันจำกัดเป็นอย่างมาก ซึ่งการได้ข้อมูลบางครั้งไม่ได้ดังที่ผู้วิจัยต้องการเท่าใดนัก หากได้มีการศึกษาวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้หรือเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน จึงขอเสนอแนะแนวทางในการทำวิจัยที่สมบูรณ์มากขึ้นในครั้งต่อไป คือ

1. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์อย่างเจาะลึก กลุ่มเป้าหมายแต่เพียงฝ่ายเดียว ในครั้งต่อไปควรที่จะสัมภาษณ์บุคคลในครอบครัวไม่ว่าจะเป็น บิดา มารดา พี่ น้อง เพื่อจะได้รับทราบข้อมูลที่หลากหลายมาประกอบ จะทำให้การสรุปและอภิปรายผลมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

2. กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นเยาวชนชายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายที่ไม่แสดงออกทางสังคม แต่จะรับรู้กันภายในครอบครัวและเพื่อนสนิทเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรที่จะศึกษากลุ่มเป้าหมายที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายที่แสดงออกอย่างเปิดเผยต่อสังคมให้รับรู้ว่าพวกเขามีความคิดเห็นอย่างไรต่อการเลียนแบบตัวละครทางโทรทัศน์ จะทำให้ได้รับทราบมุมมองของกลุ่มตัวอย่างอีกด้านหนึ่ง

3. การวิจัยครั้งนี้สัมภาษณ์เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 22 ปี ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายที่ไม่แสดงออกทางสังคม แต่จะรับรู้กันภายในครอบครัวและเพื่อนสนิทเท่านั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้างขึ้น ในการศึกษาวิจัยในครั้งต่อไป ควรจะศึกษากลุ่มเป้าหมายที่เป็นชายรักร่วมเพศอายุตั้งแต่ 35 ปี ขึ้นไป ที่ปิดบังตนเองต่อครอบครัว สังคม แต่จะรับรู้กันภายในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศที่สนิทกันเท่านั้น เพราะปัจจุบันกลุ่มนี้ค่อนข้างจะมีมากในสังคม

4. สำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป ควรจะศึกษาอย่างเจาะลึกถึงผู้เขียนบทละคร ผู้กำกับละครโทรทัศน์ ตลอดจนผู้จัดละครโทรทัศน์ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรบ้างในการนำเสนอละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศว่าจะส่งผลกระทบต่อเด็กหรือเยาวชนบ้างหรือไม่

กรม
การ
การ
การ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- กาญจนา แก้วเทพ และศิริชัย ศิริกาเยะ. **ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. **ตำราจิตวิทยาการพัฒนาริธีกรรม**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522
- ไพฑูรย์ เครือแก้ว. **ลักษณะสังคมไทย**. กรุงเทพฯ ฯ : บริษัท บพิธ จำกัด, 2525
- มลวิภา ทรงวุฒิศิลป์. **จิตวิทยาทั่วไปขั้นสูง**. กรุงเทพฯ ฯ : ประชาชนการพิมพ์, 2526
- ธีระพร อูรรณโณ. **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529
- ปนัดดา ชนสดีชัย. **ละครโทรทัศน์ไทย**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531
- ปริญญา ปราชญานุพร. **สื่อมวลชนทำให้เด็กเสียคนหรือไม่**. กรุงเทพฯ ฯ : บุคเอเชนส์, 2527
- ปานจิต เครื่องกำแหง. **จิตวิทยาพัฒนาการ**. พิษณุโลก : โมเดิร์นสกรีน, 2527
- สวณิต ชมาภัย และระวีวรรณ ประกอบผล. **แบบจำลองการสื่อสารสำหรับการศึกษาการสื่อสารมวลชน**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528
- สมภพ เรื่องตระกูล. **คู่มือจิตเวชศาสตร์**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2524
- สมโภชน์ เขี่ยมสุภามิต. **ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536
- สุวัทนา อารีพรรค. **ความผิดปกติทางจิต**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524
- สุรพงษ์ อำพันวงษ์. **ปัญหาชีวิตและสุขภาพ**. กรุงเทพฯ ฯ : หนึ่งเจ็ดการพิมพ์, 2525
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. **การสื่อสารกับสังคม**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533
- สมภพ เรื่องตระกูล. **คู่มือจิตเวชศาสตร์**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2524
- อรทัย ชื่นมณุษย์. **จิตวิทยาเกี่ยวกับโรคจิตโรคประสาทและความผิดปกติทางเพศ**. กรุงเทพฯ ฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2518
- อนก อารีพรรค และสุวัทนา อารีพรรค. **เรียนรู้เรื่องเพศ**. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525

วารสาร

- กิตติศักดิ์ ปกติ. “ตำนานรักร่วมเพศ” วารสารนิติศาสตร์ 13, กรกฎาคม 2526 85-95
- เกษม ต้นติผลาชีวะ. “รักร่วมเพศ” วารสารไกล่หมอ 10, สิงหาคม 2529 51-53.
- จุมพต สายสุนทร. “ฐานะทางกฎหมายของผู้รักร่วมเพศ” วารสารนิติศาสตร์ 13, 2526 60-62
- ชุมศักดิ์ พลุกษาพงษ์. “รักร่วมเพศ : ภาวะที่สังคมเริ่มยอมรับ” วารสารไกล่หมอ 10, 8 สิงหาคม 2529 14-18
- ณรงค์ศักดิ์ ตะละกัญ ดวงมาลย์ เรีกตำราญ และวันชัย ไชยสิทธิ์. “ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูในวัยเด็กกับปัญหารักร่วมเพศ” วารสารจิตวิทยาคลินิก 8, เมษายน 2520 24-35
- โตมร สุขปรีชา. “ผู้ชายบนทางสายที่สาม” นิตยสารแพรว 380, มิถุนายน 2538 159-167
- ถิรนนท์ อนวัช และ อนุสรณ์ บุญชิต. “เอดส์ สุดทางรักเกย์” ชมรมศัลยกรรมพัฒนา 2529
- นที ธีระโรจนพงษ์. “ทฤษฎีเกย์ของนที” กรุงเทพธุรกิจ 23, มิถุนายน 2537 6
- ประนอม สโรชมาน. “รักร่วมเพศ” วารสารธรรมศาสตร์ 10, กันยายน 2524 164-179
- มณีรัตน์ เพ็ญวุฒิราญ. “รักร่วมเพศ” วารสารไกล่หมอ 11, กันยายน 2530 23-24
- วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์. “รักร่วมเพศกับปัญหากฎหมาย” นิตยสารไกล่หมอ 10, สิงหาคม 2529 77-79
- วิทยา นาควัชระ. “เกย์” นิตยสารไกล่หมอ 9, มิถุนายน 2528 79-81
- วันเพ็ญ บุญประกอบ. “ก่อนจะมาเป็นเลสเบียน, เกย์” วารสารแนว 17, มิถุนายน - กรกฎาคม 2526 60-64
- ละเอียด ชูประยูร. “การศึกษาทางจิตวิทยาในคนไข้โฮโมเซ็กชวล” วารสารจิตวิทยาคลินิก 6, พฤษภาคม 2518 1-3
- อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม. “โฮโมเซ็กชวล” วารสารไกล่หมอ 10, สิงหาคม 2529 83-86
- อรทัย ศรีสันติสุข. “โทรทัศน์กับการสร้างสรรค์จินตนาการของเด็ก” วารสารธรรมศาสตร์ 13, ธันวาคม 2527 98

วิทยานิพนธ์

- จารุวรรณ กันทะนิตย์. “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ทิส โชติวัฒนตระกูล. “การศึกษาเปรียบเทียบเจตนาคติทางเพศของพวกรักร่วมเพศชายกับพวกรักร่วมเพศหญิง” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- สิริชัย วงศ์สาธิตศาสตร์. “ความสัมพันธ์ในครอบครัว พฤติกรรมการสื่อสารและรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- ทัศนทกานต์ ดวงรัตน์. “บทบาทของการสื่อสารในครอบครัวกับการตัดสินใจแปลงเพศ” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- มนต์ชัย นินนานนท์. “อิทธิพลของละครโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- สิริวรรณ ลอพันธุ์ไพบลูย์. “การศึกษาเปรียบเทียบบทบาททางจริยธรรมของตัวละครในละครและภาพยนตร์ชุดโทรทัศน์ไทย, จีน และญี่ปุ่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ปฏิพัทธ์ กระแสอินทร์. “อิทธิพลของภาพยนตร์โทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509.
- สิริรัตน์ เจริญศักดิ์. “ความสนใจรายการโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- สมพงษ์ แดงตาด. “ความเห็นของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- ชาญ จันทร์เจียวใช้. “ความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กในกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521.
- สิริชัย วงษ์สาธิตศาสตร์. “ความสัมพันธ์ในครอบครัว พฤติกรรมการสื่อสาร และรูปแบบการสื่อสารในครอบครัวของโสเภณีชาย” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- อริน พินิจวารักษ์. “การใช้เรื่องรักร่วมเพศในนวนิยายไทย พ.ศ.2516-พ.ศ.2525” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขารวรรณคดีเปรียบเทียบ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ปฏิญานิพนธ์

กรรณิการ์ สิทธิศักดิ์. “อิทธิพลของตัวแบบและการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมกาเรียนแบบของ
เด็กระดับอนุบาล” ปฏิญานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2522.

ภาษาอังกฤษ

Books

Bandura, A. **Social Foundation of Thought and Action A Social Cognitive Theory.**

New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1986

Berger, Raymond M. “What is a Homosexual? : A Definitional Model.” **Social Work** 28

(March-April 1983) : 132-135

Carrier, J. M. Childhood Cross-Gender Behavior and Adult Homosexuality. **Archives of**

Sexual Behavior. 15(1986) : 89-93

Harry, Joseph, and Devall William B. **The Social Organization of Gay Men.** New York :

Free Press. 1978.

Newcomb, Micheal D. “The Roles of Percieoed Relative Parent Personality in the

Development of Heterosexuals, Homosexuals, and Transverlites. **Psychological**

Abstract 73(March 1986) : 692

Seigelman, Marvin. “Parental Backgrounds of Homosexual and Heterosexual Men : A

Cross National Replication.” **Psychological Abstract** 68(August 1982) : 386

Thio, Alex. “Homosexuality” **Deviant Behavior** 2nd.ed. Boston : Willard Grant Pr. 1983

แนวคำถามในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

แบบสัมภาษณ์วิทยานิพนธ์เรื่อง การเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ แบบรักร่วมเพศชายของเยาวชนที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ (THE IMITATION BY YOUTHS OF SEXUALLY DEVIANT BEHAVIOR OF HOMOSEXUALITY PORTRAYED IN TELEVISION DRAMA)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์

- 1.1 นามสมมติ
- 1.2 ภูมิลำเนา (เขต)
- 1.3 อายุ
- 1.4 การศึกษา
- 1.5 รูปแบบสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่
- 1.6 บุคคลที่ร่วมพักอาศัยในปัจจุบัน
- 1.7 ลักษณะครอบครัวในวัยเด็ก
- 1.8 จำนวนพี่น้องชาย - หญิง
- 1.9 ข้อมูลของบิดา - มารดา
  - สถานภาพ (อยู่ด้วยกัน - หม้ายเนื่องจากเสียชีวิต - แยกทางกันอยู่ - หย่าร้าง)
  - อายุ
  - อาชีพ
  - รายได้
  - การศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจิตวิทยา

- 2.1 ท่านเริ่มรู้สึกชอบเพศเดียวกันตั้งแต่อายุ
- 2.2 ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันหรือไม่
  - ถ้าเคยท่านเริ่มมีเมื่ออายุเท่าไร หลังจากท่านมีเพศสัมพันธ์แล้วท่านเปิดเผยหรือไม่ เพราะอะไร
- 2.3 ท่านมีพัฒนาการแบบรักร่วมเพศอย่างไร
  - ตั้งแต่ท่านเริ่มรู้สึกชอบเพศเดียวกัน

2.4 พฤติกรรมทางเพศตั้งแต่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

2.5 ท่านคิดว่าลักษณะของเพศชายที่ท่านพึงพอใจ

2.6 ท่านคิดว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของท่านมาจากสาเหตุใด เพราะอะไร

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการชมรายการละครโทรทัศน์

3.1 ท่านเปิดรับข่าวสารและติดตามเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายจากสื่อมวลชนใดบ้าง เพราะอะไร

3.2 ท่านคิดว่ารายการทางโทรทัศน์มีบทบาทอย่างไรในการปลูกฝังพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย

3.3 ท่านชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายรายการประเภทไหนบ้าง เพราะอะไร

3.4 ท่านคิดว่ารายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายมากน้อยแค่ไหน เพราะอะไร

3.5 ท่านคิดว่ารายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายจะทำให้ท่านเลียนแบบมากน้อยเพียงใด เพราะอะไร

3.6 ท่านชมรายการละครโทรทัศน์บ่อยแค่ไหน เพราะอะไร

3.7 ท่านชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาและเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายบ้างหรือไม่ เพราะอะไร

3.8 ท่านชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายหรือไม่เพราะอะไร

- ชายไม่จริง หญิงแท้	ออกอากาศทางช่อง 3
- ท่านชายกำมะลอ	ออกอากาศทางช่อง 3
- ปัญญาชนก้นครัว	ออกอากาศทางช่อง 3
- รักเล่ห์เพทุบาย	ออกอากาศทางช่อง 3
- ไม้แปลกป่า	ออกอากาศทางช่อง 3
- เมืองมาฮา	ออกอากาศทางช่อง 5
- สะพานดาว	ออกอากาศทางช่อง 7
- กามเทพเล่นกล	ออกอากาศทางช่อง 7

3.9 ถ้าท่านชมรายการละครโทรทัศน์ดังกล่าว (ข้อ 3.8) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการนำเสนอเรื่องราวพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย

3.10 ท่านให้ความสนใจในตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย มากน้อยเพียงใด เพราะอะไร

3.11 ท่านคิดว่าตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายมีความ คล้ายคลึงหรือเหมือนกับท่านบ้างหรือไม่ เพราะอะไร

3.12 ท่านคิดว่าท่านจะเลียนแบบลักษณะการแสดงออกของตัวละครที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายหรือไม่ เพราะอะไร

3.13 ท่านสามารถจดจำรายละเอียดการแสดงออกของตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทาง เพศแบบรักร่วมเพศชายได้มากน้อยเพียงใด

- ท่าทาง
- การแต่งตัว
- การสนทนา
- การแสดงสีหน้าและแววตา
- เรื่องราวในละคร

3.14 ท่านสามารถระลึกถึงการแสดงออกของตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบ รักร่วมเพศชายได้หรือไม่ อย่างไร

3.15 ถ้าท่านจดจำรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบ รักร่วมเพศชายได้ ท่านพร้อมที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมหรือไม่ เพราะอะไร

3.16 ถ้าท่านจะเลียนแบบตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายท่าน จะเลียนแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครเรื่องใด เพราะอะไร

3.17 ท่านพึงพอใจในบุคลิกลักษณะของตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วม เพศชายเรื่องใด เพราะอะไร

3.18 ท่านรู้สึกพึงพอใจหรือไม่ ถ้าคิดว่าท่านจะเลียนแบบตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย เพราะอะไร

3.19 เมื่อท่านชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย เรื่องดังกล่าว ท่านสามารถตัดสินใจได้ทันทีในการที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมมากน้อยเพียงใด เพราะ อะไร

ส่วนที่ 4 อิทธิพลของรายการละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของการเบี่ยงเบนทาง เพศแบบรักร่วมเพศชาย

- 4.1 การแต่งตัว
  - การใช้เครื่องสำอาง

- การใช้ลิปสติก
- การเขียนคิ้ว
- การทำผมทรงแปลก ๆ ให้เป็นจุดเด่น
- การใช้น้ำหอม
- การใช้เสื้อผ้า
- การแปลงโฉม

4.2 การออกลักษณะท่าทาง

- ลักษณะกระตู่กระต้าง
- การแสดงออกทางสีหน้า
- การใช้น้ำเสียงที่บ่งบอก
- การใช้สายตาเมี่ยมมอง

4.3 การตัดสินใจในการแปลงเพศและการใช้วัตถุแปลกปลอมต่อร่างกาย

- การฉีดฮอร์โมนหรือฉีดสารเคมี

4.4 การรวมกลุ่มหรือสังสรรค์กันเพื่อเรียกร้องความสนใจโดยทำท่าทาง การเที่ยวบาร์หรือแสดงอะไรออกมาให้บุคคลภายนอกทราบ

4.5 การนิเทศ พุคคุยเรื่องเพศเดียวกัน

4.6 การจับกลุ่มหาผู้ชาย

4.7 การแสดงละครในบทบาทของเพศหญิง

4.8 การแสดงออกทางด้านการเป็นผู้นำในการเชียร์กีฬา

ประวัติผู้เขียน

นายณัฐพงษ์ กระจ่าง เกิดวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2513 อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาวารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ เมื่อปีการศึกษา 2534 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในปี พ.ศ. 2540

ประวัติการทำงาน

- 1.พิพิธภัณฑ์เด็กกรุงเทพมหานคร ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยประชาสัมพันธ์
- 2.สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ตำแหน่งหัวหน้าสื่อมวลชนสัมพันธ์ ตั้งแต่มีนาคม 2542 ถึงมีนาคม 2543
- 3.บริษัท ไทยอะซิบบัง จำกัด ตำแหน่งผู้จัดการแผนกการตลาดและประชาสัมพันธ์
- 4.บริษัท กลุ่มตึกช้าง จำกัด ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์
- 5.บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ส่วนกิจกรรมพิเศษ ศูนย์ประชาสัมพันธ์
- 6.โรงพยาบาลช้างเผือก จ.เชียงใหม่ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ส่วนเวชระเบียน แผนกประชาสัมพันธ์

กรม
พาณิชย์
และ
การ
ท่องเที่ยว

ภาคผนวก

แนวคำถามในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

แบบสัมภาษณ์วิทยานิพนธ์เรื่อง การเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายของเยาวชนที่ปรากฏในรายการละครโทรทัศน์ (THE IMITATION BY YOUTHS OF SEXUALLY DEVIANT BEHAVIOR OF HOMOSEXUALITY PORTRAYED IN TELEVISION DRAMA)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลประชากรศาสตร์

- 1.1 นามสมมติ
- 1.2 ภูมิลำเนา (เขต)
- 1.3 อายุ
- 1.4 การศึกษา
- 1.5 รูปแบบสถานศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่
- 1.6 บุคคลที่ร่วมพักอาศัยในปัจจุบัน
- 1.7 ลักษณะครอบครัวในวัยเด็ก
- 1.8 จำนวนพี่น้องชาย - หญิง
- 1.9 ข้อมูลของบิดา - มารดา
  - สถานภาพ (อยู่ด้วยกัน - หย่าเนื่องจากเสียชีวิต - แยกทางกันอยู่ - หย่าร้าง)
  - อายุ
  - อาชีพ
  - รายได้
  - การศึกษา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลจิตวิทยา

- 2.1 ท่านเริ่มรู้สึกชอบเพศเดียวกันตั้งแต่อายุ
- 2.2 ท่านเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันหรือไม่
  - ถ้าเคยท่านเริ่มมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุเท่าไร หลังจากท่านมีเพศสัมพันธ์แล้วท่านเปิดเผยหรือไม่ เพราะอะไร
- 2.3 ท่านมีพัฒนาการแบบรักร่วมเพศอย่างไร
  - ตั้งแต่ท่านเริ่มรู้สึกชอบเพศเดียวกัน

2.4 พฤติกรรมทางเพศตั้งแต่เริ่มมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

2.5 ท่านคิดว่าลักษณะของเพศชายที่ท่านพึงพอใจ

2.6 ท่านคิดว่าพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของท่านมาจากสาเหตุใด เพราะอะไร

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการชมรายการละครโทรทัศน์

3.1 ท่านเปิดรับข่าวสารและติดตามเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายจากสื่อมวลชนใดบ้าง เพราะอะไร

3.2 ท่านคิดว่ารายการทางโทรทัศน์มีบทบาทอย่างไรในการปลูกฝังพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย

3.3 ท่านชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายรายการประเภทไหนบ้าง เพราะอะไร

3.4 ท่านคิดว่ารายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายมากน้อยแค่ไหน เพราะอะไร

3.5 ท่านคิดว่ารายการต่าง ๆ ทางโทรทัศน์ที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายจะทำให้ท่านเลียนแบบมากน้อยเพียงใด เพราะอะไร

3.6 ท่านชมรายการละครโทรทัศน์บ่อยแค่ไหน เพราะอะไร

3.7 ท่านชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาและเรื่องราวเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายบ้างหรือไม่ เพราะอะไร

3.8 ท่านชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายหรือไม่เพราะอะไร

- ชายไม่จริง หญิงแท้	ออกอากาศทางช่อง 3
- ท่านชายกำมะลอ	ออกอากาศทางช่อง 3
- ปัญญาชนก้นครัว	ออกอากาศทางช่อง 3
- รักเล่ห์เพทุบาย	ออกอากาศทางช่อง 3
- ไม้แปลกป่า	ออกอากาศทางช่อง 3
- เมืองมาฮา	ออกอากาศทางช่อง 5
- สะพานดาว	ออกอากาศทางช่อง 7
- กามเทพเล่นกล	ออกอากาศทางช่อง 7

3.9 ถ้าท่านชมรายการละครโทรทัศน์ดังกล่าว (ข้อ 3.8) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการนำเสนอเรื่องราวพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย

3.10 ท่านให้ความสนใจในตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย มากน้อยเพียงใด เพราะอะไร

3.11 ท่านคิดว่าตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายมีความ คล้ายคลึงหรือเหมือนกับท่านบ้างหรือไม่ เพราะอะไร

3.12 ท่านคิดว่าท่านจะเลียนแบบลักษณะการแสดงออกของตัวละครที่มีพฤติกรรม เบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายหรือไม่ เพราะอะไร

3.13 ท่านสามารถจดจำรายละเอียดการแสดงออกของตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทาง เพศแบบรักร่วมเพศชายได้มากน้อยเพียงใด

- ท่าทาง
- การแต่งตัว
- การสนทนา
- การแสดงสีหน้าและแววตา
- เรื่องราวในละคร

3.14 ท่านสามารถระลึกถึงการแสดงออกของตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบ รักร่วมเพศชายได้หรือไม่ อย่างไร

3.15 ถ้าท่านจดจำรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบ รักร่วมเพศชายได้ ท่านพร้อมที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมหรือไม่ เพราะอะไร

3.16 ถ้าท่านจะเลียนแบบตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายท่าน จะเลียนแบบบุคลิกลักษณะของตัวละครเรื่องใด เพราะอะไร

3.17 ท่านพึงพอใจในบุคลิกลักษณะของตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชายเรื่องใด เพราะอะไร

3.18 ท่านรู้สึกพึงพอใจหรือไม่ ถ้าคิดว่าท่านจะเลียนแบบตัวละครที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย เพราะอะไร

3.19 เมื่อท่านชมรายการละครโทรทัศน์ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแบบรักร่วมเพศชาย เรื่องดังกล่าว ท่านสามารถตัดสินใจได้ทันทีในการที่จะเปิดเผยตนเองต่อสังคมมากน้อยเพียงใด เพราะ อะไร

ส่วนที่ 4 อิทธิพลของรายการละครโทรทัศน์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการแสดงออกของการเบี่ยงเบนทาง เพศแบบรักร่วมเพศชาย

- 4.1 การแต่งตัว
- การใช้เครื่องสำอาง

- การใช้ลิปสติก
- การเขียนคิ้ว
- การทำผมทรงแปลก ๆ ให้เป็นจุดเด่น
- การใช้น้ำหอม
- การใช้เสื้อผ้า
- การแปลงโฉม

4.2 การออกลักษณะท่าทาง

- ลักษณะกระตุงกระต้าง
- การแสดงออกทางสีหน้า
- การใช้น้ำเสียงที่บ่งบอก
- การใช้สายตาเมี่ยมมอง

4.3 การตัดสินใจในการแปลงเพศและการใช้วัตถุแปลกปลอมต่อร่างกาย

- การฉีดฮอร์โมนหรือฉีดสารเคมี

4.4 การรวมกลุ่มหรือสังสรรค์กันเพื่อเรียกร้องความสนใจโดยทำท่าทาง การเที่ยวบาร์หรือแสดงอะไรออกมาให้บุคคลภายนอกทราบ

4.5 การนิเทศ พุดคุยเรื่องเพศเดียวกัน

4.6 การจับกลุ่มหาผู้ชาย

4.7 การแสดงละครในบทบาทของเพศหญิง

4.8 การแสดงออกทางด้านการเป็นผู้นำในการเชียร์กีฬา

ประวัติผู้เขียน

นายณัฐพงษ์ กระจ่าง เกิดวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2513 อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาวารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ เมื่อปีการศึกษา 2534 และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในปี พ.ศ. 2540

ประวัติการทำงาน

- 1.พิพิธภัณฑ์เด็กกรุงเทพมหานคร ตำแหน่งหัวหน้าหน่วยประชาสัมพันธ์
- 2.สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ตำแหน่งหัวหน้าสื่อมวลชนสัมพันธ์ ตั้งแต่มีนาคม 2542 ถึง มีนาคม 2543
- 3.บริษัท ไทยอะซิบบัง จำกัด ตำแหน่งผู้จัดการแผนกการตลาดและประชาสัมพันธ์
- 4.บริษัท กลุ่มตึกช้าง จำกัด ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์
- 5.บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ส่วนกิจกรรมพิเศษ ศูนย์ประชาสัมพันธ์
- 6.โรงพยาบาลช้างเผือก จ.เชียงใหม่ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ส่วนเวชระเบียน แผนกประชาสัมพันธ์